

സമാർക്കമാവായിക.

സമാഖ്യക്രമാവലീക.

നൃത്തം ശിഖാ[ം],
ഗൈവക്കബന്ധത്വം, എൻ. മുള്ളപ്പിള്ള സി. എം.

KAMALALAYA PRINTING WORKS
AND
BOOK-DEPOT,
TRIVANDRUM.

പ്രകാശിക്കാറാണ്.

63. 300. 0. 24.

ക്രഷ്ണലഭ്യസ്,
മരിക്കാനാവും.

110.

വില ഒന്ന് രൂ.

ശ്രദ്ധക്രമാവലീക്ക് പ്രകാശിക്കുന്നതം ദിവ്യിത്രം അതി സ്വാജന്ത്രികമാക്കുന്നു.

തിരുവന്നമ്പുരം

കമലാലയാഭ്യർഷിദ്ദേശ്വര പ്രവർത്തകമാർക്കവേണ്ടി

തിരുവന്നമ്പുരം കമലാലയപ്രസ്തിൽ

അച്ചിച്ചത്.

അവതാരിക്ക.

— * —

വില വിജ്ഞയങ്ങളായ വിഷയങ്ങൾ അസ്ത്ര
മാക്കി എതാനും ഉപന്യാസങ്ങൾ ബാധകാസ്ത്രകൾക്കു
സുഗമമാക്കുന്ന രഹിതങ്ങളു വിശദിച്ചെന്ന താണി,
ഉപന്യാസങ്ങളായ ഭോഗങ്ങളും അവനുഖീതഭാ
ക്കുക സൗഖ്യംനീക്കു വേണ്ട ദ്രുതഗതാവാഹിനി
ചെയ്യിരിക്കും. ദാതാമാരാജാംബി മഹാത്മന്മാരം
സംശയ്യുംബാങ്ങൾ ലക്ഷ്യങ്ങളുടെ അസ്ഥിരം കുമ
കളിൽ കുമാനക്കുങ്കും അക്കും ചെയ്യിട്ടുണ്ടും താഴേ
ദോഷിയുള്ളവർ അറിയും. നിജുടെ ഉദ്ദേശം ഉപന്യാസ
ങ്ങൾ ഗ്രാന്തിക്കുംബിത്തിരാതെ ഭോഗവാചിപ്പുങ്ങളായ
സാരിന്ത്യാഹതുങ്ങളുംഡിക്കുണ്ടും അഭ്യം
രണ്ടു നില്ലുലമഹാനിബന്ധങ്ങളിലെ കുമകൾ സന്ദ
ഭാനസാഹം ഇം ആസ്തകത്തിൽ ഉദാഹരിതങ്ങളായിട്ടുണ്ട്.
വരിതകാലനായക്കുണ്ടും ജീവവർത്താങ്ങളും ഉദ്ദി
ഷ്ടിസംഗതിക്കും സാധകാശങ്ങളുംബാഡിതുണ്ടും. ഹരകൾ,
അവയുടെ വിശദാരണക്കും വായനപാർ കരം
എന്നു വരിത്രിക്കും മുടി അതിനീരിന്നെന്നും കണ്ണ
തിനാൽ അ ഭാഗം അങ്കും ഉപേക്ഷിക്കുന്നെന്നു തന്നെ
വന്നു.

ങ്ങ കാണ്ടു ഇവിടെ വിശ്വിഷ്ട വക്തവ്യംബാഡി
ക്കുണ്ടും. പുരാണങ്ങളിലെ കുമകൾ അതുപടി പ്രകാശന
തിനു പ്രകരം ഉദ്ദേശം സ്വഭാവംവിശ്വിതിയും അങ്കു
ണ്ണത്തിനും റാത്രി ഇതിൽ പ്രതിപാദിതങ്ങളായിട്ടുണ്ടും.
ചിലേംങ്ങളിൽ വിസ്തിരിക്കുന്ന സംഘാന്തരങ്ങ
ഉം വെറുംസുവനകൾക്കാണും ഒത്തിയാക്കിയിരിക്കുണ്ടും.
ഈനി, ഒരു പുരാണകുമ തന്നെ പല ലക്ഷ്യങ്ങൾ കൂടു
നിരത്തി വീക്ഷിക്കുന്നും ഇതിലെ പല ഭാഗങ്ങൾ

കൊണ്ട് ഗവിഹാരാക്കുന്നു. ഒരു വിഷയത്തിന് പ്രധാനമാണ് ദാഹരണമായി ഉന്നയിച്ചിട്ടുള്ള കമ്മതനെ ഒരോത്തുപാഠത്തിന് അനുഭർവ്വസ്തുവായിത്തീരുമെന്നുണ്ട്. ഈതെല്ലാം ദൈവാശ്രമങ്ങളുടെ വീക്ഷണകോണും അനുഗ്രഹിച്ചു നില്ക്കുമെന്നുള്ള താക്കുന്നു. ഈവിടെ പുരാണകമകളുടെ പ്രസാദം ഒരു സമാനവച്ചുപയോഗിക്കുന്നതും ഉള്ളേഖ്യമാണ്.

ഈ പ്രസ്തുതിലെ വിഷയങ്ങൾ എന്നോ സാഹിത്യം ചുവക്കുമ്പോളുന്ന കിലയ്ക്കുപ്പാതെ പ്രഖ്യാപിക്കുന്ന മട്ട പുസ്തകിചാരണകരങ്ങൾ വിധേയങ്ങളാക്കിക്കിട്ടില്ലെന്നു മെത്ത സൂചിപ്പിച്ചിട്ടിട്ടില്ലോ. സമാർക്കമാവള്ളിക്കാവയുടെ മെത്ത ധാരാളം പ്രസരിച്ചിട്ടിള്ളതിനാലുണ്ട്, അതിനു പ്രാധാന്യം നൽകി, ഈ കുതിക്കു സമാർക്കമാവള്ളിക്ക് എന്ന നാമകരണം ചെയ്തു എന്നതു അവിയില്ലെന്നു.

ഈ ചുമ്പുകത്തിന്റെ നിംബാനവിഖയത്തിലും അച്ചടിക്കായ്ക്കുന്നതിലും അതിയായ താഴ്വരും പ്രദർശനപ്രക്രിയ മോസാഹനം വെള്ളു എൻ്റെ മാനുഞ്ഞേരിൽ “കമ്ലാലയപ്രസ്സ്” മാനേജർ ഗീമാൻ പി. നാരായണൻ നായർ അവർക്കുള്ളടക്ക പോരിൽ എന്നിങ്ങനെ അളവററ കൂത്താൽത്തരയും ഇവിടെ രേഖപ്രസ്തുതത്തണ്ണിയിൽക്കുന്നു.

അങ്ങനെ, സജീവമായിട്ടേ അനുവാദിസ്കറ്റുകൾ പ്രത്യാഗിച്ചും പ്രാത്മിച്ചും അവർ സമക്ഷം ഈ ലാഭ തുടി ആദരസ്വേതം സമൃദ്ധിച്ചുകൊള്ളുന്നു.

എന്നോ വിധേയകൾ,

തിരുവനന്തപുരം, } ഗോവർഖന്നത്തു് എൻ. കൃഷ്ണപിള്ള,
ഒ—൩—ഹം. } ശമകത്താവു്.

സമാഴ്സ്കാരപദ്ധതിക

എ. മരങ്ങൻ.

—•—

വിദ്യാഭ്യാർ അറിവില്ലായ്ക്കെ ഇംഗ്ലീഷ്, അറിവിനു വെളിച്ചുതേരാട്ടം സാദ്ദേജുമ്പന്തിയിട്ടുള്ള തുക്കതു ചുത്തു യുക്തമായിരിക്കും. ഇംഗ്ലീഷ് നാം സഞ്ചാരിക്കുന്നും നാഡി പാലവിധ സംശയങ്ങൾ ഉണ്ടോ ഉണ്ടാക്കാം എന്തിനും ഒരുപാലെ അജ്ഞാനം ഓരുത്തുവാൻ ഒരു കാണ്ടുതനിനു ശുഭിക്കുന്നും നാഡി ഭേദസങ്ഗാവങ്ങൾ ഇന്നിക്കും. ഇവയ്ക്കു കാരണം നാഡി ആ സംശയിയെടുത്താറി വേണ്ട തൈക്കു വെളിച്ചു അബ്ദുല്ലിൽ ഉത്താനം ഇല്ലായ്ക്കാണ്. ബാംഗ്ലാഡോഷതു ഇടത്തിങ്കിവാനാ ഇത്തുനേ രാജാവാൻ വിളക്ക ശുഠലാജതിനെ നാം ശാഖീകരിക്കുന്ന പോലെ അത്താമായ അജ്ഞാനാന്വയകാരനെതു അക്കാദി അതാനപ്രകാശം അജ്ഞാദിവാൻ നമ്മുടെ ഇംഗ്ലീഷാഭാഷ നാം അതുകൊണ്ടു. അവാടെ വാസ്തവിക്കുന്ന അഭ്യന്തരം ഉണ്ടാക്കവാൻ നാം അവരിൽ ഭേദിയുക്തവാനായിരിക്കും.

ഇത്തുനേ പ്രധാനമായി നാഡി മുൻ പേരാണു കൂടി തു്:—മാതാവ്, പിതാവ്, അക്ഷരവില്ലോപ്പേശ്വര വായ ഇതു. ഇവരിൽ പ്രധാനമാം മാതാവിന്തുതാകും. പിതാവിനെ അപേക്ഷിച്ചു മാതാവ് കേവലം

ജമദ്ദേതനനായല്ല. ജനനിയുടെ വസ്ത്രമായ ഉംഗം
നൃക്കു പൊതു ഭാസം വളരുവും ഒരു അവകാശാക്രമി തന്നി
ചുണ്ട്. അക്കാലത്തിൽ ജമാനന്തരവും അവക്കുടെ ജീവ
രഹതംകൊണ്ടുതന്നും നാം വളരുന്നതു്. സൗഖ്യ
പ്രാനക്കാലം കഴിഞ്ഞാലും മാതാവിൻ്റെ തുരുഞ്ഞാപരി
ലാറ്റിനങ്ങൾം നബ്ദ വളരുന്നു. ഗംഗമനായതുംതു
നൃക്കു എതാബുകു തിരിച്ചുവിശ്വാക്കുന്നതുവരെ മാതാവു്
നമ്മുട്ടാലീ എത്തെല്ലാം ദിവസങ്ങൾ ധാതോങ്ക വൈദന
സ്വരൂപക്കാതെ പാടാനുംമയങ്ങളും തരണംചെയ്യുന്നു.
കോരം ഉണ്ടാക്കിത്തന്നു മാതാവു് നാം അംഗവികല
മാരാക്കാതെ സുക്ഷിരു നമ്മു ഭ്രംബാരം അഭ്രസിന്തി
ക്കുന്ന; സൗഖ്യപ്രാനക്കാലം മാതാവു് വേണ്ട പ്രഭേഡ
ധനം നല്കി നബ്ദ അന്തരാമിക്കുന്നു. മാതാവിൽനിന്നു
നൃക്കു ലഭിക്കുന്ന ശീലംപു വിശ്വകര്യം ഒരുക്കാലവും
മാജുന്നതല്ലല്ലോ.

ഒരു മാതാവു് ഈ ഫ്ലോങ്ങൾ സമർക്കുന്നതും, പുത്ര
തുരുഞ്ഞായിൽ ജാഗരുക്കുവായിരിക്കുന്നതും പായത്തുകു
രം പ്രതിഫലവും ഇന്ത്യിച്ചല്ല. പുത്രജനസമയം സ്ഥാപി
ത്തുവാലുപ്പതിമീംബു കാണാരെന്നതും ഒരു കെടുത്തുവും,
അനന്തരകാലം പ്രാണിക്കുന്നതും തൊന്തര പുത്രൻ ഒരു ദ്രോഹപ്രഭം
ആശക്തിചുംബാലത്തെ അനുനാശവും മാത്രം ജനനി പ്രതിഫല
ഭാഗായി ഇന്ത്യിക്കുന്നാഭാവാം. എന്നാൽ ഇതു് കുഞ്ഞാ
മാസമുണ്ടായ മാതൃശുദ്ധയത്തിന്റെ ഒരു അന്തരാമാപരി
ശാമമായി വൃഥാവൃഥാനിക്കാരെന്നെല്ലാതെ പ്രതിഫലപു
സംഗതിനു് അവകാശം അജൂണില്ല. ചുഡക്കത്തിൽ,
മാതൃശുദ്ധവത്താൽ സമാനമായ ഒരു വസ്ത്രം, അമ്മവാ

ഡയാമയമായ ശാത്രവിത്തുരേതാട്ട കിടക്കിയ്ക്കുന്ന ഒരു പദാർത്ഥം, ഈ മുപ്പണ്ണത്തിൽ നാട്ടുകൾ കാണാറുന്നതല്ല. ആ സത്യചുത്തുന്നപോലും നിഃഖുതികൊണ്ട് കടക്കം വീഴ്ച ചാൻ പാടിപ്പാത്തവള്ളൂ അതു ഗുജറാത്തപ്രധിഷ്ഠിതാക്കന്ന ശാത്രസ്ഥാനം.

ശാതാവിനെക്കുറിച്ചു പുതുനാളും നിരതിയയമായ ക്കുറിയും പുതുനെക്കുറിച്ചു ശാതാവിനപ്പുള്ള അളവറാറു വാഞ്ചല്ലുവും മുകാശിപ്പിക്കുന്ന അഭേദകാരം ഉപാവരണങ്ങൾക്കും പുരാണങ്ങളും മരിത്രാജ്ഞാലും നാം കാണാം. സുരഭി യുടെ കരാച്ചിയിൽ കണ്ണുകാശ ഉണ്ടാവുന്നതു ദേവേന്ദ്രൻ അതിനുള്ളിൽ കാരണമെന്നെന്നും ഫോറിച്ചു. “ഒരോബനം കൊണ്ടാണു, എൻ്റെ ബലവർഹിനന്നായ പുതുൻ കൂപ്പിപ്പു ടുന്നു കാണാണു ഞാൻ ദിവിജനാതു്. നോക്കു, ദിജ്ജു നായ മുഖീവലാൻ നിലം ഉട്ടനാ സുഖം കല്പിച്ചു അഭ്യർത്ഥി പ്രിക്കിയും ദിന്മുലനായ കുടി നടപ്പാൻ വിഷമിക്കു പോരം ചാട്ടുകൊണ്ട് അടിക്കുകയും കൂരുകയും അടി യോരു തുച്ഛൻം അവൻ തുടങ്ങുന്നു നിലം പതിക്കുകയും ചെയ്യുന്നു. എനിം ഇതു കാണുന്ന വാരിയും, ഇവണ്ണു ബലവാനായ മുട്ടകാരൻ അതു ഭാം വലിച്ചുകൊണ്ട് പോകുന്നു. ഇവരും, കുമിണിച്ചു തൊന്തു പിടിച്ചു ഞാജക്കി പോകുന്നു. ഇവരും, കുമിണിച്ചു തൊന്തു പിടിച്ചു ഞാജക്കി പോകുന്നു. കുമിണിച്ചു പെട്ടു പോട്ടു പോരാജ്യായ ഒറ്റ കുമിണിരാലിപ്പിച്ചു ചെട്ടു പോട്ടു പോരാജ്യായ ഒറ്റ കുമിണി ചുട്ടു വാക്കുന്നു.” ശാതാവു് തന്റെ എല്ലാ സന്താനങ്ങളും തുല്യമായിക്കുയ്ക്കുന്നു; എന്നാൽ അവ രിക്തതന്നു ദീനജാരകവും കൂടാ പ്രത്യേകത ഉണ്ടാവുക സ്വാഭാവികരാണു്. കാമയേഡാവിന്റെ വാക്കിൽ നിന്നു പുതുൻ സ്വജീവനെക്കുള്ളും ദേശവാസനും ഇതു മനസ്സിലായി. വനവാസത്തിനു കുമ്പിക്കുപ്പുട്ടു

ശ്രീരാമം പാജയവന്മാരം യമാനുരി കൈഞ്ചാസല്പരു
ദേശം കൗതിജ്ഞദേശം നികടങ്ങൾ അണ്ണാരാ അവസരം
മാതൃഹ്രദയങ്ങൾ നാം പരിശോധിച്ചൊള്ളാണ്. അവ
കിൽ നിന്ന് മാതൃഹ്രദയസ്ഥിതി കണക്കിഞ്ഞ സമയം
ആദ്ദീപരമായ മാതൃദേഹത്തിനുമുമ്പും നാം ആസപ
ദിക്കന്ന്. തന്റെ സബവ്യപ്രഭ്രംബങ്ങൾ നിംബന
മായ ഉത്താവിനന്ദ്രജി നമ്മുളിച്ചപ്പെട്ടുതെ ഉഹാനായ
ശിവാജി ദരിജലും ഒരു കാല്യാജതിനാം പൂജപ്പെട്ടിട്ടു.
ജീജാബാധിജുടെ വ്രദ്ധംഗമനായ അന്നാറാ തന്റെ
സർവ്വസില്പികൾക്കും ഭാടിക്കാലുണ്ടാണ്. അദ്ദേഹം കൂടുതൽ

നൃഥ ജനങ്ങളുടെ പരിതാവാനങ്ങളും നാശം
മെത്ത മുഖനാമൾ. മാതാപിംഗളുടിൽനിന്നും ക്ഷേരാ
ചുരുജന്നനാലിവിഷങ്ങളിൽ പിതാവു് അക്കദൈവിക്കണി
സ്റ്റി; എങ്കിലും പിതാവിന്റെ അന്തരംമുച്ചുക്കുറഞ്ഞ സാഹി
ലു തത്തിലേ മാതാവു് വേണ്ടതോടു പ്രവർത്തിക്കാൻ
ശക്തിയാക്കണമെന്നും ഒന്നും കാണാൻ കാണില്ല. അഭ്യർത്ഥം നശിലേ
ഡം നൃഥ മാതാപിംഗരും ദിവാനാസ്ത്രങ്ങൾ രക്ഷി
ക്കണ. ലെഞ്ചുക്കിടക്കാത്തങ്ങളിൽ ഇടക്കാട്ടം നൃഥ ഫ്രേഡ
സ്റ്റിന്റെവെഴ്സി ആദ്ദേഹം രാസ്തുകൾ കിണങ്ങുന്നു. മാതാ
വുമാരി നമ്മകളുടെ സഹവാസം ഒരക്കാലാന്തരം കൂടി
നാം നൃഥ പിതാവിന്റെ റവർപ്പം സമീക്ഷിക്കണ. മാതാവു്
തുടങ്ങിവെച്ച വിദ്യാഭ്യാസപബ്ലിക് അനന്തരം
പിതാവു് തുടങ്ങു, ഇവിടെ ലാളിക്കുള്ളാഡി കാഞ്ഞ
ഗൗരവം കലഞ്ഞ പിതാവു് നാം സർസന്താനങ്ങളും
കവാടം വേണ്ട ഉപദേശങ്ങൾ തങ്ങളിലാണു് ആട്ട

കയ്ക്കുമ്പോതു. നാട്ടുന്തര സ്വന്തമായി മിക്കവാറും മാതാപിതാക്കാരിയ്ക്കിന്നു നാട്ടുലഭിക്കുന്ന സംസ്ക്രംഖ്യാസ്ഥിതിയിൽക്കൊതാൻ.

വാതാസല്പം ദിതലായ മുഖവികാരങ്ങളുടെ ബാഹ്യരൂപവും കൂക്കളാണാലും ലാളിക്കാണി സന്തോഷപ്രകടനങ്ങൾ. ഇവ മാതാപിതാക്കാരിയ്ക്കു ഉണ്ടാകുന്നതുപോലെ പിതാപിത്യകാണുന്നതുമല്ല. എന്നാൽ ഈ പ്രത്യക്ഷിക്കിയമതിനും അനേകം പ്രത്യുദാരംരണങ്ങൾ ഉണ്ടാക്കാവുന്നതാണ്. വാതാസല്പം ചാരംമായ ശ്രീരാമന്റെ വേർപ്പാടും ദശമ മഹാരാജാവിന്റെ പെട്ടുന്നതു ചരംതിനു കൂടി ഇടയാക്കി. അദ്ദേഹം ശ്രീരാമനെ ചിന്തിച്ചു വിന്തിച്ചും സുരഖ്യാകം പ്രാപിച്ചു എന്നാണു പാണ്ഡിത്തും തു. ഇന്ന കിയിക്കായ ചുത്രനേപ്പുറി ഗുണനുാധിയും സ്നേഹനിധിയും മായ പിതാവു മാര്ശ്ശകന്തിൽ അത്രുതമില്ല. കിഴുക്കന്നു ചുജ്ഞുമാർക്കുമല്ല, മാതാവുപോലും, പോരെങ്കിൽ താൻ തന്നെയും ഗുരുവിച്ചു ഭാഗ്യാധനനേപ്പുറി യുതരാജുക്ക് സാഹിത്യാ ചുത്രവാതാസല്പം അത്രുതകരമാക്കണ. തന്റെ ചുത്രന്റെ ഭന്നയംഞ്ഞലും ലോകനാശവും ചുത്രനാശവും കൂടി ഉണ്ടാകുന്നവെന്നും അറിവും ആ മഹാരാജാവും കണ്ണിട്ടം ആ സ്നേഹബന്ധത്തെ അരുത്തു മാറ്റവാൻ കന്നിനാം ക്ഷേത്രിയുണ്ടാക്കില്ല. അദ്ദേഹം വ്യാസനാടു പറയുന്ന:—“ഭവാനേ ചുത്രജായതും ഏനിക്കും ടെട്ടിനും തച്ചി ചീലില്ല; ഭീജുക്കാം, ഭോണക്കാം, വിച്ഛരക്കാം, ഗാന്ധാരിക്കാം അതു കീരസമാധിയാണെന്നും. ഏങ്കിനേങ്കോ അതു നടന്നു. ചുത്രസ്നേഹം നിമിത്തം ബുദ്ധികൈക്കു ഭാഗ്യാധനനെ ഉപേക്ഷിപ്പാൻ ഏനിക്കു വഹിയാം. ഏനിൽക്കു തുപയുണ്ടാക്കി ഏന്റെ ദിജ്ജുള്ള ഭാഗ്യാധനക്കുന്നേനു അങ്ങും അന്തഃേ

സിച്ചാലും.” ശ്രീകൃഷ്ണൻറെ ഭാഗത്തും കെട്ടതിൽ സംശയം ചുണ്ട് ദീർഘക്കാം പ്രാജ്ഞയുമായ ഗാന്ധാരിയെക്കൊണ്ടു നേരു ഉപദേശിപ്പിച്ചാൽ തന്റെ പുത്രൻും വലുവിധവും യോഹനും കിട്ടിയെങ്കിലോ എന്ന വിഭ്രംഗം പുത്രവസ്തു നായ മുതരാളും വും മോഹിക്കുന്നു. “അല്ലെങ്കാം മഹാരാജാവോ! സുതപ്രിയനായ അങ്ങെതനേന്നയാണെ ഗവ്യൻ. അവൻറെ ഭിഞ്ചു കണ്ണിക്കും അങ്ങും അവൻറെ ഇഷ്ടപ്പെട്ടി നില്ക്കുന്നു” എന്നാണും കാഞ്ഞജഥനയാഡി ഗാന്ധാരി മുതരാളും അന്യമായ വാസ്തവത്തെ ദേശിച്ചതും.

എന്നാൽ പിതൃവാസലുത്തിനു മാനി ചില കാരണങ്ങളും ഉണ്ടാകുന്നു. മാതാവിനെപ്പുംബന്ധിച്ചും ഇങ്ങനെ ഒരു ശാഖയും അവകാശം കരവാണും. ഉത്താന പാദൻ എന്ന രാജാവിനും സുഖവിധിൽ പ്രേമാധിക്രൂം ഉണ്ടാക്കാതു സുപ്തതനായ മുഖനെ വേണ്ടപ്പോലെ ലാളിപ്പാനോ രക്ഷിപ്പാനോ അദ്ദേഹത്തിനു കഴിഞ്ഞില്ല; സുനിതിക്കും സപ്തചുരന്തിൽ ഇങ്ങനെ ഒരു പ്രേമവി പത്രാസം വന്നില്ല.

പിതാവും ധിക്കേരിക്കയാൻ വളരെ കണ്ണിതമടങ്ങായും വിജ്ഞപ്പാദം നിലിച്ചു സർസമ്മതനായ ശേഷം പ്രമുഖമായിച്ചേരുക്കുതും തന്റെ ജനകന്റെ പാദങ്ങൾ കണ്ട് നമസ്കരിക്കുക ആയിരുന്നു. മുഖൻറെ അതിരണ്ണിയമായ പിതൃഭക്തിയാണും ഇവിടെ പ്രകാശിച്ചുതും. തന്റെ പിതാവിന്റെ കല്പനയുണ്ടാക്കിയിൽ താൻ സപ്തജീവനേയും മാതാവിനേയും സീതയേയും പരിത്രജി ചാൻ മടിക്കുകയില്ലെന്ന ശ്രീരാമൻ തന്റെ പിതൃഭക്തിക്കും ഏതു വളരെ മാറ്റു കല്പിച്ചിരിക്കുന്നു. പിതാവിനു

വേണ്ടി തന്റെ ദൈഖ്യങ്ങൾ നൽകി മുഖത്തോ ഏറ്റവും ചുരുക്കിയുള്ള, പിതൃപ്രീണനാർഹം അഭ്യരണം മുഹമ്മദ്യുമാന്തം ദിക്ഷിച്ചു ഉദ്ബാദനാജപദവിപ്രോഫോളും ഉപേക്ഷിച്ചു ശംഗാദത്തൻ, തങ്ങളുടെ നാട്ടം നഗരവും 200 സർവ്വാം പിടിച്ചുപറിച്ചു വന്നവാസം ഒരു ശാഖാക്കവാൻ ആണിയായിരുന്ന യുത്തരാളും തന്റെ പാദങ്ങളിൽ ഭക്തി പൂർണ്ണം നമിച്ചു കൂടിബിശ്വിൽ ഭത്ലാഡി അനേകം പുരാണപ്രകാശരത്നങ്ങൾ പിതൃക്ഷേത്രിക്കു ഒക്കേടോടുനിംബന്ന അപ്പും നാം. ബുദ്ധികേള്ളലുവും പ്രകാക്രിയയും കൊണ്ടു ഉദ്ബാദനാളും ദാജുഭന്തയും സുഖമിലം സ്ഥാപിച്ചു ദിവാജി, അണം ഒരു രാജകിക്കണായിരുന്ന തന്റെ അറ്റുകൾ ഹാജിയെ രാജുഭന്തിമിയായി വർച്ചതു് സർവ്വിയ ആധിബന്ധവും പാദപ്രസംഗ തന്ത്രാട്ടം പിതൃപാദം ആം സ്വർഹാളും വർച്ചതു് ആയിരുന്നു. പിതൃധിംസനം യാമംഗ്ലാം നടത്താവുന്ന ഒരു കാലവും ആയിരുന്നാലും ഓതു്!

II

ഡാതാവിതാക്കാർ നബ്ബേണ ഗ്രാമാഭാരണ കുംഭം മുതൽ എന്ന ശ്രേഷ്ഠം നാം പാരമാരം സാധാരണ അക്കാദിക്കാനാം അജ്ഞുനാ ദേവിക്കുനെ ഉദ്ദേശിച്ചുകൂണു. നമ്മിൽ കടികൊള്ളുന്ന അനേകം അറിവില്ലായ്ക്കു കൈ നീഡി പകരം ശ്രീരാമ ഭാത്താനെത്തു ഉറുപ്പിക്കുന്നതു് പുതിയ അറിവുകൾ ഉണ്ടാക്കിയെന്നതു് മുഴുവൻ അക്കാദിക്കു മുതൽ ശ്രേഷ്ഠാക്കിയെന്നതു് മുഴുവൻ അതിൽ അക്കാദിക്കു മുതൽ ശ്രേഷ്ഠാക്കിയും ശിഖ്യന്നു

കൂടി കൊ തുല്യമുാ ദേവാ വാസല്പ്രവം അന്തരൂഹ
ബുദ്ധിശും ശിഖ്യരത്നപൂർവി ഗ്രാവിൽ ഉണ്ടാക്കുന്നതാണ്.
ഈ ശിഖ്യം തന്മില്ലെങ്കിൽ ബന്ധം പ്രിതാവു തുബന്ധ
ഞാളിം എന്നും ദീപ്തിവും ദുർഘട്ടവാനന്നു പല ഉഭാവരണ
അഴിം റൂപചൂഷണങ്ങാണ്. ഏറ്റവും കാതാടിതാങ്കണ്ണാരിൽ
സാധാരണ കാണാതെ “ഡാപ്പ” എന്ന കൈക്കണ്ണാം കു
യാൽ അഭദ്രാളിം സ്കൂച്ചവാശല്പ്രാദികൾ അഭദ്രാഡിത്തി
നില്ലെന്നും സിഖിക്കുന്നു. കണ്ണനു പരന്നുണ്ടാൽ ശ്രദ്ധിച്ച
അം ദോഷാന്തരാങ്കാവുന്നതാണ്. ഇനിയും, ഒരു ദിന
ശിഖ്യനാണി വരിക്കുന്നതിന് ഒരു ശിഖ്യപരീക്ഷണവും
പരിശീലനവും ഇതു വെളുത്താണ്.

പ്രശ്നം, “ആദ്യോദഗാഡയെന്നു” കേന്ന മഹാശ്ശിക്കു
ഉപമന്നു, അതണി, വേദം എന്ന ദുന്ന ശിഖ്യം കാ
ണാൻമാറുന്നു. പാണ്ഡാലദേശാരനായ അരുളണിയെ
പാടത്തു വരുന്നു കെട്ടിവാൻ ഇതു അഭദ്രം. അതണിയുടെ
സ്വഭാവകാണ്ടും വരുന്നു ഉറയ്ക്കുന്നില്ലെന്നു കണ്ടും ശ്രദ്ധാരം
പൊതും വരുന്നിന്നും ഉണ്ടു കിട്ടുന്ന നീരോദക
തക്കളും. അയാൾ തിരിച്ചെടുത്തില്ലെന്നിൽത്തു മറ്റു
ശിഖ്യംനോടുകൂടി ഇതു അയാളെ അഞ്ചെപ്പണിച്ചു ചുറ്റു
തുപ്പിച്ചു. പാടത്തു ചെന്നും അതണിയെ വിളിച്ചു ദ്രോം
അയാൾ ഗ്രാഹണക്കും എത്തി നമ്മുരിച്ചു വിവരം
ഉണ്ടാണ്. വരുന്നു വിളിന്നുത്തിയ ശിഖ്യം “ഉദ്രാലകൾ”
എന്ന പുതിയ പേര് സന്തോഷവുംകും ഇതു നൽകി;
സർവ്വവഭാഗ്യംനുണ്ടാവും അന്തരൂഹിച്ചു.

പിന്ന ഒരിയ്ക്കൽ ഉപമന്നുവിനെ പറ്റു മേയ്ക്കു
വാൻ ഇതു കല്പിച്ചു. പകലെസ്ത്രം പറ്റു മേച്ചിക്കും അവൻ

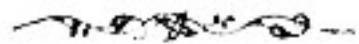
സന്ധ്യാജ്ഞ ഭദ്രം പ്രാചീം. അവൻ സാമാന്യത്തിലും
യിൽക്കുന്ന തനിച്ചിരിക്കുന്നതിന്റെ കാരണം ഒരു ശ്രദ്ധാർഹം
ഈ ദിനങ്ങൾ അവരുടെ വോദിച്ചു. ഭിക്ഷക്കും കൂടും
ഉപജീവിക്കുന്നതായി അറിഞ്ഞു് അതു് ഒരു തനിക്കു
നല്ലെന്നുമൊന്നു് അതുഞ്ഞാവിച്ചു. ഒരു ദിവസാത്തന്നു ഞഞ്ചു
തവണ ഭിക്ഷ വാങ്ങുന്നതെന്നും പല്ലുകളുടെ പാലേഡാ
നരക്കും ഉപരിയാഗിക്കുന്നതും കൂടി തുടക്കയാൽ ഉപ
മന്മുഖിയും വളരെ വിശ്രദിച്ചും ക്ഷീണിച്ചും ഉണ്ടായി. തങ്കു
ക്കുണ്ടാം ലഭിച്ചു കൂടു ഒരു ക്ഷീണിക്കിലും തിന്നു് അഭ്യാസം അഥവാ
നായി ഒരു ചോട്ടുകൾിനാരിൽ ഉണ്ടാക്കിവീണു. സന്ധ്യ
കഴിഞ്ഞതിനും ഉപഭൂത മടങ്കിയില്ലെന്നും കണ്ണും അയാ
ളിട്ടും ഉപജീവനമായും പബ്ലീക്യൂഷണം തുടക്കയാൽ ചാരി
അവിച്ചിരിക്കുന്നതെന്നും വിശ്വാസിച്ചും, നിഃശ്വാസമേതം
അഭ്യാസം അഞ്ചുപശ്ചിമപും മുതൽ കാട്ടിവെച്ചാണി, ഉപഭൂത
വിനെ വിളിച്ചു. അഭ്യാസം തന്റെ വിശ്രദിച്ചും മുതൽപ്പോ
നെ അറിച്ചിട്ടിരിക്കുന്ന അഭ്യാസം അഭ്യാസം സ്നേഹിക്കുന്ന
വാനും ഗുണം മുഖ്യമാണെന്നും അഭ്യാസം വാനും വാനും വാനും
അഭ്യാസം മുഖ്യമാണെന്നും അഭ്യാസം സുക്രാനി വിശ്രദിച്ചും
ഒരു ശ്രദ്ധാർഹം അഭ്യാസിച്ചിട്ടും സൗഖ്യാക്കിയിട്ടിരുന്നു.

ഈ വേദന്തം കുറയും പാശ്ചാത്യം. അഭ്യാസം
മരഹാന്നിം ചുമതലപ്പെട്ടിരുന്നതാൽ ഏതെങ്കിലും
നോക്കാനും മുഖ്യമാണെന്നും നിശ്ചയിച്ചിട്ടും. തന്നെ ഓരോപ്പെട്ടി
ത്തിൽ ഒരു ഭാരദ്വാരിയും ജോവിയും, കൂദാശാവിജ്ഞാ
നീതോളിസ്റ്റിയും മറ്റൊരു അലക്ട്രോണം ശ്രദ്ധാരി

അയാൾ ഒരു കാളിയെപ്പാലെ വഹിച്ച മരപ്പീതി വരുത്തി. ഒരു രണ്ടുപേരും സിലിച്ച അന്നമരങ്ങൾ അയാൾക്കും താഴ്വി മുതൽ തുട്ടി നൽകി.

ഈ കാടകളിൽ നിന്ന് അനേകക്കും സംശയികൾ നാം ഉണ്ടാവുന്നു. തീരുമ്പിക്കുന്ന മരങ്ങളിൽ പ്രസിദ്ധ മാരു മരവാടു കാണാണോളും.

കാതാറ്റ്, പിതാറ്റ്, മുരുവാരുടെ അന്നമരങ്ങൾ ശാസ്ത്രം ലോകത്താത്മകിൽ നിന്നും വാഴുന്ന സഹാധിക്കുന്നതാണോ ഇന്തിയിലും പറയേണ്ടതില്ല.

Q. അവരംസ.

—+—

ഈ പ്രാണിയെല്ലം റിംഗിക്കാതിരിക്കുക എന്നതു ഒരു മഹത്തായ ഉപദേശമാക്കണ. ഈ ജീവിജീവന്പൂർവ്വിനാം ചെയ്യുന്ന ഭ്രാഹ്മവിചാരവും, സദ്ഗുരുവായിത്തമായ പരിഷയപരിഹാസവും, ശോഖപീഡനവും, പുഞ്ചകാത്തിരു ഒരു ജ്ഞാവിശ്വർ നിർബന്ധാധാര ജീവിതത്തിൽ നാം കിട്ടിത്തം ഉണ്ടാക്കുന്ന ഏതൊരു ശ്ലോവും റഹിസ്യങ്ങൾ ഉണ്ടെന്നുണ്ടാക്കണ. തും പ്രതിക്രിയയും സദ്ഗാരകതിയു കഥവും പ്രതിവച്ചുകൂടുമാക്കുന്ന എന്ന തത്ത്പരം അസ്സും മാക്കി വിശ്വിക്കുവാൻ നാഡുക റഹിസാക്കുമ്പോൾ എന്നതു അപൂർവ്വിയും അനുജീവിയെ ഭ്രാഹ്മക്കാതിനൊപ്പം നാം ഭ്രാഹ്മിക്കുന്നതാക്കുവെന്ന കാണാം. നാഡുക റഹിസജ്ജേ വിധേയമാക്കുന്ന ജ്ഞാ അതിശ്വർ സുഖി കൊണ്ടല്ലെങ്കാണോ മറ്റൊരു സ്വന്തക്കൂദായും ഉദ്ദീഗതിയും നേടിയേക്കും. റഹിസന്തതിനു ഉഥസാഹിത്വം നാം മനസ്സും, പ്രവാൺിക്കുയാൽ അതുജ്ജേ നീചാതപത്തി ലേക്കും അന്തർത്തെപ്പെട്ടാക്കണ. അകുക്കാൽ നാം അവഹിസാ മുതക്കിലും ജീവകാരണാശ്രീതൃഷ്ണത്തികളാണി വത്തിക്കേണ്ടതാണ്. സകല മഹാജ്ഞാനിയും മതഗുണങ്ങളും അവഹിസ ഉത്തരവാദിക്കുന്ന കൊണ്ടാണുണ്ടാക്കണ. ബിഹിസാർ എന്ന മഹാജ്ഞാനിഗവും നടത്തിപ്പാശാഖാ തന്നെ ഫലാരയജ്ഞത്തം, യുദ്ധത്വാദങ്ങളും, അവയുടുപരി യാണി ഒരു പാശപ്പെട്ട അത്രിശ്വർക്കുടീയെ തന്നെ അന്ന മല്ലുവും അശോഭവും അയ ശോഖം വെളി കഴിച്ചുകൂടിയും ക്രമങ്ങുമ്പെട്ടതണ്ണെന്നു ദയാർദ്ദനത്തിയായിച്ചേജു പ്രാത്മ

നക്കുളം, മറ്റൊക്കുളം തയ്യാറാക്കുന്നതു, എന്നോടുകൂടി നിരുത്തിച്ചു ദേവാർ ബുദ്ധൻ അധിനിശ്ചയ പ്രാഥാവ താമാസിതന്നെല്ലാ.

എന്നാൽ നമ്മുടെ പ്രവൃത്തികളിൽ ഉദ്ദേശ്യത്തിന് ആധാരം കല്പിക്കേണ്ടതാണ്. നമ്മുടെ പ്രത്യേകവ്യവ നാജുള്ളം തീക്കൂദനാട്ടുങ്ങളും ദേഹപീഡനങ്ങളുംകൊണ്ടു ഒരു ജീവി നന്നാവുകയും, അവ ഇല്ലെങ്കിൽ പിഴച്ചുപോ വുകയും വെള്ളമെങ്കിൽ ആ കമ്മങ്ങൾ വാസ്തവത്തിൽ ഏറിംസാക്കരണം ഉണ്ടാക്കുന്നു. മറ്റൊക്കുളം ജീവരാജിക്കം ഭയവും വയവും അണ്ണയുടെ ഭൂഷജികളെ അനുഗ്രഹി ഇല്ലാത്ത പക്ഷം വധിച്ചു ലോകരക്ഷാ ദീക്ഷിക്കുന്നതും ഏറിംസാക്കുന്നു. രാജുരക്ഷയും തെ ഗാമംപോലും ധനംസിക്കാമെന്നും മറ്റൊക്കുളം ഉപദേശിച്ചിട്ടുള്ളതും ഇന്ത്യപഠനം ആസൂദ്ധമാക്കിയാകുന്നു. അവിവുള്ള മാതാപിതാക്കരാജൈ അഭാവം മുലംനാം ബാലുത്തിൽ ഇന്ത്യ, ചുഴി തുടങ്ങിയ അനേകം ചെറുപ്രാണികളെ മുമാ ധാരാളമായിക്കൊന്നു വളരെ സിച്ചിട്ടുണ്ടാവാം. ഇന്ത്യ നിഹീനമായ കമ്മത്തിലും മനസ്സും ഭൂമിക്കണമെന്നു ഉദ്ദേശം ബാലമാർക്കും ഇല്ലാതിരിക്കാം. എന്നാൽ വിവേകയുക്കരായ മനസ്സും അകാരണം ഏറിംസാക്കുന്നതും ദീക്ഷാലും ക്ഷുദ്രവും മല്ല. ജീവിക്കുവാനുള്ള ആദ്യാദ്യം അവകാശവും ഭ്രംജി ലഭ്യതിലുള്ള ഏതു ജന്മവിനം നമ്മുട്ടുംലെ ജനസിലമാകുന്നു. കാൽക്കഷണനേരമെങ്കിലും ജീവൻ നൽകി ഒരു ചെറുജീവിയെപ്പോലും രക്ഷിപ്പാൻ നടക്ക കഴിയാത്തവണ്ണം അതു അനുഭ്ബവവുത്താൻ അതിനു കിട്ടിക്കിട്ടുള്ളതാണും അതിന്റെ ജീവൻ. അനുകണ്ട വിവരങ്ങൾ

റിയ ജീവൻ കേവലം വിനോദത്തിനോ, പൊതുതായ കക്ഷിനിപ്പാനോ, ക്ഷുദ്രരായ നിടക്ക കാട്ടാനോ അല്ല സൗഹ്യികപ്പെട്ടിട്ടുള്ളതെന്ന് എങ്കണ്ടതാണ്. സസ്യാദി കളിലും, അവന്റീക്ഷ്മതിലും, ജലത്തിലും ജീവചൈതന്യ പ്രസംഗമുള്ളതിനാൽ വിശ്വ ക്രടാതെ നൃക്ക ഭൂമിയിൽ തെപ്പകാരവും ജീവിക്കുവാൻ സാധിക്കാണ്ടില്ലെല്ലാ ഏന്നും അഭിജ്ഞാജീകരം ഒരു ദിക്കുണ്ട്. ധാതൊഴി ജീവിയെയും വരിംസിശാതെ ജീവിക്കുവാൻ കഴിയുമെങ്കിൽ അതുതും ഉത്തരവുപക്ഷമാകുന്നു. അതിനു നിവൃത്തില്ലാത്തതുപോലെ പ്രദോജനം പ്രഥാണമാക്കി ജന്മുവരിംസകിൽ നിന്നു നാം കഴിയുന്നതും പ്രിഞ്ചതിരിഞ്ഞുവരുതാണ്. അവരിംസ പ്രമുഖായും പ്രധാനമായും നാം തീലിക്കേണ്ണു എം സർക്കുന്നവും അതു മെററല്ലോ മുണ്ടുമും കുംഭം അതുണ്ടുണ്ടോ കാണുന്നാം. ലോകസാരിതും ഗ്രന്ഥങ്ങളിൽ ഏററും വലിയതും ശാതാസപ്രധാനായിരാക്കുന്നതും അതും കുംഭം അനുബന്ധം കൊണ്ടാണ്ടില്ലോ.

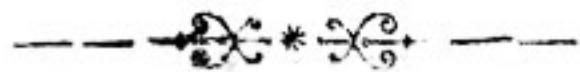
പ്രണക്ക് പരുവംഗമനിൽ ജനങ്ങളെന്ന് എന്നൊരു ഉദാരാജാവുണ്ടായിരുന്നു. അദ്ദേഹത്തിന്റെ അസ്ഥി രാജപരുവം ധനിക്കുണ്ടായ പ്രതീക്ഷിതു് വരിക്കെൽ വൈട്ടക്കാടി ശ്രീകുർണ്ണ എന്നൊരു മഹാശിഖിതു് അനുസ്ഥിതിയിൽ എന്ന്, താൻ എഴു മാനിനെക്കുണ്ടാ എന്നു ചോദിച്ചു്. എന്നുണ്ടായിരുന്ന മഹാശിഖി ഉത്തരം പാഠായാ ജൂഡാക്കു വിശദമാം പാദവുംകൊണ്ടു വലംതു രാജാവു് തന്റെക്കുണ്ണം കമ്പിതനായി സമീപം കിടന്ന ഒരു ചതു പ്രാണിനെ വിഞ്ഞേരായുംകൊണ്ടു എടുത്തു ശ്രീകുർണ്ണ

കഴുത്തിൽ ഇട്ടിട്ട് മടങ്ങി. രാജാവിനു് ആ പ്രസ്തിയിൽ അനന്തരം പദ്ധതിയാം ഉണ്ടാകാതിയില്ല. ശമീക്രനാ, തന്റെ ധർമ്മിജ്ഞനം സമർപ്പിക്കായ രാജാവിന്നും ഒരു ദേപജ്വലിച്ചാരവും തോന്തിയില്ല. എന്നാൽ അദ്ദേഹത്തിന്റെ ടുതു യുവാവായ തുംഗി ആ അവമാനത്തിൽ അക്ഷമനായി എഴുന്നാറുള്ളതിൽ രാജാവു് തക്ഷകൻ എന്ന ഉറുനാഗത്തിന്റെ ഭംഗന മേരു മരിക്കണമെന്ന ശ്വിച്ചു. ഈ വിവരം അറിഞ്ഞു വുസനിച്ചു് തക്ഷകനോനാഗവർഗ്ഗത്തിൽ പെട്ട മരേരു തൈകിലും കടക്കാതിരിപ്പും വിസ്താരമേറിയ ഗംഗാ മദ്ധ്യത്തിൽ ഒരു മഹാപുംസാദം രൊസ്തുംത്തിനേൽക്കു പട്ടഞ്ഞു് അതിനുള്ളിൽ വിഷഹരങ്ങളു് സത്യഗതികരങ്ങളു് മായ സകലതും സജ്ജമാക്കി ത്രിപരീക്ഷിത്തു് മുത കിഞ്ഞനായി വസിച്ചു; എങ്കിലും ആ തുരഞ്ഞാഡം ഭയങ്കരമാംവണ്ണും പ്രവർത്തിക്കായി. താതപാദങ്ങൾ ദിവനീയ മായ കൂടു കേട്ടു ജനങ്ങളജ്യൈനാപവും കോപവുംഉണ്ടായി. സഹ്യാദ്ധികരം മുഴക്കു ഹോമത്താൽ സംരഹിക്കപ്പെട്ട സൗമ്യനു് അദ്ദേഹം നിഖലയിച്ചു. നിരത്തിലും ത്രാ ത്രാ വിഷവീത്തിലും ഭിന്നിച്ചു അനേകലക്ഷം മുഴ ആളുകൾം അന്ന ജനങ്ങളജ്യൈന്റെ ഉറുഹോമാണിജപാല യിൽ ദയവിച്ചു. തന്റെ സവിക്കായ തക്ഷകനു് അഭ്യേം നൽകാൻ ഇരുന്നോളും സാധിച്ചില്ല. അഗ്നിക്കണ്ണ ത്രിന്തിന്റെ മീതെ തക്ഷകൻ പ്രാണവേദനയോടുകൂടി പിടച്ചുനിന്നു. പക്ഷേ, ആ നാഗരുഗ്രജ്ഞനം ശ്രേഷ്ഠിച്ചു പന്നഗങ്ങളും അന്ന ദഹിക്കാനിടവന്നില്ല. ദയാലുവും മനുവിതമനമായ ആസ്തീകൻ എന്ന ആവശ്യങ്ങൾ ദിവ്യപ്രാത്മന ആ ഉറുക്കമ്പീക്ഷിയിൽനിന്നു ജനങ്ങൾ

ജയനെ വിച്ഛകതനാക്കി. അതു മഹാരാജാവിന്റെ സ്പർശം, വൈദ്യത്വി, പറ്റു തുടങ്ങിയ സമ്മാനങ്ങളെക്കാരം അനേകം ജനുസ്തൂട്ടുകൾ ജീവൻ വിലപിടിച്ചുതാണെന്നും അതുപോലീകൾ കണ്ടു.

ഒക്കാപതാപാദികരംകൊണ്ടു എഴുമാം കുലുക്കണ്ണം ദേവാദി അറിവുള്ളവർ പ്രോഫീസ് ഡീംസിഡ്സ് ടൈഞ്ച്സ് എന്നതിനു പ്രസ്താവനക്കും ഇനിയും വളരെയാണ്. ഏതു ചിയിൽ പ്രസ്തി എന്ന നബാർഡിഷ് തങ്ങ് എന്നൊന്നു പുതിൻ ഉണ്ടായി. അദ്ദേഹം ഗ്രാമത്താം, വിദ്യാഭ്യാം, തപസ്ഥിയും അതിനും. അദ്ദേഹം പാണിഗ്രഹണം ചെയ്യാൻ കിയുമിച്ചു തുരുതാവരയായ പ്രസ്ത്രപര എന്ന കുമാരിയെ അഞ്ചിത്തനും. നേനകയിൽ തങ്ങ് ഗണ്യവർഗ്ഗം മകളായി പ്രിഞ്ചാവളായിരുന്നു ഈ സുക്രാനി. ജന സമയംതന്നെ ഭാരുപരിത്രക്തയായ പ്രസ്ത്രപരയെ നൃല കേൾക്കുന്ന എന്ന നബാർഡി വളരെയിംഗ്. വിവാഹംിനും തോഴി കമ്മോട്ടുക്കുടി വിവരിച്ചു നടക്കബോധം ഉറങ്ങിപ്പിനു തങ്ങ് ചാമിനു ചവിട്ടി, അതിന്റെ കടിയേറും അവം മുതിച്ചുപെട്ടു. നബാർഡിയും വിനിശ്ചയ തങ്ങവിന്നുംഖണ്ഡായ ചിംബാ വണ്ണിപ്പാവുന്നാതല്ല. തപസ്ഥിയായ തങ്ങവിന്നും വിജനത്തിലിരുന്നു നിലവിലി കേട്ടും അർദ്ധത ചുണ്ണം തങ്ങേവക്കുതന്നു തങ്ങവിന്റെ അയ്യല്ലിൽ ചക്രതി തന്നും പ്രിയതമയ്ക്കുന്ന കൊട്ടക്കാരക്കിൽ ഉദ്ദേശം സാധിക്കുമെന്നും ഉപദേശിച്ചു. അതുപുകാരം പ്രസ്ത്രപര ചുന്നഞ്ചീവിക്കയും ചെയ്തു. എന്നാൽ സൗംജാതികമോടു തങ്ങവിനു വലുതായ കോപം ഉണ്ടായി, കൂനിൽക്കണ്ണതിനെന്നെല്ലാം തച്ചുകൊണ്ടുവരാൻ തുടങ്ങി. സഹാരുപാത്രം എന്ന പ്രോഫീസ് തങ്ങുണ്ടാണി, ശാപംനിമിത്തം തങ്ങേവരയായി അന്നു സംശയിക്കു

വേബാറി ഭാഗ്യരോഷത്താൽ തങ്ങവിന്റെ ഉള്ളണ്ണയതിന് ലാക്കായിച്ചുമണ്ടു. എന്നാൽ തങ്ങവിനെക്കണ്ട മാത്ര യിൽ തന്നെ പൂർണ്ണരീരം പ്രാപിച്ചു് തങ്ങവിനോടിങ്ങനെ പറഞ്ഞു: “സുജീമാലയിൽ നടന്നായകമായ അങ്ഗു് എന്നാണോ അവിംസ ശ്രേഷ്ഠമായ ധന്ത്വെന്നോ അറിയാത്തതു്? പണ്ണിതനായ ദൈവൻ ഒരു ജീവിയേയും ഹിംസിക്കുതാത്തതും ജന്മകാരംക്കു് അദ്ദേഹം നൽകേ സിന്തുമാണോ; ലോകത്താട്ട സൗമ്യമുഖനായി വര്ത്തി കുക. അവിംസയേപ്പാലെ സത്യം ക്ഷമ എന്നിവയും നാം ശീലിക്കണം.” തങ്ങ പദ്ധതാപത്രാട്ടക്രമി പ്രാണിവയത്തിൽനിന്ന് വിരക്കുന്നായി.

ഒ. പരാരമ്പരാജീവിതം.

—*—

പരമാർഥ വേഖി ജീവിക്കുക, എന്ന ഉച്ഛ്വസം തനിന്റെ സാഹം എന്താണോ? നബ്രക കാല്യം മുഴുവൻ വെടിത്തു പരകാല്യം മാത്രം ശ്രദ്ധിക്കുന്നു എന്നാവാൻ തന്മിലും; എന്തെന്നാൽ അങ്ങിനെ ഒരു ജീവിതം നയി പൂർണ്ണ നഭേദമൊബ്ദു സാധിക്കുന്നതല്ല, നേരോഹരിച്ചും, അവനവർക്ക് കാല്യം സൗത്ത്‌ഗംഡായി നിന്ത്യാരിക്കുന്നവ നബ്രകോണേം ലോകത്തിലെ ഒമ്പതുപദ്ധതായി വളരും വെള്ളാൻ സാധിക്കുന്നതല്ല. അദ്ദേഹം, നാഭിക്കെ നില്ലുത്തമ്മതജും അവകാശേ കാണുന്നില്ല. അതുലോചിച്ചു ഓനാശിയാൽ നബ്രകിൽനിന്നു ഉഭാവിജ്ഞ ഉടുത്തം സ്വന്തമാക്കുന്ന ലുഡ്രിജുനിയും തെളിയും. പരാരാധകാരാജായി നാം വെള്ളുന്ന പ്രവൃത്തികളിൽ നബ്രക പരമഭായ ലക്ഷ്യം പുണ്യസ്വാദനം കാണുന്നു. അദ്ദേഹം, അവകിൽ പരാരാധകാരാജത്തിലോ അതേമാപകാരാജാന്മഭ്യോ ദ്വാരാവിഭിന്നമാണു. ഇന്തി പുണ്യസ്വാദനം എന്ന ലക്ഷ്യം വെടിക്കും ദിശ്യം മായി പ്രഖ്യാപിക്കുന്ന ഏന്തവൈദ്യുതിയെന്നു അതിരാം മറ്റെതിരായ പ്രവൃത്തിപ്രഖ്യാപകി സപ്രീകരിക്കുന്നതിനാലും വാക്കുന്ന ശ്രേഷ്ഠലീന നാം കാാമസിംഹജാന്മഭ്യോ ചേരുന്നതും. ഇവിടെയും സ്വന്തമാക്കുന്ന നാം വിശുദ്ധിക്കുന്നില്ല. ഇങ്ങനെ പുണ്യ പ്രായം നിഃശ്വാസഭ്യം ദിശ്യം ദിശാം ചരിക്കുന്ന രണ്ടുതരം ജീവിതക്രമങ്ങൾ, ഒന്ന് തത്രമായ വായ്പു രണ്ടാംതന്ത്രത്തെനാഭ്യർഹിച്ചും, ഇല്ല 200 അദി രണ്ടാം പാജീവികക്രൈസ്തവസിച്ചിട്ടെതാളും ഒരി കല്ലും ചുന്നുവരണ്ടുണ്ടായി വരുന്നതല്ലെന്നതുണ്ടായല്ല, കേൾക്കുന്നും

പ്രദക്ഷिणക്കി അതിന്തീര്ണന്തരമാണ്. ഈ ജീവിത മാർഗ്ഗങ്ങൾ നാബന്ധങ്ങൾതുംപോലെ കാരണവിനുംഡക്ഷിം, ശിഖ്യപാലജലരത്നിന്നുപോലും ക്രൂയ്യസ്റ്റുപാദങ്ങളിൽ, * ഭാര്യാധനങ്ങൾതിനു തല്ലും ലോഡേം വഴിത്തൊഴുക്കന്നതു മായിരിക്കാം; നേരേറിച്ചു് തനിക്കു സൗഖ്യപുണ്ടു മായിക്കൊ താഴ്ഞും താത്തൻറെ അനുറദ്ധരങ്ങൾിലും നൽകി അങ്ങനെക്കൊലും വുഡുനായി വരുത്തിച്ചു് പൂജവിശ്വാസിയും, ഒരു ക്രോഡത്തെത്തെ രക്ഷിപ്പാർക്കുന്ന സ്വന്മാംസം ദോഹാജതിൽ ശേഖരം കുടി കൊടുക്കാൻ സന്നദ്ധനായി തനിന്ന് ഒരുപീണ്ടുനായ രീഖിപ്പിച്ചുടെയും, ശാന്തവിശ്വാസം അഴിലാശം സാധിക്കുന്നതിനു ജീവാവസാനവരെ മുഹമ്മദ്യാഹിപ്പുനായിരുന്ന ഭീഷ്മങ്ങളും ദ്രാഹ്യജീവ പാഠകൾക്കും സംബന്ധിച്ചുകൊണ്ടാം സൈംപ്രൈം അങ്ങളുന്നതായിരിക്കും; പരജീവികൾക്കു മുന്നും വനാബും വേണ്ടതില്ല, തന്റെകാലും സുപ്രഭക്കു സാധിക്കുമെന്നുള്ള കംബാഡക്ഷനാദിവാം വർഷജിളിച്ചിട്ടുള്ളതായിരിക്കും; നാഡും സുഖാശസ്ത്രകളുംഡിം ഒരു കാരണതാലും വേണ്ടതില്ല, മാറ്റുള്ളവർക്കും സാഹചര്യക്കാർക്കും നാഡുകൾ ജീവിതം ദ്രാഹ്യവിധം അനുഗ്രഹംബുദ്ധി കൂലാൻതുക്കായിരിക്കും. ഈപു കാരം സ്വന്തം തനിൽ അതിലോഡേം ക്രാങ്കരിയും ദലു കൈക്കപ്പാള്ളിക്കുംഡിം നയിക്കൊ ഭാസുരമായ ജീവിത സാണിക്കിൽ സ്വന്തംപ്രസംഗം തുലോം ചുത്തങ്ങിക്കി കിന്നു; ദ്രാഹ്യജീവിതഭേദനം സ്വന്തംപ്രവർത്ത്യാഗമും മറ്റും പ്രായുന്ന മറ്റാദർശങ്ങൾ എും പംവിധം പ്രദേശ ഗക്കുംഡുക്കുന്നതാണ്.

* യമ്മപുത്രങ്ങൾ രംഗമുയൽക്കിട്ടു ശിരൂപാദങ്ങൾ വാഹനങ്ങൾ ആണെന്ന് അഭ്യർത്ഥിച്ചു പറയുന്നു.

സപാത്മം പരിത്രജിച്ചു ഉഹാദമനാർ ഇം ജീവി
തരണരഹസ്യങ്ങൾ ലോകത്തു പൂരാണകാലം ദിതൽക്കു
പലകം ഉദയം ചെള്ളിട്ടശ്വാസിലും ഗംഗാദത്തനായ
ഭീഷ്മദഹം ദ്രോഹപ്രചാരിതനാർ തുലാം പ്രജാശാക്ഷണം.
അദ്ദേഹത്തെ ഇഹാരണത്താല്പാദിപിശാം മഹാഭാരത
ഘവുൻ എന്ന കീതിപ്പിറിക്കുന്നതു്. ദേവലുതനെന്നും
സത്യലുതനെന്നും മട്ടി പ്രശ്നപ്പാമണ്ഡം ഉദ്ധൃ ഇം
ക്കയ്യുലുചിതാമഹൻ ശാന്തവിജ ഗംഗയിൽ ജനിച്ച
എക്കുതൻ അനുഭിജന. അദ്ദേഹം ബാല്യത്തിൽ
തന്നെ സംഖ്യേദാന്തം ശാസ്ത്രം അദ്ദുസിച്ചു്.
രണവിച്ചുയിൽ അദ്ദേഹം പാശ്ചാത്യാമണിശ്ചുനാഡിജന
വെക്കിലും കാരിരാജപുത്രിയായ അംബാജുടെ അഗ്രഹ
പ്രകാരം യൂദ്ധത്തിനാൽ ദൈഡിയ തു ധനവേദംവാഹം
ഞ്ഞേരെ അഴനകദിവസം നടന്ന ഉഗ്രാണത്തിൽ ഭീഷ്മ
ദേഹിക്കുതനൊ ചെയ്തു. രാജ്യമംഡളം നട നീതി
ധന്മംഡളം അദ്ദേഹത്തെപ്പുാലെ അറിയുന്നവർ അനീ
സ്ഥായിജന. ഇങ്ങനെ ചാലുവംഡാനിലെ സൗഹ്യസിലം
രാജാത്താജേഷ്ഠിൽ നടന്നയക്കാഡിപിശിട്ടു് ഭാഗക്കു
യായ സാത്യവത്തിൽ തന്റെ പിതാവായ ശാന്തവിജ
പാണിഗ്രഹണം ചെയ്തുണ്ടാണെങ്കായ കാംക്ഷിജും വിശ്വാ
താൻ നിനിത്തം വജ്രാതല്ലെന്ന രാജഭാസ്ത്രത്തിൽവെച്ചു്,
താൻ രാജത്തും വിട്ടതായും, സപ്ച്ചരാവകാശങ്കും പരി
ഹരിപ്പാൻ നിത്രാഭുവാനിയായും ഇരുന്നുകൊഞ്ചു
മെന്ന ചെയ്തു ഒരു ഉഗ്രാധാമകൊണ്ടു വൃക്ഷത്താക്കി
ഭീഷ്മൻ' എന്ന നാമം അദ്ദേഹം ഏനപത്തിമാക്കുകയും
ണ്ടായി. ഇം അസാധാരണ നിശ്ചയം അറിഞ്ഞു് സം
ജ്ഞാനായ പിതാവു് തന്റെ പുത്രനെ തോന്നുവോരി മാ
ത്രമേ മരണമുണ്ടാക്കുള്ളിട്ടു എന്നു് അനുഗ്രഹിച്ചു.

സത്യവതിനു പിറ്റാംഗങ്ങൾ എന്നും, വിചിത്രവീണും എന്നും അംഗീകാരം ഉണ്ടായി. ശ്രേഷ്ഠനായ പിറ്റാംഗങ്ങൾ നേരത്തെ മരിക്കേണ്ട മാതാവിന്റെ താഴുംപ്രകാരം ഇളയക്കഥാരെ നാട്ടാച്ചിത്താക്കി പ്രായുംതിവരെ ഭീഷ്മൻ പ്രകാരം രാജുപാലനും വെള്ളുകാഡിജുതിമാഡായ അംഗവിക്രയേണ്ടും അംഗവാലിക്കയേണ്ടും അജ്ഞാനം സ്വപ്നികുന്നതൊക്കെ ദഹിച്ചു് ആവരാജാവിനെ മഹിഷികളുംകുഞ്ഞിൽക്കും, അധികം താഴസില്ലാതെ വിചിത്രവീണും യക്ഷ്മാവു പിടിച്ചെടു ഒരിച്ചുപോരാ ചുറ്റവാദം അവതിവാശേരു റൂസനിച്ചു് അതു രാജക്കനുകക്കരു ഭീഷ്മൻ തന്നെ സ്വീകരിച്ചു് സന്തതിനാണു പ്രവിശിഖണ്ണുണ്ടായു് സത്യവതി ഇരുപ്പാം പ്രാത്രിച്ചു. എന്നാൽ ഒരുപരിശീലനാവാസരും താൻ വെള്ളു സഞ്ചയിക്കുന്ന ഭാഗം ഒരു കാലാവും ഒരു കാരണവും വരുത്തുന്ന തന്മൂലം ഒരു ശ്രോദ്ധാവമാം ഒരുപ്പരുക്കാം സാധിക്കുമെന്നും ഭീഷ്മൻ ഉണ്ടാണി. അല്ലെങ്കാം ഒവരുപ്പാസരൻറെ സുതനാഡാഡി ബാംഗവികയിൽനിന്നും ധൂതാജ്ഞാജം, അംഗവാലികയിൽനിന്നും പ്രാണധ്യാജം, ബാംഗവികാദാശികയിൽനിന്നും വിച്ഛാരണ ഇരിച്ചു. ഈ കട്ടികളുടെ റിത്രോദ്ധൂഷകാല്യം ഒരുണ്ടും ഒരുണ്ടും പ്രായുംതിനി വന്ന റാജുപാരാ ഏൽക്കൊത്തരാം ഭാണവിജയത്തിലും ഭീഷ്മൻ സന്തുദം നാഡിജാ. അതിനിടയിൽ ഒലിപ്പ് കരകുലം സന്തതിവിന്നും വരാതിവിശേഷനും എബ്രൂ് ഗാഡാദാരം ചുതിജായ ഗാഡാദാരിയെ ധൂതാജ്ഞാജിംാ, കാനിഡോജുപ്പിനിജായ കാതിജേജും, മദ്രാജുതിജായ മാദ്രിജേജും പാണധ്യവിനും ഒരിജികളുംകുഞ്ഞി വരിച്ചു; ഓവകോർപ്പിശൈരും കക്കം വിച്ഛാഡം പാതിജായി. താഴസംവിനാ

ഭീഷ്മ തല്പം ഒരാറായ ദ്വാന്ദ്വാജംഗവിശാസനിക്കു
ഇന്നിയും കാണേണ്ടതായിട്ടാണ് ഈ പിഡണിയും.

സ്വാത്മപരിത്രാഗത്തിനും സീതാദാവിയുടെ
ജീവിതം മരാരാജദാഹരണമുംകൊണ്ട്:—

ചിതാവിന്റെ സത്രം പാലിപ്പാൻ വന്നുണ്ടായിരുന്നു
തഞ്ചാരായ തന്നെ അജഗ്രഹിച്ചും ധാതുരജാളിനെന്നു
കൊണ്ടുപാടും സർപ്പം ത്രീഖാമൻ പ്രാവിച്ഛദ്ദോഹം
മാതൃക്കളും വൈജ്ഞാനിക്കൾ താമസിക്കുന്നു എന്നാ
ണ്ണോ ത്രീഖാമൻ നിശ്ചയിച്ചുതും. ഉദാരണ്യം എന്ന
ശ്രദ്ധം കേരംക്കുന്ന ഒരു ക്ഷിയിൽ അനുഭവനും അവശ്യമാക്കുന്ന
തന്ത്രിതനാധന സീത, എങ്ങിനെ തന്നെ അനുഗ്രഹിക്കും.
അനുഗ്രഹിക്കാതെനു ദൈത്യം ഘൂണ്ടാലും ക്ഷീം, മുള്ളം
നിറഞ്ഞത് വൻകാട്ടിൽ ഒരു അടിപോലും മുസ്തകവേദന
കുടാതെ വെള്ളവാൻ സീതയ്ക്കു സാധിക്കാറില്ല. ഈ
നെയ്യുള്ള തന്റെ പത്രി തന്നിക്കും ഒരു ഭാരദായിത്തിനും.
ഇപ്രകാരം കുത്തി ദണ്ഡകാരന്നുത്തിന്റെ ഒരു സജീവ
വിത്രം സീതാസ്ഥക്കും ത്രീഖാമൻ വാഞ്ചുലും പ്രസ്തുക്കു
പ്പെട്ടതി. പക്ഷേ, ആ പതിപ്പേരു അതും ഒരും മുട്ടാ
ക്കിയില്ല. തന്റെ ഭേദാവിന്റെ ഏതു വാസനയാന
അങ്കം തന്നിക്കും അവാസങ്കാരം മുട്ടാക്കുന്നതാണും;
അദ്ദേഹത്തിനണ്ടാക്കുന്ന ഭൂമാദാ കഴിയുംവിധം പരി
ഹരിക്കുന്നതും താനാണും. അദ്ദേഹത്തിന്റെ അസാ
ന്നില്ലുത്തിൽ തന്നിക്കു സുവജീവിതം സാധ്യമല്ല. സീത
യുടെ അത്മത്രാഗച്ചിന്താഗതി ഈ വിധത്തിൽ പ്രവ
ഹിച്ചാണ്ണോ ആ മഹതി വനവാസത്തിനു സന്നാലു
കായതും.

ഭേദവിതാന്തം ബഹുമുഖ്യങ്ങൾ സഹിച്ച് ഒരു സംഘം, സാമ്പത്തിക മുതലായ പരിപ്രകളിൽ ചരിത്രങ്ങളും സ്ഥാപനത്രാഗകമനങ്ങളിൽ ഭോധകമുഖ്യ ശോഭിക്കുന്നു.

ഗ്രീക്കാൻ ലോകത്തിൽ ഏറ്റവും ഉച്ചമുദ്ദേശ്യം നേരുന്ന തന്റെ അനുഭവസ്വല്ലഭയായ സീതാരാവിയെ അനുകൂലം തന്നെ അനുഭവിക്കുന്ന കല്പനയ്ക്കുണ്ടിൽ ഉപേക്ഷിക്കാം എന്ന പ്രതിജ്ഞയെല്ലാ വസ്തുക്കളിൽ സീതയുടെ സ്ഥാനം ഏറ്റവും അനുഭവിക്കാതു അനുഭവം ചേത്തിട്ടുള്ളതും. സീതയുടെ അഭാവത്തിൽ തന്റെ അപാദ്യസത്ത തീന് എന്ന് ആ ധർമ്മഭക്തനായ രാജവർമ്മ യില്ലാത്തനും; എക്കിലും രാജാവും എന്ന കിലാഞ്ഞും, ലോകരിതത്തിനു വേണ്ടി, അനുഭവം ആ അനുഭവസ്വല്ലഭയുടെ ഉപേക്ഷിപ്പാം ഒക്കില്ലെല്ലാം അനുഭവം ഒരാം രാജാക്കന്മാർക്ക് ഒരു പരാത്യാഗ മാതൃക അനുകൂലമായിട്ടും.

സ്ഥാപനത്രാഗികളായ ഇരാച്ചയാഷണാരാധ്യരാജാക്കന്മാർക്കുണ്ടിൽ മാതൃകളും നാം കാണാനും. അവരുടെ കമകകൾ നാമിൽ ബഹുമാനവും ഭക്തിയും ഉണ്ടാക്കുന്നു. തന്റെ കാര്യം മാതൃക നോക്കുന്നവരും കൂടുതൽ പരാത്യാഗവും കൂടുതലായ ഭക്തിക്കാരരാജാശാഖ ലോകത്തിൽ ഒരു നാമയും ഉണ്ടാക്കുന്നുണ്ട്. അവരുടെ ജീവിതം വിശ്വാക്ഷസമാനമാകുന്നു. അതു ലോകത്തിൽ നിന്ന് തിരോധാനം ചെയ്യുന്നതിൽ തുട്ടുറാദിക്കാത്തവർ ചുജക്കുന്നായിരിക്കും.

ര. സഹിതോന്മാദം.

—ഓച്ചണം—

നാം ഒരു കാല്യം ഉദ്ദേശിച്ചു ബുദ്ധിപൂർവ്വം തിരഞ്ഞാൻ
അയൽിച്ചാൽ അതു് ഒരു കാലഭാര്യ നൃക്കു ലഭിക്കാതിവി
ക്കാവിലും. നാം ഉദ്ദേശിക്കാനു കാല്യം പ്രാചീനക്കാതിനു
നും വളരെ ബുദ്ധിസ്ഥകൾ സാഹിത്യജ്ഞരാണ്.
തന്മാലാ നശജ അദ്ദേഹമ്പ്രസ്ഫുട്ടിന്താരുന്ന അനേകക്കു
വിന്റും ഒരു നൃക്കു നേരിട്ടൊഭിവഞ്ചാ. നശജ ഒരുപാട്ട്
ചീലപ്പുറാഡം വെള്ളം അടക്കാപ്പാതിനു ലാംകാ
ക്കിന്തീങ്ങൾ; നാശനകു പ്രേഢ് നശജ അതിൽനിന്നു
പരിഞ്ഞിരിക്കുവാനു ശ്രദ്ധിച്ചേണ്ടും. ഇങ്ങനെ നാനാത്തു
ഞ്ഞുകു അടിച്ചുവീകരിക്കുന്ന പ്രതിബന്ധങ്ങൾ റിസ്സുങ്ഗ
മാചി നാം പ്രവർത്തിക്കുന്നപ്രക്ഷം റിസ്സി ഉദ്ദേശിച്ചു
കാല്യം നൃക്കു കൈവായനാതാണ്. പ്രക്ഷം, ഉള്ളിഴ്ച
സംഗതി ചീല സംശാഖ അജിനീര ഗൗരവങ്കൊണ്ടു
സിദ്ധിക്കുവാൻ അനേകകു പ്രേജകെ അയുഖ്യാലും കവി
ത്തുള്ള കാലവിളംബം നേരിട്ടേക്കാം. ഗംഗാവരണം
തിനാൽ താംഗ്രൂഡാൻ എന്നു അദ്ദേഹാധികാരിയും തുട
ങ്ങിയ ശുശ്രം രേഖിൽ തേരിമുണ്ട് സാധിച്ചു വിനൃതകുട
ദ്രോതവുംബാക്കണ.

പാഠ്, അദ്ദേഹാധിപതിയായി സംഗരം എന്ന
തെ മഹാരാജാവുണ്ടായിരുന്നു. കേരിനി എന്നും സുന്തതി
എന്നും ഒന്നു രാജക്കുക്കുരുതു അദ്ദേഹം, പരിഞ്ഞിച്ചു
വെണ്ണിലും ചുത്തും ലഭിക്കാണ്ണയാൽ പ്രജിവഞ്ഞതായ
ഭൂമിനെ തുഡിയുംകുരുക്കാണു് അദ്ദേഹവും പാഠി
രാജം മുന്നിപ്പിച്ചു. തങ്കളുംബായി മഹിഷിക്കുടുക്ക

അങ്ങളുടെ കാരാവം കൊന്താണി അസംജഞ്ചൻ എന്നാൽ
പുതു ഒക്കിനിക്കാ, ബഹുവാഹാഡ അക്കച്ചിനാ
കിം പുതുമാർ സുരതിക്കും ഇനിച്ചു. ദ്രാലൃവലിതന
സ്ഥാതിങ്ങന ദാസമാജിസ് കീത്തിനാഡം സർബലോകസമാഡാണി
അംഗുഖാർ ഏന്നാൽ പുതു ഇനിച്ചു.
അക്കാലാള്ളു സഹാർ ഒരു അപ്രേശഭയയാറാം ചൊല്ലുന്ന
മെന്ന നീഡേചിച്ചു. എന്നാൽ യൗദ്ധ്യത്തോടു അപ്രേതത
ഇരുന്ന ഒരു രാഷ്ട്രസദേവജം റൂണിക്കു മൊപരതിച്ചു
കൊണ്ടുപോണി. വിജാത്പര്യാക്കലനാഡ സഹാർ തന്ത്രം
പതിനാറാണിം പുതുമാരാ അപ്രേശപ്രാജനാത്മക
ഭാസ്ഫുച്ഛതി. ആ പരിപുരവന്തയ്ക്കാർ സദ്വാലി
നിധായ ത്രേഢി സർത്തു പരിശ്രായനം തുകങ്ങി. ദ്രാഡി
ലോപരി കാണാസ്തും കൈകുളിം നെഡുഡിപ്പേരു
കൊണ്ടു അവർ ത്രേഡി പരിപുന്ന. ത്രേഡിക്കണ്ണായ ദ്രാഡി
വേദന പരിപരവിശ്വാസം നിന്മരണിച്ചും നൊടിനു
ഒന്ന മുഖ്യാദികരം അക്കച്ചിനിശ്വാസം വിജ്ഞ കൂടിലു
മരംപിഡിയാണി ആ മദ്ദോസ്ത്രമാജരക മുഖിൽ അവന്ന
ചിച്ചു. അവർ ആ ഉള്ളഭാസ്ത്രിഡിയാണിം താഴുമാം
സദ്വരിക്കുന്ന അപ്രേതത്തും കുട്ടി യൗദ്ധ്യവിജ്ഞ
ചോലുതും അദ്ദേഹഭാജനനു തൊറിലിച്ചും ആരുഡ
പ്രാണികളുായി ഓടിയെന്തി ത്രക്ഷസപ്രത്തിപ്പിഡിച്ചും.
അപ്പരേഖനം ഉഠാനമാണും അന്ന കുറവാം ഒരു ദി ഉള്ളാര
തൊൽ അവരുടെയെല്ലാം തയ്യക്കുന്നും ദോഷജാഘരിക്കുന്നതു.

യാഹം പുത്തിയാക്കാൻ കഴിയാത്തും പുതുമാരെ
ക്കാണാത്തും അന്തുക്കം ദിവിച്ചും, ഇന്നാം മുതിച്ചുകു
ആരു അംഗുഖമാനു റിവരം അറിവാർ സഹാർ യാത്ര
യാക്കി. വളരെ അഞ്ചപ്പാണി ബുദ്ധിക്കു കുടിവിച്ചു

വാന്മലാഡി പാതാളത്തിൽ സ്ഥിതിചെയ്യു തന്റെ
പിതാക്കൈ അംഗീരാൻ കാണുകയും അവക്കെട ദേ
ക്കീക്കവാനിനുവും അവക്കെട സ്പദ്ധത്തിൽ പറിയൽ
ലെക്കിക്കജ്ഞത്തിനു പകരം സ്പദ്ധംഗാജലം അരണ
നും സംഗതിയും ഗജ്യമിന്നുന്ന രാജകുമാരനു മന
സ്ത്രിലാറുകയും ചെയ്യു. അപ്പേതെന്ന ഉടൻ കിട്ടിയതി
നാൽ സഹരനു് ഉണ്ടായ സദ്വിനാശം പുത്രമായെട
നിത്രാണ്വാജാനവും ഗംഗാവതരാജാനിനു വേണ്ടി
വരുന്ന ദീർഘനൃംഖലാസ്ത്രവും ഭാത്തപ്പോൾ
നിന്മേഷം അപ്പുമിച്ചുകൊണ്ടും,

പുത്രമായെട ഉഭരണത്തിനവേണ്ടി സഹരനു്
കാതോനാം പ്രവർത്തിക്കാൻ കഴിഞ്ഞില്ല. ഏന്നാൽ
പുത്രമായ ദിലീപന രാജുഭാരം എല്ലിച്ചിട്ടു് അംഗീ
രാൻ ഒരിക്കവാന്നു രജുരാജ സാഹലുംതുരു ഫോക്കി
ബഹുസഹസ്രം വർഷം ഭാരണമായ തച്ചം ചെയ്യു,
പക്ഷു, സ്പാദിഭാഷം സാധിക്കുന്നതിനു മുമ്പ് അദ്ദേഹം
പരശ്രമാക്കാ മുാച്ചിച്ചു. പിതാമഹരായെട ഒരുണ്ടാ
നീം ദിലീപന വളരെ ചുഡിവും ഉള്ളവാൻി. ഏന്നാൽ
ഫോക്കിബുദ്ധിയുംബായ തച്ചസ്സു ചെയ്യാൻ അദ്ദേഹത്തിന്നു
രോഗന്ത്രുമായ ശീരം അനവിച്ചില്ല. അക്കാഞ്ഞതെ
പൂർണ്ണി ഒരു കിയുന്നതെന്നും സ്പീക്കർക്കുന്നതിനു മുമ്പ്
അദ്ദേഹം ദിവസഗതനാക്കി.

അനന്തരാ രാജപദം അധിരോഹിച്ചു ഭേദമെന്നു്
പുഡിതാമഹരണരൂപരാവിയും സന്തതി ഇല്ലായ്ക്കുവി
ച്ചും വ്യസനിക്കേണ്ടി വന്നു. ഏന്നാൽ അദ്ദേഹം രാജും

മഹിമാരെ എല്ലിച്ചിട്ട് ഗംഗാവത്രണത്തിൽ രതനായി
 ആക്ഷത്രു. അദ്ദേഹം ബാറ്റീസിൽഡകാലം ജിതേപ്പിയായി,
 ഉള്ളിടപ്പൊഭ്രവായി, മാസാധാരനായി, പബ്ലിഷിഡയു
 സ്ഥനായി തുപ്പിച്ചെങ്കു. ശ്രൂവമാറി ഒവഗണം ഒഹാ
 രാജസമക്ഷം പ്രത്യക്ഷിയായി. ഭോഗിച്ചിട്ടു സഹരന്നാക്ക്
 ഗംഗാജലക്ഷാളിനംകൊണ്ട് സപ്രൃദ്ധം ഭേദിമുഖ പ്രിൻ
 വാഴ്ചയ്ക്കായി സന്തതിയും ലഭിക്കേണ്ടം സപ്രൃത്തിനിന്നു
 പാരിക്കൊ ഗംഗക്കു ദിവന്ത്യാതെ ഒറ്റാക്കം ധരി
 ക്കുവാനിക്കുന്നും ഭേദിമുഖനാട്ട് അക്കാളി ശ്രൂവായും
 അന്തർജ്ജാനം ചെങ്കു. അനന്തരാ ഗംഗക്കു ധരിക്കൊ
 തിനുവേണ്ടി മഹാരാജായും ദിവനു തുപ്പിക്കൊണ്ട്
 തുക്കുനായി. ഗംഗ വലിയ തുച്ഛം ധരിച്ചു ചുവേഡ
 തേതാട്ടക്രമിയും പതിക്കാൻ ഭാവിച്ചു. തന്റെ ശ്രോത
 സ്ഥൂകളിടെ ഉള്ളക്കൊണ്ട് ദിവനു പ്രിടിച്ചും പാതാള
 തതിൽ കൊണ്ടുപോകുന്നേണ്ടും ചുർയ്യായായ ഗംഗ
 നിഡിയും ചെങ്കു. അതു ഗംഗത്തിനു ഗംഗക്കു തീർത്തായും
 തിരോഡാവിച്ചിക്കണമെന്നു പരാമ്രശപ്രാന്തം ഉറച്ചു. അങ്ങി
 നെ, ഏമിവാനു തുല്യവും ഷാംഖവുമായ ദിവജഞ്ചാലിയുല
 ഗഹപതിത്തിൽ പതിച്ചുണ്ടും വളരെക്കുളം പെട്ടിട്ടു
 മിക്കാണ്ട് മാറ്റം മുട്ടി ഗംഗ ആ ജ്ഞാനാനത്തിനിടയിൽ
 കഴിഞ്ഞുകൂടി. ആ വിജ്ഞാ നീക്കുവാൻ ഭഗീരതമുക
 വിണ്ണം തുപ്പിച്ചെങ്കുണ്ടി വന്നു. ദിവൻ തുക്കുനായി
 തലനാഞ്ചാവടി തുക്കു തുക്കുയായി ഗംഗക്കു മോഹിച്ചിട്ടും.
 അതും ഭൂമിയിൽ വീണും എഴു സരിത്തുകളായിത്തീർന്നു.
 അവയിൽ ഭഗീരതമരമത്തെ അനന്തരാചിട്ടു സരിത്തിന
 ഭാഗീരമി എന്ന നാമം പ്രസിദ്ധമായി. ഭാഗീരമി ശക്തി
 ദാണ്ഡക്രമി പാതയുപോയ സമയം അപ്പുതക്കമ്മാവായും

ജൂർജ്ജ് ബിന്റൻ ഡാഗ്ഗാലു കുടി പ്രവാഹവേദത്തിൽ കണ്ണിലിട്ടു. കുലനായ മഹാവി തങ്ക്കഷണം ഒരു തൃപ്പിപ്പോലും ശ്രഷ്ടിശാഖത്വാണും ആ ഒലം മുഴുക്കു പാനംചെയ്യു. ഭൈമമൻ മനിക്കാതെ തചസ്സകാണ്ടു മഹാവിപ്പസാദവും രാഞ്ചി. ജൂർജ്ജ് ബിന്റൻ കണ്ണപുട ത്തിപ്പക്രൂടിയായിരുന്ന ജാഗ്രവിയും വിശ്വം നിറ്റമനം ഉണ്ടായതു്. ഇങ്ങനെ അനേകം വിള്ളുങ്ങൾ ബുദ്ധ സഹസ്രവർഷത്തെ അതു അപാനകാണ്ടു് നീക്കംചെയ്യു പിതൃത്താലി വരുത്തുവാൻ എത്രമാത്രം ഉത്സാഹമാണു് എതാനം സുഖക്കവരാജാക്കമാർ പ്രകടിപ്പിച്ചതു്.

സ്ഥിരോജാധകാണ്ഡാണ്ഡും വിശ്വാമിത്രം എന്ന മാരാരാജാവു് ദേശ ജാനംകാണ്ടു് മുഖമൺഡിയായി തുറിന്നതു്. പണ്ടു് ഗാമ്പിന്ത്യനനായ വിശ്വാമിത്രം വളരെക്കാലം മുൻ പാലിപ്പകാണ്ടിയന്നു. ഏകക്കെ അദ്ദേഹം മുഖമൺഡിയായ വസിജ്ജുക്കൽന്റെ അതുമുഖത്തിൽ എത്തി. വസിജ്ജുക്കൽ വിഞ്ഞുശൈഞ്ഞനിധിയായ ആ മഹാരാജാവിനേയും, മുട്ട ഉണ്ടായിരുന്ന മഹാബേസിന്റെയും, ശവു എന്ന സ്പർശ കാമദയനവിന്റെ സഹായ തേതാടക്കി അതിഭ്യംഗിയായി സൃഷ്ടിച്ചു. ഗംഭീരരീതി യിൽ നടന്ന ആ സൃഷ്ടാം കാമദയനവിനിത്തം ഉണ്ടായ താണ്ടനു കണ്ടും, പാത്മിവർ രണ്ടാദാരിയാണെന്ന നൃായം അസ്ത്രപ്പിക്കിയും, അങ്ങനെക്കലക്കും മറ്റൊരുക്കരും കോ വിലച്ചിക്കിയും അസ്ത്രവസ്തുക്കരിങ്കോ പകരം വസി ജ്യുക്കൽ അതു് തനിക്കു നൽകുന്നുമെന്ന വിശ്വാമിത്രം അഭ്യോക്ഷിച്ചു. എന്നാൽ അതു് തന്റെ രണ്ടാദാ,

യന്വും, സർപ്പവും, ജീവിതവും ഒരു ശാക്രാന്ത താൻ അതിനെ ഉപേക്ഷിക്കുന്നതല്ലെന്ന വസിച്ചുന്ന വിസ്മയമില്ല.

സാമാന്യങ്ങളാൽ തനിക്ക് അതു കിട്ടുകയില്ലെന്ന കണക്കും ഒരാരാജാവും അന്ത്യാഹാരം അംഗീകരിച്ചും അതിനെ ബലാർക്ക് ഗുരുക്കവാൻ തുറന്നു. അതുനിമിത്തം ഒരു ഉത്തരവും രണ്ടുതന്നെ ശാഖയായ ആനുഭവങ്ങളിൽ വെച്ചും അന്നുനാട്ടുന്നു. അതു യുദ്ധത്തിൽ വിശ്വാസിത്വം അങ്ങനെക്കും ചുത്തും വസിച്ചുവരുന്ന ഇങ്കാരാധാരത്താൽ എത്തുംാണും. ഒരാദാസൈന്യം കിട്ടേണ്ടം കാശക്കാവിൽക്കിനും ഉത്താവിച്ചു വെച്ചുവിധിച്ച് ശ്രദ്ധാംബിക്കുന്നതു ധനാവിഷ്ടപ്പെട്ടു. കിർണ്ണവൃത്തായ സമുദ്രപോലെഴും ദ്രോഡാജ്ഞാരായും ഉത്തരങ്ങപോലെഴും അക്കാനും സുനായും അടിനുംബുന്നും പുനഃവിനിക്കുന്നുണ്ടെന്നു.

ഒരു നാൾ വാസ്തീതാറുടെ ശമിശ്വാതെ, എറിവും പാർപ്പന്തിലെ നനി കരി നതചന്ദ്രം വെച്ചും അദ്ദേഹം പാശപൊന്ത പ്രത്യുക്കണിനാണി ധനാദ്ദേശം കൂടുതൽ തനിക്കു പ്രയോഗക്കുവുന്നക്കാനുണ്ടുണ്ടും വാം കരസ്ഥമാണി വസിച്ചു നോക്കുന്ന വീംജാ പോരടിച്ചു. ദിനുംബുദ്ധം തുടർന്നുണ്ടായി വഞ്ചിച്ചിട്ടും, കുട്ടിയിൽ അതിനിവൃത്തായ ആനുംബും പ്രയോഗിച്ചിട്ടും, വസിച്ചുന്ന താൻ ദ്രാഗദണ്ഡം കൊണ്ടു സർവ്വാ തൃഞ്ഞാനിനുതു കൊട്ട് ത്രുവമുത്തേം ബലം തന്നു ബലവെന്നു, കണ്ണിലിഡബലം നിന്തുകേണ്ണും വിശ്വാസി താൻ പ്രസന്നകരമായ ഒരു പാഠം പറിച്ചു; ആനുംബുന്നതും സന്ധാരിക്കുന്നുണ്ടും ഉണ്ടും.

അനന്തരം അദ്ദേഹം കർഷ്ണിസമേതം ദക്ഷിണ
ലിക്കിൽ എത്തി വളരെക്കാലം ഭൂമാത്രപ്പാസ് ഹെള്ള്
സകല രാജാവികളിലുംവെച്ചു് ശ്രേഖൻ എന്ന വിജയം
ബുദ്ധാവിൽ കിന്ന വാങ്ങി. തന്റെ ഉദ്ദേശം അതിന്റെ
ജീവായ വീഖ്യാത അദ്ദേഹം വാച്ചു തന്നെ അദ്ദേഹം തുടന്ന്.
അക്കാലം സ്വന്തീരന്തരാട്ടരുടി സ്വന്ത്രം പ്രോക്കണ
ഒന്ന ദോഷിച്ചു് വസിപ്പുന്നൊട്ട് ത്രിശ്ശേ, എന്ന അദ്ദേഹം
ബുദ്ധാരാജാവു് സഹായം അദ്ദേഹിച്ചു്. എന്നാൽ വസി
പ്പുന്നും വസിപ്പുചെത്തുന്നാൽ അലെഴുകിക്കുന്ന അ പ്രാ
ത്മന ദിരാക്കിച്ചുകളാണു. ഒരു വസ്തുവരെയും ശാശ്വാ
പ്രാപിച്ചു കാണ്ടു നിവാസിപ്പാൻ പ്രോക്കണവെന്ന കേട്ടു്
വാനിപ്പുണ്ട് കോപാക്ലാഡാരായി ത്രിശ്ശേവിലാ ചു
ണ്ണാലത്തു വിധിച്ചു.

ശാശ്വാ നിഥിനാം രാജുഭൂഷിനായ രാജാവു് ദിവിച്ചു
വിഘ്രാശിത്തന പ്രാപിച്ചു് തന്റെ ആഗ്രഹാതിശയം
ഉണ്ടി ഇങ്ങനെ അവസാനിപ്പിച്ചു്: “താൻ ഒരു
ഒരു യാഹംവരെ ചെറുപ്പിക്കുണ്ടു്. അസ്തും ഇന്നുവരെ
പഠാതിപ്പിലു്. പ്രജകളെ ധന്ത്യപ്പി പ്രജാത്മനം. ഇതുകൊണ്ടു
നാശ വളരെഹാഞ്ചുമാണി പുജിക്കുന്നു. എന്നാൽ ശാശ്വ
ക്കു് എന്നിൽ സന്തോഷം നുണ്ടാക്കാനില്ല. പ്രൗഢ്യം
തതിനു സ്ഥാനമില്ലെന്നും ദൈവം തന്നെ ശ്രേഖുമെന്നും
വനിച്ചിരുന്നു. അങ്കു് പ്രൗഢ്യംകൊണ്ടു ദൈവമെന്നു
തന്നെ നിവർത്തിച്ചുതാണെന്നു താൻ പ്രാദർശിക്കുന്നു.”

ശാശ്വാഗതനെ ക്ഷീക്കണമെന്ന നിശ്ചയിച്ചു് തി
രുജ്ജവിന്റു് മനോഭദ്മം സാധിച്ചുകൊടുക്കാമെന്നു വിഘ്രാ
മിത്രൻ ഉറപ്പു നൽകി. താൻ സമാംഗിക്കുന്ന മാരാക്കൻ

തനിൽ ഭാഗമോക്കരാൻ വാസിപ്പുംമാറ്റേണ്ട് അദ്ദേഹം ക്ഷണിച്ചു. ക്ഷമിയയജനകങ്ങളും വാണ്യാലകാൺവും ഒരുപോലെ ശർഖിയെന്നും ഞാവൽ ആശയത്തിനും ധിക്ക തിച്ചുതിനാൽ വിശ്രാബിത്തും കൊട്ടിച്ചും ഞാവരെ നിശ്ചാ മനാംകുട്ട എന്ന ശ്വേച്ഛ. വാണ്യാലവുംസൗഖ്യകി സപ്രീം പ്രാവിച്ച ലിംഗംമിനെ ഇരുബികരം സ്വന്ദി ചുരിക്കും വിശ്രാബിത്തും ഒരു സപ്രീംഡണ്ഡലം നിംഫി ചും അവിടെ ഇരുണ്ടുകൂടം അതു സംബന്ധിച്ചും വി ശ്രാബിത്തും ദേവമാരാം തന്നിൽ റൂപം തന്ത്രം ഒരു സന്ദി ഉണ്ടാക്കും ചെയ്യു.

തണ്ട്രാവിജ്ഞാ റീംബാം കൈകാട്ടിപ്പും വിശ്രാ ഭിത്തും ചെയ്യിരിക്കിനെ പ്രാവിച്ച. അവിടെ വെച്ചു യാഹാപ്രസ്തരാണി അംബാദീഷ്യ ലഭിച്ച ശ്രൂക്കിംഗേപ്പും അദ്ദോംതെന്ന ശാശ്വം പ്രാവിച്ച. ആ കൂടിക്കൂരണ്ടുന്ന ജീവാൻ തെന്തു ചുത്തുമാറിതു അതുകൂടിപ്പും രക്ഷിച്ചുകൊ ചുതാതു കൊണ്ടുകൊണ്ടും അജ്ഞിഹരം ആരായ്യേപ്പുത്തിനെ ചെയ്യുന്നും തുടങ്ങിയ പുത്രാർ ധിക്കവിശയാൽ ഞാവ ചെല്ലാം റാസിപ്പുത്തുമാർ തുല്യം നിശാദപേം പ്രാവി ക്കണ്ണെന്നു ശ്വേച്ഛ. ശ്രൂക്കിംഗേപ്പും പ്രാഥമാർജ്ജയും രണ്ടു വിശ്രാബിഹാമകളും നിംഫിച്ചുകൊടുത്തു. വിശ്രാ ഭിത്തും തച്ചുസ്ഥിതു സ്വാധീനായ ആവശ്യാവും ഇരുപ്പാർഡം അദ്ദോംതെന്ന ഫോൾ, ഏന്നും അതുകൊണ്ടും അദ്ദേഹത്തിനായ തുള്ളി വാനിലും അംബാദാം തെന്തു തച്ചുസ്ഥിതായ അജ്ഞാനാകു വിജ്ഞാം ഒന്നു കാശാസ്ത്രം നിഖിത്തം ആവരിക്കുവിച്ചു. ഒരു അംഗേരും രാംമേനോപോലെ പത്രത്തുകൊടുപ്പും ഞാങ്ങേന്ന കഴിഞ്ഞ

കുമ അദ്ദേഹം ദാർത്ത വളരെ സന്നാരിച്ചു. ഇതുവും തപോവില്ലോ ഇങ്ക് ദുലം ഭവിശ്യന്താബന്ധം അദ്ദേഹത്തിനു ഒന്നുണ്ടില്ലായി.

അദ്ദേഹം അവിടം വിട്ടു ഉത്തരവിഹിനെ അഭ്യം ആവിച്ചു. കൊന്തുകീഴിൽത്തിൽ ഇരുന്ന ചെങ്ഗു വളരെ കാലത്തെ തപസ്സിന്റെ ഫലമായി അദ്ദേഹത്തിനു മറ്റൊരുപദം ലഭിച്ചു. മുമ്പാണിയായി തീരംമെങ്കിൽ ജിത്രുമിയനാവണമെന്നും അതിലേണ്ണും ഇനിയും മുഖ തിക്കണമെന്നും, അദ്ദേഹം മുഖമാവും മനസ്സാശിഖയുണ്ടായി. അപ്രകാരം ഉറച്ചു അദ്ദേഹം ഉഞ്ചലപാപാശ വായും വായുഭക്ഷകനായും ദരിദ്ര അനേകക്കും മുഖ്യതാപം പുന്നുകരം ആവിച്ചു. തന്റെ തപസ്സിനു തങ്കാലിനും വൈദ്യുതി ആഗതയായ ഇരുദ്ദുതി എപ്പോൾ വിശിധിക്കുകയും ഏറ്റു ശ്രദ്ധാത്മിപ്പിച്ചും അദ്ദേഹം തന്റെ ക്രാപ്പത്രി അനേകം അടിവാസി അടിവാസി അദ്ദേഹത്തിനും അതുസ്ഥലം വളരെ മനസ്സാശാശ്വതായായി. മേലിൽ താൻ കിട്ടിക്കാതനായി വിജിത്രുമിയനായി ഇരിക്കുന്നതാബന്ധം ഒരു ഭരാനിയേയും ചെങ്ഗു. അദ്ദേഹത്തിനും കിഴങ്കേപ്പിഹിന്തയിൽ എത്തി വളരെക്കാലം ഒരു കായിത്തന്നെങ്കിയും തപസ്സു തുടങ്ങി. ആ അവസാനത്തിൽ ശ്രദ്ധിച്ചുവെച്ചും അവലംബിച്ചും ഇരുദ്ദുതി അദ്ദേഹത്തിന്റെ മനസ്സിൽ പാർക്കിച്ചു. പക്ഷേ, ആ ശ്രദ്ധത്തിൽ വിശ്രദാനിതും വിജയിച്ചു. മുഖാദിവാനവരെല്ലാം അദ്ദേഹത്തിന്റെ തപോവിച്ചു തെരുവാക്കി. മുമ്പാണി ഏറ്റു പദ്ധതി അദ്ദേഹത്തിനു മുഖമാവും സദ്ധാഷ്ട്യരസും നൽകി.

അതിനെ വിച്ചേഖിതനോ അനുഭവപ്പോരു വാസിയും അദ്ദീപ്തിയും ഇങ്ങനൊ എറ്റു മറന്നുതായ ഉദ്ദേശ്യം നിന്നുമുന്താനുംകൊണ്ട് നബ്രൂട്ട് അല്ലെങ്കിൽ അഞ്ചുവീഴ്വും ലഭ്യത തന്നെയും സാധിക്കാതെന്നു് ഈ കാരി വ്യക്ത മാക്കുന്നു.

സ്ഥിരോത്സാഹംകൊണ്ടു് അന്തേക്കും മഹാകാംശി അദം സാധിച്ചിട്ടുള്ള ചാരിത്രനായക്കന്നാരു നാം അഭിയുന്നു. തന്റെ അഭിപ്രായം ബാലിശേഷനും അവപര്യ മനശ്ശേഷനും പല പ്രശ്നപ്രശ്നങ്ങൾക്കും അഞ്ചുക്കുപറ്റും ഉപാദയം ഉണ്ടായിട്ടു് തന്ത്രേക്കും വലിഞ്ഞ പ്രതിബന്ധം അദം നേരിട്ടിട്ടും അവക്കാശിക്കാനും ക്രൂരാക്കാതെ ബുദ്ധികൊണ്ടും മട്ടി വിട്ടുള്ള സമർപ്പപ്രവൃത്തിക്കരിക്കുന്നുണ്ടു് അനുഭവമുണ്ടോ തന്റെ അജ്ഞവീഴ്വായ ഉള്ളതനൊ മഹാഹാജ്ഞാസ മുദായരും മഹാചിത്തുകാശമാർ മഹാനായ വിവാദിക്കു സാധിച്ചതു്. എറ്റു മഹാകാംശിവും സ്ഥിരോത്സാഹംകൊണ്ടു് നൃജി സാധിക്കാം എന്നു് ഇനി പറയണമെന്നില്ലെല്ലോ.

③. അദ്യാന്തസഹായം.

— 2 —

നേരണ്ട മുഹമ്മദിനീറയം പ്രേജെ നിവിത്തം അനന്ത
ശശ്രന്നായ അനന്തൻ അക്കാദ്യു സംഗ്രഹിച്ചുകൊടുത്തു.
സംസ്കാരിക്കായ വജ്ഞനീന്റെ അനുഭവിയുള്ള വേണ്ടി
പലസ്തൂരാജിൽ ദൈഡം നൃക്കാം എന്ന് അവർ
സഹിച്ചു. പബ്ലിക്കാൻ നിശ്ചലവായ അധിക്ഷോന്തം
അതിക്രമം നൃക്കി. ഒരുക്കാക്ക കുടങ്ങോടു ചുറവി
ത്തിരിക്കോണ്ട് വടക്കാഡി വാസുകിയെന്ന ഒരാനാശം
നിൽക്കാണെന്ന് എന്നു. ഇപ്പോൾക്കും ഒരുപാഠ
ശേഷം ദേവാസുരാം ഗാമിതാഥാവരായി ആ ഒരാ
കാദ്യം അനുഭിച്ചു. അസുരാം വാസുകിയുടെ തല
ജ്വലം ദേവാസുരാം വാഹിദിം ക്രൂരുടി.

ഒരാഖലം തിരുത്തുന്ന പ്രായം ഏകാദശം കുടണ്ട
പ്രസ്താവ പ്രാഞ്ചുട്ട ദാലാഖനിസ്പന്ധാം, ഒരുക്കാടകളിൽ
വാന പ്രക്ഷിപ്താദികളിൽ ദേഹപ്രസ്തുതി വിളികളും,
ഉദ്ദേശം താഴിലിച്ചു ദാന്തിരിണം ഉണ്ടായ വടവ
കാശവും, അവ പ്രാഞ്ചും ഉരാനും ഉത്തരവിച്ചു അനി
സ്വത്തിനേയം ദാരിദ്ര്യിക്കേണ്ടാം ദേഹപാഠ ശ്രദ്ധവും,
ദേവാസുരാംക്രമം അനുരഥാസംഘടിപ്പി, സദ്വിശ്വാസി വാസു
കിയുടെ തെട്ടിനായ പീറാങ്ങളും ദേഹവേദന്മാരു ദാഹന
വിനാശം അന മുഹമ്മദക്കാം തകരിപ്പിക്കണം.
പരിഞ്ചിച്ചു പ്രായാണ പ്രാഞ്ചികളും, നിശ്ചാരപ്രസ്താവനാ തീ
ച്ചുവികളും, പ്രക്രമാജ്ഞം വിലാദ്വാരം കാരിൽ ഉല്ലംഗ്ന
കോണാനുത്തിയാണും അവിഭവിച്ച കരിപ്പുജ്ഞാനാണും അ
ശിഖപാലാജ്ഞം പുക്കാഡം അക്കാശത്തിൽ നാനുഞ്ഞതകാഴ്ച
വേണ്ടും. പബ്ലിക്കാൻ അതിപീഡിത്തേണ്ട രൂലം തുച്ഛി
തുവത്തുന്ന ഒരുപാഠത്തിനിലും സുഖിയായി ഉതിസ്തോ

ദേവാസുരമാരിൽ നിന്നെന്നാം വണ്ണിച്ചു പുജ്ഞാലഘസ്തുഹവും നാലുപശ്ചിം ദാനിനൊന്നു കിളിൻ്റുകൾ വെണ്ണംനരയും പതയും അധ്യാത്മാഗം അലങ്കരിച്ചു. തലയലച്ചുലജ്ജകനാം വാസുകിയുടെ മുഖം വർഷിച്ചു പുകയും ചുട്ടും എറ്റവും ദേവാജനക തള്ളപ്പ് തീക്ക്രമതിനും കാട്ടതീ കൈച്ചുക്ക്രമതിനും ഇതും പെട്ടെന്ന മഴ പെറ്റിച്ചു. വസ്ത്രങ്ങളും ജലജങ്ങളും ധാതാളിന്മങ്ങളും മായ അനേകകം ജന്മം കാണുന്ന അനുഭവം ലഭിച്ചിരിക്കുന്നതു തിരിച്ചിരിക്കുന്ന തിരിച്ചിറ്റിലിൽ പെട്ടു അഭ്യന്തര തൃശ്ശിരിൽ കലന്നിരിക്കുന്നു. പലതരം ഒഴുക്കുകൾ, ലോഹങ്ങൾ, രതാങ്ങൾ എന്നിവയുടെ സംബന്ധം മഴവെള്ളുത്തിൽ ലഭിച്ചു അതിവെള്ളുത്തിനു വീണ്ടും കയറി വിരിക്കുന്നു.

മാനന്തവാലായി ജലം കുമേശ നല്ല പാലായും വെണ്ണയായും ചാരിഞ്ഞിച്ചു. കാലം വളരെക്കഴിഞ്ഞിട്ടും അനുതം ലഭിച്ചില്ല; ദേവാദികൾ വളരെ ക്ഷീണിച്ചു വണ്ണാം. “രൈകല്ലും ക്ഷീണിക്കുത്തതു”; ഇന്തിയും മദ്ദിക്കകൾ; നിഞ്ഞുക്കു പുംബാധികരം വെലവീഞ്ഞുങ്ങൾ ഉണ്ടാകും” എന്ന വിജ്ഞ തങ്ക്കുമ്പയം അവക്കും ഉത്സാഹം, വർഷിപ്പിച്ചു. ഉം കേരാടെ മമന്ത്രപ്രശ്നാഗം വീണ്ടും തുടങ്ങി, സകല ജീവജാലങ്ങൾക്കും അനുഭവം പൊഴിക്കുന്ന പദ്ധതം സംഭവിപ്പിക്കുന്നതിൽ നിന്നു വെണ്ണപ്പെട്ട ചുടിക്കൊണ്ടു് ലക്ഷ്മീദേവി അവിംഗിച്ചു. കുമേശ സുരാദേവി, അശ്വത്ഥാ, മുത്തമയ്യും വിച്ഛയന്ന് കൈശ്ശൂഡത്താം, പാരിജാതം, കാമദ്യുമണി എന്നിവയും, വെള്ളക്കിണിയിൽ അനുതം വർഷിച്ചു ധന്താത്രിക്കുന്നതിയും ജനിച്ചു. അനുഭോതഭവസമയം അനു കരസ്ഥമാക്കുവാൻ തെ പെറ്റെല്ലം അസുരസംഘരത്തിൽ

ഉണ്ടായി. ഒറ്റരാവത്തുമെന്നതുകാം⁹ ലോകം ചുട്ടതു ക്രവണ്ണം തീരും ചുക്കുഡായി കാലിൽക്കു പുറപ്പെട്ടു. അതിന്റെ ദൈശവദ്ധിസദ്ധാരം¹⁰ ലോകം സോദരത്തിൽ മുഴുകി. മുന്മാര്യും അംഗോക്കിശായാൽ ലോകരക്ഷാത്മ്യം നാഡി സ്പാത്രം വിശ്വരിച്ചു¹¹ പരബ്രഹ്മൻ അതു വിഴുക്കി; അതു ലോകസേവനവാത്രം പരബ്രഹ്മരണ്ണ കണ്ണ ദേശത്തു¹² ചിക്കലും റാഡാത്ര ഒരു ലാഭനിന്മായി ഇന്നം നാം കാണുന്നു.

ഇതിനിടയിൽ അച്ചതം അസുരാഖാർ തന്ത്രിക്കാണ്ണു ദോഷി. അതു ക്രാന്മാഖവാൻ ദേവമാർക്ക്¹³ അസുര ധാരണാടു¹⁴ തേ കുടിത്ത മുഖം ചെങ്കുണ്ണിവനു. അതു സമയം മഹാവിശ്വാ തേ നോർന്നിയുടെ വട്ടിവിൽ അസുരസംഘാത്തിയും ചെന്നു¹⁵ അച്ചതം കൈക്കാലി ദേവാർക്കു കൊടുത്തു. രാഹു അതു സുത്രത്തിൽ ദേവമാരാക്കാനുപും ദേഹിച്ചുപാർ പ്രായ വിവരം ലോകംമിത്രം നോക്കുന്ന ചാലുക്ക് അവിക്കിശയാൽ വിശ്വാ പെട്ടുന്നു¹⁶ അവൻറെ കണ്ണാം ദേഹിച്ചിട്ടു; എങ്കിലും രാഹു വക്രം അണ്ണ അണ്ണാം കുഞ്ഞുത്തൽ സുജ്ഞവന്നുമാരോടു വെവരം മുള്ളു ശ്രദ്ധാംകാബി¹⁷ അവാൽ വിഷമം ഉണ്ടാക്കിത്തുടങ്കി. അസുരാഖാർ യുദ്ധത്തിൽ റീണ്ടും സപനാദരായി; എന്നാൽ വിശ്വാ വക്രം നേരു¹⁸ അനേകംപേരും¹⁹ അനേകംവാനി പ്രാണരംഭി ദോഷിച്ചുവർക്കു പിന്നു വാങ്ങി.

ഇങ്ങനെ അച്ചതം സേവിക്കുക എന്ന മദ്ദരാദ്ദേശം സാധിക്കുന്നതുവരെ ദേവമാർക്ക് എറു വിഷമങ്ങൾ ഉണ്ടായി; ആരക്കെല്ലാം സവരായം വരിക്കേണ്ടിവന്നു.

ശ്രദ്ധക്ഷേത്രങ്ങളും തല്ലാലം ക്ഷേത്രങ്ങൾ തീരു എന്നായി. സ്വല്പിക്കുവാൻ കൂടായും ഏറ്റുകൂട്ടുകൂട്ടും പ്രവർത്തിക്കും തന്നെ വിദ്വാന്മാരുമായ സംഗതി അവർജ്ജിച്ചു കൂട്ടുപ്പാട്ടമായി തിരിക്ക്.

നഞ്ചും ഒരു വോദിയ ദോഷിൽ എന്താണോ സൗദി മദനംതന്നെയല്ല ഇവിടെ നടന്നുന്നത്. പ്രക്ഷേ, നമ്മുടെ ഉദ്ദേശ്യങ്ങൾ താരതമ്പ്രസാദം മുതി ബാന്ധങ്ങൾ ഉള്ളത്രൂണിക്കൊം. എന്തിലും അവ, സാധി ക്കവാൻ അഞ്ചുംപ്പും സഹായം അനുഭവയ്ക്കായിരിക്കും. ഒരു നാട്ടവാഴിയും, പ്രക്ഷേമിനോ, അവരവരുടെ സ്ഥാനങ്ങളും സ്വിതികളും സുരക്ഷിതങ്ങളും ക്കവാൻ യോഗ്യമാക്കും പ്രജകളുടെയും ആഗ്രഹിത്തിനും ഒരു ആഹാരപ്പും മുകളും മുകളും കഴിബില്ല. നമ്മുടെ ജീവിതംതന്നെ നിവിശ്വസ്തും നടത്തിക്കൊണ്ടു പോകാവാൻ പലതരം തൊഴിൽക്കാരുടെ ദൈനന്ദിനിച്ചുള്ള പ്രവർത്തനം നുണ്ടാക്കാൻ വേണ്ടതായ്ക്കുന്നുണ്ടോ.

അനുത്ഥാനക്കാണും ഉണ്ടായ പലങ്ങൾ വിവിധ ക്കുളം വിലയേറിയാണു അഭിരുചി. അതുപോലെ നമ്മുടെ പരിത്രനക്കാണും ഇന്നവരെ സിലിംഗിക്കുള്ള സുഖജീവിതാചകരണങ്ങൾ എത്ര ഉഹാനീയങ്ങളും ഭിന്നങ്ങളും കാണിക്കുന്നുണ്ടോ. സൗദി അഭിരുചി അകാര തത്തിലും സുഖഭാഗി ശ്രീരാമം സഖ്യവിജയത്തിലും അഞ്ചുംപ്പും അഭ്യരജ്യങ്ങൾ വിതരണചെയ്യുന്നതിലും ഒരു പല പ്രകാരത്തിൽ സുഖജീവിതം നയിപ്പാനം അനേകം അനന്തരാലുങ്കളായ ഉപകരണങ്ങൾ ദിനംപുതി നമ്മക്ക് സിലിംഗാണും. ഒരുക്കാലം അനുതം'തന്നെ നമ്മക്ക് മുത്തതാക്കണമ്പോൾ; നിരന്തരപരിത്രനക്കാണും ശാന്തജീവിതംക്കാണും അതും നമ്മക്ക് ലഭിക്കുന്നതാണും.

നൃ. അത്മവിശ്വാസം.

.....

കമിക്കു താൻ പ്രോജം എന്ന ഉറ്റപ്പും, അതായെത്രും തന്റെ ശ്രദ്ധി, തന്റെ കാണ്ടുങ്ങൾ വാംഡിക്കവാൻ ദിനിയാക്കുന്നതാണ്, അവ, സാധിപ്പാൻ ചൊല്ലുകയും ചെയ്യുകയില്ല എന്ന ബോധം; തന്നെക്കൊണ്ട് നിവർത്തിക്കാണു സംഗ്രഹിക്കുകയില്ലെങ്കിൽ ഒരു ദ്രോജ്ഞതാനം; ഒരു സംഗ്രഹിയെ അനുസ്ഥിതമാക്കിക്കൊള്ളുകയാണ് വിശ്വാസം ചീഡയിൽ തന്മാനം അഭിമതങ്ങൾ, താൻ ചെയ്യുന്ന പ്രവൃത്തിക്കു സ്വാശ്യം എന്ന വിശ്വാസം; ഇപ്പോൾന്തെ അനുസ്ഥിതപ്രതിഭാവുള്ള ഉത്തരവിശ്വാസം എന്നിങ്ങനെ അത്മവിശ്വാസം എന്ന ശ്രദ്ധിക്കൊണ്ട് അത്മത്വിൽ അട്ടം സ്വക്ഷ്യമേം ചെയ്യാവുന്നതാണ്. എന്നാൽ ഒരു വിൽ പ്രാശ്നത അത്മത്വത്തുപുറിക്കപ്പെട്ട ഇവിടെ വിശ്വാസിക്കവാൻ പ്രോക്കുന്നതും. ഏലു ഉച്ചാരണങ്ങൾക്കാണു വിവക്ഷിതം ദ്രുതമാക്കുന്നു.

വിശ്വാസിതനായ ഗ്രീഗ്രൈക്കാവാന്തുരൈപ്പാറി ഒരു കമ്മ എക്ട്രിക്കിംഗ്. അദ്ദേഹം സർജ്ജനം ലോകഗ്രാമ എന്ന ബിരുദം സ്വാഖാലിപ്പവന്നു അതിഖിന്നു. അദ്ദേഹ തനിന്റെ ജീവജീവനം കാലടി എന്ന പ്രാവണ്ണങ്ങൾ മാന്ദ്രോ. അവിടെയുണ്ടായിരുന്ന നന്ദുരിഹാൻ ഒരു ആജ്ഞയാം മതസ്ഥാപകനം ആയ അചാന്തുപാദങ്ങൾ പേരിൽ എന്നു കാരണത്താലോ വിദ്വന്മാരായിരുന്നു. അദ്ദേഹതനിന്റെ വഞ്ചമാതാവും കാലഗതി ആചിച്ചുപ്പും സംസ്ഥാരങ്ങിയകൾക്കു നന്ദുരിമാർ കുടിക്കിപ്പു. സ്പാനികൾ അതു മുട്ടാക്കാതെ മാത്രം തന്റെ

ഇരുപ്പ് മെറ്റ് ദ്രോക്കനാഡി വാഹിയി സംസ്കരിച്ച്
തൊൻ്റെ തമിഴ് താഴ്ച ഭാവം ഭൂജീഷാക്കി;
തൊൻ്റെ കാല്ലുങ്ങൾ നിന്തിവിള്ളും അനുഭര അനുഗ്രഹി
ക്കേണ്ട എന്ന് അദ്ദേഹം അർജ്ജിച്ചിരുന്നു.

തൊൻ്റെ പുതി വാലിച്ച സത്യവാക്ക് സർക്കാരുമുഖ്യ
സന്ദേശം കൈച്ചു് മദ്ധേതിയായ അദ്ദേഹത്തി വളരെ
ആരൂരാദിച്ചു. വാക്കി, ഒരു കൊല്ലും തികയുന്ന ദിവസം
അടച്ചുവരം മുത്തനാക്കേണ്ടായാൽ, “ഒക്കെൽ, അനുഭ
വൻഡുക്കു” എന്ന് അദ്ദേഹം സഖ്യസന്ധം ഉണ്ടി. “മുഖ
വാനോ, മുണ്ണറീനനോ, ദീർഘായുണ്ണോ, അല്ലായുണ്ണോ,
അദ്ദേഹത്തെ കൊണ്ട് വരിച്ചുകഴിഞ്ഞു. ഇന്തി മാറ്റാവുന്ന
തല്ലു” — സബ്രിതിയുടെ വിനായക്യം ഒരും അഭി
പ്രായം ഇങ്ങനെ ആയിരുന്നു. സഭാമിയും അലക്കരിച്ചു
നാട്ടേണ്ടി ആ കൂദാശാത്തിന്റെ ഇംഗ്രിതം തൃക്ക
വാക്ക് ആളുണ്ടില്ല; അദ്ദേഹത്തിയുടെ കാല്ലും പഠനങ്ങളു
ംില്ല; നാരകൾ തന്നെ ഇം വിഷയത്തിൽ തൊൻ്റെ ഗുരു
വാനു് തൊൻ്റെ പ്രാധാന്യിനെ വ്യക്തമാക്കാനേ അദ്ദേഹം
ഒന്നുണ്ടു്. കൂദാശകൾക്കും നംഗലകരമായ്ക്കു എന്ന്
അദ്ദേഹത്തിൽ അനാഗ്രാഹിച്ചു നാരകൾ ഡാനുകയാകി.

സാമ്പിതിയുടെ അഭിപ്രായത്തിന് വച്ചിരുപ്പും,
സത്യവാനെ കാണബിഉച്ചത്തിന് അദ്ദേഹത്തിയുടെ പുര
സ്ഥാപിച്ചു ശാശ്വതഭ്രംബാക്കു് തൊന്ത്രാത്തിൽ തുഡിപ്പികളായി
വത്തിച്ചു മുഖംസന്നന്നു തയ്യാറാക്കും വളരെ അത്രും
ഉണ്ടാക്കി. ഏകില്ലോ അവരുടെ പുതി സത്യവാനു
സാമ്പിതിയും തജ്ജിലു വിവാഹരം നടന്നു, അതിനുശേഷം

ഇവിടെ സാമ്പിത്തിക കാലു് ഉണ്ടായാൽ എന്നു
യിരുന്നു തന്മാലം കേരളിനിക്കുന്ന അകാലവർഷത്തിൽ
നിന്ന തന്റെ സമുച്ചിതനായ ഭാവിക്കുന്ന ചീരണങ്ങൾ
അംഗവിരുദ്ധ നിശ്ചിയിച്ചു. മഹാമിഥായ നാശനം
പോലും അതു് ഒരു അസാധ്യക്രമം തോന്തി. അംഗ
മഹാമിഥാത്തിനുണ്ടിച്ചു ഒരു വൃഥതയോ സാമ്പി
ത്തിൽ വായിച്ചിറ്റു. തന്റെ സ്ഥാപനവൈക്കാൻഡല്ലോ
കൊണ്ടു മുത്തേന്തുണ്ടുംകൊണ്ടു തജ്ജാതപ്പണ്ടാണ്
അസാധ്യം തന്റെ വിചാരം എന്ന ഉറള്ളു് സാമ്പിത്തിക
അനുഭവത്തു ഉണ്ടാക്കിയാണിക്കുന്നു. അതുപുകാരം ധർ
രാജാവിൽനിന്നു സത്യവാഹാ ദീർഘാഖ്യം ദിവാനകു
അനുഗ്രാഹങ്ങളും സാമ്പിത്തി സന്ദേശിച്ചു.

തന്ത മുട്ടാക്കിൽ നിംബാദാപ്പതിയായ വിശ്വാസാസ്ഥിരോട്
ചുത്ത് ദ്രോകലാപുനം ഉരുക്കുപുച്ചി, പ്രമേഹ ജാതിക്കിൽ
താണവൻ ദ്രോഗവെള്ളു് അതു ഗ്രാമംനുംഗവൻ അക്കാക്കു
തുജിയ്യു്. ദ്രോകലാപുന്റ് കണ്ണിത്തുപ്പംതെ ഉള്ളക്കാണ്ട്
തെ ദ്രോഗന്മുതിര തീർന്ന പ്രതിപിന്ധം ചുജിയ്യു് തനിക്കെ
ഗ്രൂപ്പാർഡിഷം വെള്ളുതുടങ്ങി. മുംബന അയാറം ദ്രോഗ
തന്ത വാസലാമീംപുന്റ് അഞ്ചുംഖനം അഞ്ചുംഖനം അസുഖ
യും ജന്മിപ്പിക്കുതുക്കവെള്ളും അങ്ഗുധവിത്രാക്കിൽ വിദാദ
നാഡി.

നാം മുട്ടാക്കിൽ കുലാക്കിയിൽക്കിന്നു് ദ്രോഗ
സ്വാദിച്ചിട്ടും തടസ്സവും നേരിട്ടാവും പിന്തിപിശാതൈ
മഹാദാനാഭ ശ്രീക്കാശന്തു് നൃക്കണ്ഠ അനുമവി
ശ്രാവം നിർവ്വിശ്വാസക്കാം. ഇംഗ്ലാം ദാരാതായ അടിസ്ഥാ
നം മുല്ലാമീംപിംഗം നാം ഉദ്ദേശിക്കുന്ന കാര്യം കൈ
വിഴുക്കാണു് ഉത്തരവും. നാഡിയു് അഞ്ചുംഖനം ചേര്ത്തി
ടിഷ്ട മഹാക്ഷേമങ്ങൾ അനുമവിശ്രാവം മേതുവായി
മഹാഭാർത്ത വെള്ളിട്ടിഷ്ടതാക്കാം.

അനുമവിശ്രാവം നമ്മുടെ മുട്ടാക്കികൾക്കു ദാതു
രിപ്പു അഭിപ്രായങ്ങൾക്കും ഉണ്ടാക്കണമെന്നു്. അഭി
പ്രാധാന്യമില്ലതെ ശ്രീകാശ അനുമവിശ്രാവംതുകും ജനി
ക്കാനാണു്. അനുമവിശ്രാവംനാവിത്തമായ തെ മു
രുത്തി ഏലു വിഷയത്തിൽ വസ്യമാക്കാനോപാലെ
അനുമവിശ്രാവംനാവിത്തമായ അഭിപ്രായവും ബലവർന്ന
മായി വിലക്കിട്ടുവോക്കാം. ചുതാട്ടാക്കിന്നും
ഉണ്ടായ വനവാസം ദ്രോക്കാവും പാണ്യവനാർ

പെപ്പത്വന്തിലും കാസുകത്തിലും മാലിന്യാശം നിലനിൽക്കുന്നതിലും പെപ്പത്വന്തിൽ വസിച്ചുള്ളാരും രീഖത്തേ പാഞ്ചാലിയും ഭീമസേനനും ജൈവക്ഷേമാശി നിന്നു ധന്തുവും ഒരു ധന്തുവാട്ടുകാമവിനു നടത്തി. തങ്ങളിൽ സകല കൂട്ടുപുംകരംകൂടം കാരണം ധന്തുവാട്ടുകാമനും രൂപമാ കൊല്ലം കൂടിയാൽതു വശമുക്കാരായ കൈശമ്പദാരു ക്ഷുണ്ണിയയൻമാർ അനുസരിച്ചു വരിച്ചു രാഷ്ട്രം വീണോട്ടു ദിനോമെനും അപേക്ഷിച്ചതാക്കിയെന്നു അഭിപ്രായം സാരായോരും. തന്റെ സഹജമാക്കാൻ പാശ്ചാലിക്കും ഭവിച്ചു കൂട്ടുപുംകരംകൂടം കാരണം കൂടിയുള്ളതു താനാണെന്നു സംശയിച്ചുവെങ്കിലും ധന്തുവിട്ടു വരുത്തു തുറന്നു സാഹസകമാണ്ടിനാം താൻ ജൈവജൈവും ധന്തുവാട്ടുകൾ തീരുതു പാശ്ചാത്യ. ഈ അടിപ്രായസമിരത്തിൽ ഒരു താൻ സ്ഥാപിക്കിച്ചിട്ടുള്ളതു നില ധന്തുവോധയുള്ളതായും അരു മറ്റാരാജാവിനും ഉത്തമവിശ്രദ്ധാസജ്ജമാണെന്നു തോന്തിയതുതന്നാണെന്നും.

ചീലക്കും അത്തവിശ്രദ്ധാസം അതിരുക്കനു നില്ക്കും. അതു തന്റെ സാമ്പത്തിലും, മൃഥാംഗം എന്നിവ എത്ര മാത്രമുണ്ടാക്കുന്നതു ശരിയായ ഫോറ്മാറ്റും വരിക്കും അഥവാ ഡോക്യുമെന്റേഷൻ. താൻ മുഖ്യവാദം ബഹുമാനത്തു മാകയാൽ ഗ്രീനാമുകൾ തന്റെ സച്ചീദാദ വരിക്കും എന്നു ബാലി താഴേയോടും ഉറച്ചു പാശ്ചാത്യ. വാസ്തവ അതിൽ അതു തന്റെ മുസ്ലിംമത്തിലും മുൻസിപ്പൽ അനേകംപാറി വിസ്തിച്ചിട്ടും ബാലി അധികാരം ജൂൺ ചായിയിൽനിന്നും അതു പുനഃബജ്ജുമാറു. തന്നെ

ദൈവാല പ്രാജകന്റെ നാബാദില്ലേനു ഭാവിച്ചു സഹിതോന്നം, അടക്കിനു തനിക്കു തുല്യപരമായ അപരനില്ലേനു കണ്ണിൽ നൽപുന്നു, ദൈവാലക്കുടക്കാണ്ടു ശ്രദ്ധസ്ഥാനം മുഴുവൻ ചുട്ടുകൂട്ടുന്നുണ്ട് വീണ്ടും പരക്കും മറ്റു വില്ലുളിക്കുള്ളാണു സാരംഭില്ലേനു പരിവർദ്ധിക്കും ചെയ്യു താഴ്ജ്ഞന്നു, നാബാദില്ലോത്തെ ഇംഗ്ലം ഉടക്കം തനിക്കണ്ണുണ്ടു മേരി പരംഭാ ഭീമനം അവനവന്തു മേരുക്കുവരിച്ചു് അത്രാത്മവിശ്വാസം മിക്ക വാദം അധികംതാജന്മാക്കുണ്ട്; അതു തന്നെപ്പറ്റിയുള്ള മിഹ്രാജ്ഞാനാക്കാണ്ടു വരാവുന്നതാണ്.

ശ്രീരാവാഞ്ചു, ഏകലാഖും, സാവിത്രി എന്നിവർ സ്വപ്നത്രംസമ്മംഖകാണ്ടു വില ഭേദ്യരക്ഷം ഓരു സാധിച്ചതായി മേരുഭാഗത്തു് ഉദാഹരിച്ചുവെല്ലോ. അവജന കർമ്മങ്ങളുടെ ഫലം അവബന്ധം മാത്രം സംശയിക്കുന്നതായിരുന്നു; അവ ആത്മസഹായകമായ പ്രാഥിക്കിയാണെന്നു പറയാം. ആത്മസഹായകമായ ഉദ്ദേശം ഉള്ള ദൈവം തന്നു, ഒരു പ്രാതിഷ്ഠയിൽ ഗൃഹകരമായ കാഞ്ചു, സാധിപ്പത്താക്കുന്നു. ഇന്നത്തെ കമ്പനികൾ അത്തരം സ്ഥലപാനങ്ങളുണ്ടുണ്ടോ. അവയിൽ ദൈവം കാരണം തത്ത്വം അവനവന്നു ഉദ്ദേശിക്കു ക്രാന്തിക്കുണ്ടോ. അങ്ങിനെ ചിത്രവൃത്തിയുള്ള വലം വേറു് ഒരു സംശയം സ്ഥാപിക്കുന്നു; സംശയത്തിനുള്ള ഉദ്ദേശം പൊതു ശ്രദ്ധയുണ്ടുണ്ടോ. എന്നാൽ ഈ ശ്രദ്ധയും സംശയത്തിൽപ്പെട്ടവരു മാത്രം കാഞ്ചുമായി അവലുംവിക്കുന്നു. ഒരു സംശയത്തിന്നു ഗൃഹകരമായ പ്രവർത്തനം രാജുശ്രദ്ധയും ശ്രദ്ധിയാണെന്നുള്ളവിട്ടു വിശ്വാസിപ്പിക്കുണ്ടോ;

എന്നാൽ അതുകൂടും അതിന്റെ ഒരു വിദ്യാഭ്യാസം എന്ന്. ദ്രാണകാലത്തു് ഒരു വർഷക്കാലാശു പാതയാണ് വർഷക്കാലാശു മാരു സഹാപിണ്ണാ മാറാസംഭവം നടത്തിയിരുന്നതായി കാണുന്നു. സാധാരണ യജമാനം യജ മാനനം സ്വയംബിണിയാം മാത്രം മുനകരജ്ഞാക്ഷണ; സത്യം അഥവാ അതിലുംപുട്ടുന്ന വേദതാഖാരം മുടി മുണ്ടു് ചെയ്യുന്നതാക്കും പോതുന്നും അതിന്റെ ഒരു പക്ഷ്യ മാക്ഷാഃ ലോകാംഗും എന്ന വിദ്യാഭ്യാസം അതിനെ വാഴുന്നു കൂൺഡിപ്പിളാം.

എന്നാൽ ഈ ലോകാംഗം ബഹുജനരുംകാണു നിന്നായതും അതുസന്നാഹിയുംതും അഭ്യന്തരാം. ഏഴു ഏതു അത്തരവിപ്രാസചുവർക്കും ത്രംകാബാം അഭ്യന്തരം കുണ്ഠാംനു മെരുപ്പെന്നു തനിൽക്കെ കാറിഞ്ഞുള്ള സിദ്ധികൾ വിലഭ്യും ഒരു നാട്ടിനു പരിപ്പു എന്ന വരാം. പാഠ് ഉദ്ഘാടനം സാമ്പിഡായ ലോകാംഗവും എന്ന രാജാവു് അംഗരാജ്യം ദിവ്യിജനാം താങ്കാം ദോഹരം കിമിഞ്ഞം സപ്തപ്പരോഹിതരുന്ന വിശ്വിക്കുന്നാൽ ആശും സൈരപ്പും അഞ്ചും ഉണ്ടാക്കിയും രാജ്യം വിഭിജ്വാനും; ആശുമനർ ഉപയക്കിയും രാജാവിന്റെ നാട്ടിൽ ഇതുകൂടു മഴ പെയ്യിക്കില്ല; നാട്ടകാഡം രാജാവും വളരെ സമാക്ഷം അനുഭവിയും. അതുകൂടും പാരിംവിദ്യപും ഉപായം അനേപാശിയുംരാജാവിശനാട് ആശുമന്നുപ്പീതിക്കും വേശാശി പ്രാജയിത്തം കഴിപ്പാനം അനന്തരം ശ്രീരംഗം കാണ്ണി കീസ്വാതാവനം സത്യസന്ധാനം ആവശ്യവാരിയുംരാജ്യം ഫോറും എന്ന താപസക്രാന്തനു വാട്ടിവിധവും നാട്ടി ലേഡീസ് അനുയിദ്യപും ഒരു മഹിലയവൻ ഉപ

ദേവിച്ചു. താഴെപ്പറയുന്നതെ പ്രായഗ്രാമിന്ത്യം കൊണ്ട് തൃപ്പിപ്പുച്ചത്തിലിട്ട് അതു ദാങ്കിന്മുത്തേ എന്തെന്നു ഒരു ദാനക്കിങ്ങാണോ എന്നും അതാം ഉള്ളിൽ തുടർന്നു അഞ്ചലാവിച്ചു. രാജാവും തന്റെ നാട്ടിലും സുരി രാജാങ്ങളും സുരത്തിലും വേദ്യക്രമങ്ങളും ക്ഷമാവിച്ചു നാട്ടിനു നേരിട്ട് ദിസ്ത്രിഷ്ടാടം പരിഹരിക്കുന്നതിനു യഥാദാതി സഹായിപ്പാൻ തുള്ളാവിച്ചു. എന്നാൽ മുഹൂറ്റാന്തരം കൂടുതലും അതു കുടുംബാദാരാരാത്രിയാണും അവർ സഹജം ദേവാധിപിച്ചാണും തന്നെ ശക്തകളുണ്ടോ അവർ സഹജം ദേവാധിപിച്ചു; എന്നിലും അവരിൽപ്പെട്ട ഒരു പട്ടാട്ടും തന്നിങ്കു ഭവണം അഥവാ അഭ്യന്തരാന്തരം കൂടിച്ചു നൽകുന്നതിൽ നിന്നും നാവിലും പ്രാജകിന്നാണും എന്നും അവരുടെ അനുഭവവിപ്പനാം പ്രകാശിപ്പിച്ചു. രാജാവും അവരുടെ ധനം മുഹൂറ്റാന്തരിൽ എന്ന വാദ്യാഖ്യാതിലും, അവരുടെ അപ്രസംഗവും ഏതുപോരുന്നതും കൂടിച്ചു നാശം ചെന്നിക്കാണും കുടുംബാഡാരാരാത്രിയാണും ദിവാന്മിശ്രക അനുഭവിച്ചുവരുന്നതിലും കൂടിച്ചു നാശം ചെന്നിക്കാണും.

കിഴവിശുട്ടെ ഒന്നുംപുണ്ണിപ്പും മുഖിക്കുന്നതുവും പ്രശ്നസ്തീയമാണെന്നും. ഒരു വിശ്വാസിതന്റെ അനുഭൂതി തന്റെ ലക്ഷ്യംബന്ധിച്ചുവെച്ചിരുന്ന പ്രശ്നങ്ങൾും അതുവഴി കിഴവിശു ഉണ്ടാക്കുന്നിങ്ങില്ല. അദ്ദൂരവീഞ്ഞ വാദം മുഖാമുഖിയിൽ തുല്യരാജായ വിദ്യാഭ്യക്തലോചന ഒരുപ്പും ഒരു മാർഗ്ഗപ്രവർത്തിയിൽ ജനിച്ചു കൂടാതു നാശം മുഹൂറ്റാന്തരം. അദ്ദൂരമാ തന്റെ പ്രിതാവിനു യുദ്ധാന്ത വേറിട്ടും ഒരു മനസ്സുക്കുഞ്ഞ കണ്ണിച്ചില്ല. ജനിച്ചു നാശം മുഹൂറ്റാന്തരം പ്രിതാവിനിച്ചു വന്നതിലും പുന്നം

ശാലക്കിൽ വച്ചുന്ന് വക്കതിരിവു് ഉണ്ടായതേം കുറ്റി അംഗീരം മുഹമ്മദ്യുമ്പിൽ ദൈത്യസഹകരായി കാലം നിലിക്കുയായിരുന്നു: ദൈത്യസ്ഥിരിൽ എക്കാല വിതരിക്കായി ഒരാളുപ്പതാപവാനായി ശോഭിച്ചു. വൃഥാട്ടെ ദൈത്യവും അപേപ്പാഴിയിരുന്നു.

രാജകാല്യം വിവേകവാൻ മുതൽപ്പി ഒരു ഉപാധം കിഴക്കിട്ടിയും. മുമ്പോൾ വശികൾ മുടിക്കൊട്ടി എന്ന വാലിൽ മനോഹരമായ ഒരു ഉള്ളാനം നിർണ്ണിയും. ഏപ്രിൽ മുത്തിം വള്ളിക്കടിയുകളിൽക്കൊണ്ടു ചെറുപാടം എന്നു അഭിഭാഷണം ഉള്ളാനം നംബിയിരുന്നു അതുമുഖ്യതിനു സമീപം കടവിൽ അടുത്തിട്ടിയും കൈച്ചുറിന്നു. വിദ്യാകൾ ഇപ്പോൾ അവസ്ഥം ദന്തങ്ങി അദ്ദേഹത്തിനിൽ അതുമുഖ്യതിനു പരിഞ്ഞായിരുത്തുമ്പോൾ ഒരു മുത്തേ വിച്ച്. അതിന്റെ ശ്രേഷ്ഠ തന്റെ ഘാവാട്ടാവലുകടക്ക അവിൽ കുന്നിൽ പുതിയ ചില ഉപദേശങ്ങൾ നൽകി മുന്നിക്കുംബാന്തോ സന്നിധിയിൽ അഭ്യര്ഥി. അവരും ലേഗു കിക്കരിതിയന്നാശിയും കുന്നിക്കുംബാന്തോ ചില ദ്രോഗ രിസ്കപ്പുറുംബം ചെയ്തു. മുമ്പുന്നു ഗ്രാഫലാബാണും തികാര അം പെൻകട്ടി ഒരു പുജ്ഞശം എന്ന തെററി ബലിയും സംശ്ലേഷിയും തന്നിക്കു ഉവിത്തുമായ സർവ്വക്കാരം ദേശം ചെയ്തുന്ന തുടങ്ങി. അതോന്നം അവരും സ്വീകരി കാരാത അംഗീകാരത്തിനു കേൾഡിയും അതിരുവികരണേ കൂലി ചില പ്രദാനമായും, ധരിപ്പുന്ന വിശിഷ്ടവസ്തുങ്ങൾ മും മും കൊടുത്തും അദ്ദേഹത്തിന്റെ കുമ്പിൽ നിന്നു പാതകിയും കുമ്പിക്കും മും ചെയ്തു വിശേഷിപ്പിയും മാ അഡിഷ്ടുണ്ടാണ്. ഏതായാലും അതു തന്മോധനയിൽ ഭാവം അം സംഭവത്തിനു ശ്രേഷ്ഠം അതുകൂപ്പാടു ദാശ ഭേദിയും.

വിഭ്രംകൾ തമാരുടെതിൽ എത്തിയേപ്പാടു
വേണ്ട പ്രല കുത്രുജുളം പതിവിന്റെപടി മെരളുംതെ-
രുനോഡാഡ്യും സ്കൂളിങ്ങനു തന്റെ ചുമതലക്കണ്ണു വിശ-
ണ്ണത്രൂപ്പുള്ള കാരണം എത്തെന്നു മോബിളു്, അദ്ദേഹം
നടനു സംശയികരം ഒന്നു വിഭാഗതെ ധരിപ്പിച്ചിട്ടു്
ആ ഉന്നോറുംഓരുത്തിനും സംസ്ക്രം കാംഡിച്ചു്.
തങ്ങളുടെ സുഖാധാരം ലോകജീവിതവും നാലിപ്പിക്കാൻ
ഉള്ളിരുന്നു എന്തോ രക്ഷാപ്രക്രിയ അത്തരം കത്തു
അച്ചിൽ കൈകല്ലും പരിപ്രേക്ഷാത്തനും ഉറും വിഭ്രം-
കൾ കുന്നോഡാഡിച്ചിട്ടു് തന്റെ ചുതുക്കൾ മുതക്കിച്ചു
കരംക്കു വിശ്വാം അതുവിശ്വാസി കാട്ടുപ്പിടിക്കണമെന്നു
വെച്ചു ശുചിച്ചുവരുകയില്ലോ അതു വിഷലഭാഡിപ്പാണി.
അദ്ദേഹം അതുറും റിട്ട് ഫലാത്മകാഡി പുണ്യമല
തേരുക്കു തുച്ഛിച്ചുവരുവാൻഡാഡു് അനു സുന്ദരത്തുപോ ദാഡാ
മത്രാ ഔദ്യോഗിക്കൾനു സാമ്പിച്ച എത്തി. അവക്കു കാഡ
പ്പോഴേ പ്രാഥിനം പൂജാട് ഏത്തനോരു് താതാഹരിന
തതിക മുന്നു് അവളുടെ അതുരുടും കാണണമെന്നു കൊ-
തിച്ചു് അദ്ദേഹം അവക്കു ഒരുവിച്ചു പൊട്ടുനു് അവിടം
വിട്ടു വാദിപ്പിക്കു തീർത്തിനു ഉദ്ധൃതത്തിൽ എത്തി.

സുഖഭ്രംക ഉഴുംഞാ സാധിപ്പാൻ പ്രിനൈയികം
വിഷാദിക്കണക്കി വനിച്ചു. താദുസം മുടാതെ ലോറുപാ-
ഡണ്ടു രാജുപ്പും ആ മൊാതുപ്പാധനക്കു അവാദംക്ക
പ്രാവിപ്പിക്കവാൻ സാധിച്ചു. അദ്ദേഹത്തിനും പ്രാഡ
സ്കൂൾം അവിടെ ഉണ്ടായേപ്പാടു ഉറുജാഡി ഒഴി പെപ്പും
ശ്രേം സവുക്കസ്തുലുഡാക്കിത്തീന്.

၅. സ്പദാവമരതപം.

സ്പദാവമരതപം ബഹുമാന്യവും സ്പുഷ്ടിയും മായ ഒരു മാനസികനും. ത്രേജ്യസ്പദാവമരതപം ഒരു മനസ്സിൽനിന്ന് വരുമ്പിന്നീരെയോ വസ്തുവിന്നീരെയോ സംസ്ക്രംഭിക്കുന്ന ലഭിക്കേണ്ട ഇതരമരം വസ്തുവോ എന്നായാലും അവ സ്പദാവമരമായ സ്പദാവമരങ്ങളോ മാറി ത്രേജ്യസ്പദാവമരം രേഖക്കൊള്ളിപ്പിലുണ്ടോ അല്ലെങ്കിൽ അവകുഴുസ്പദാവമരം ഉൽക്കുഴുസ്പദാവമരം താഴീക്കുന്നുണ്ടോ: ഇതു ഒരു സാമാന്യനിയമമാക്കുന്നു. ഇന്ത മുന്നോച്ചങ്ങൾ സ്പദാവമരമുള്ള സംഭവിക്കുന്നതാക്കുന്നു. ഉത്തരമല്ലോമല്ലെങ്കായും അജാമി ഇൻ ദിജുസംസ്ക്രംഭകാണ്ടു വാശ്വരനായതും, നിഃഖാദനായ വാസ്തീകി സഖ്യനസമാഗമംകാണ്ടു മഹാംവിചംപ്രാപിച്ചതും സ്പദാവത്തിന്റെ പ്രൗഢാജീവി പാരിയ ഉദാഹരണങ്ങൾ അതുകൊണ്ട്. ദർശാദികളുടെ നടപാതയിൽ വസിച്ച വിഭീംഖനങ്ങൾ അതജീവനാന്തം വിശ്വാസത്തെന്നായി വത്തിച്ചുതും സ്പദാവമരമുള്ളതും ഒരു പ്രത്യുഭാവരണമായി സ്പീക്കരിക്കാം.

സൂച്യന്ന നാടക വെളിച്ചവും മുടിം തങ്കും. ഒരു സത്ത്രഗമം, നാടക റഡിതോപദേശങ്ങൾ, അതുകൊണ്ട്; നാടക കരി നാടക സ്കാന്റിനിക്കും മറ്റും സ്പദാവമരം വരവിക്കും, പാത്രകരം ഓജ്ഞുമരായ ക്ഷീരവും, ഉപകാരപ്രദമായ മറ്റു സാധനങ്ങളും, വുക്കണ്ണങ്ങൾ ഫലസ്വാദവും നൽകും. ഇങ്ങനെ ഓരോ വസ്തുവിനും ചില നിഃ്പുജ്ഞ സ്പദാവമരം വുണ്ടിക്കും. അതിനും പ്രൗഢാജീവത്തിനും മേൽ ഉണ്ടാക്കും.

സഖ്യജനങ്ങളുടെ ഭയാതായ സ്പദാവം ചെണ്ണു
കൂപ്പരണ ദിവ്രൂപതക്കാഥാക്കൻ; അതു സൗഖ്യപ്രകാശാദോഹര
അതിന്റെ സംസ്കർത്തനിൽപ്പെട്ടിരാവരെയെല്ലാം പ്രദശാശി
പ്പിക്കുന്നു; അതുകൂടം അതുസ്പദിപ്പിക്കുന്നു. ശ്രീരാമ്മൻറെ
സത്തീത്വപ്രകാശിലും ദാരിദ്ര്യംകുടായ കുദോലപ്പേര് കുമ
ഞവിടെ സ്ഥാനിക്കുംകുംകും; ദാരിദ്ര്യംകുടാക്കുന്നതി
കുട്ടി തെന്നെ ഒന്നീക്കുമിതി തേന്താവിനെ അവിയിക്കു
തുനാഡുന്നും ഒരു ദിവസം കുദോലപ്പേര് ധർമ്മപതി
നിശ്ചയിച്ചു; ദാരിദ്ര്യപ്രകാശിലും തികഞ്ഞ രൂപ്പും
അജ്ഞാദുന്നുടെ വരവുപ്പെട്ടിലേക്കുള്ള സവിഖാണനു കേട്ടി
ടിംഗൾ. അദ്ദേഹത്തിനെന്നും അട്ടഃക്കുടെ പ്രാണി നബ്യം
ദാരിദ്ര്യംകുടാക്കിയിട്ടും അതു കുപാഖുവാരം അനു
ഭവയും നബ്യിൽ പ്രാശിച്ചു ദിവശ്രദ്ധനവും അതു
പ്രാണ്മീഡ്യം നബ്യക്കുടല്ലോ” എന്നു് ഒരു വിധത്തിൽ
അതു സത്തീരഹം പാശത്വസാന്നിദ്ധ്യിച്ചു. കുദോലൻ അ
തിനെ അവാവതിച്ചു; “ദ്രുതാം ഭവാന്തമാക്കുന്നു സദ
ചീകരണ അവസാനിൽ നാം ബൈംകൈക്കയാക്കി പ്രാക്ക
ന്നതു മുഹമ്മദ്ദു. കഴിയുള്ള ദ്രുതനൈക്കിലും ഒരു സാധനം
അഭ്യരിക്കുന്നു സുരക്ഷാ ഉപാധാരണയി നാം സമൃദ്ധിക്കും
മറ്റൊരു” ദ്രുതം പറയും.

പിണ്ഠാനാരത്തെ പ്രദാനസുഖകരമാം കീറവസൂ
ജ്ഞമാം പ്രാളിജന്ത കടക്കും ധരിച്ചു് കേതുവാജിശാശ്വതി
നാഡി പ്രാശാവതിക്കു തന്നിച്ചു കുദോലത്തുപരതെ താലോ
ലിച്ചു. ഘാസ്തപ്പേരും ദക്കിയാലുംഭായ ഏകാരത
കാരു വെള്ളുംനോരു തെന്നു അവാശ്മാനതാചിന്നനും
കൊണ്ടു് അദ്ദേഹത്തിൽ കുമേണ ശിമിലിക്കുതമായിരി

അണം. “പ്രമുഖായി തീരുമ്പിക്കുന്ന സമിതിയിൽ തന്റെ സമിതിയിൽ തമ്മിൽ എത്രയോ അകർച്ചയുണ്ട്. ദരിദ്രനായ ദോഷാം ചാഞ്ചാലാജാവും അഥവാ അവരുടെ കണ്ണശാമാരജാലി ഇരിക്കുന്നതെങ്കിലും. പ്രഭു, സതീത്രു രാധിക്കു കാലബന്ധത്തെ തന്റെ അനുഭവങ്ങളും തീരുമ്പിക്കിൽ ഒരുംതും, ലോറിം ദുരലുായ ദ്രൂഢാങ്കരംകും ഇടം ഇല്ലെന്നും ഉറപ്പു കുറക്കുന്നു. അംഗവികലയായ “കബുജ” യേജും സാധുരുജാഗനഭാജേജും അനാഗ്രഹിച്ച കുപാ കൂത്തി അവാമണം സതീത്രുമായ തന്റെ കണ്ണി ക്ലൂസ് ദരിക്കലും ഭാവിക്കുകയില്ല; ആ നിധിനസ്പദാവം കൈവല്യം കുറുക്കുവാഴുന്ന ഒരു ദ്രോജാക്കനും കുറുക്കുവാഴുന്നതും ഏതു അക്കൂപ്പാടെ ഉതി കെട്ടും എത്തെന്നില്ലോതു കൈ ഉറുപ്പുകുട്ടി പെട്ടുന്നും ഉള്ളിൽ കടന്നിട്ടിരാവാം.

അക്കലവൈദ്യുതനെ തന്റെ പ്രദയ വജ്രാംഗി യുടെ അതുകൊന്ന തീരുമ്പിക്കുന്ന കണ്ണും കണ്ണും; ഇളിക്കുഡെ പുഡി തീരു എത്തിയുട്ടും ചെന്നും അലേറാതെന്നു തീരുമ്പിക്കുന്ന അക്കൂപ്പാടുന്നതിനും അക്കൂപ്പിച്ചി അട്ടിക്കാണ്ടുവോന്തി കിക്കാം; തപരിതരാകി വില കാലാപള്ളിക്കുന്നും അക്കൂപ്പാടു തന്നെ കൈപ്പുകേൾ ചൊള്ളിരിക്കുന്നും. ഒരാളാസാദ ത്തിന്റെ ഓർത്തെടുപ്പുള്ള കൈ ലിവ്യുപ്പകോഡുത്തിൽ കിടന്ന അതിഭിരൂപം ചെങ്കുമ്പുത്തിൽ ചാലുപികരംക്കുന്നേണ്ണം തീരുമ്പിക്കുന്ന കാവലനു പ്രവേശിപ്പിച്ചു; തയ്യിണിദേവി യാത്രാസ്ത്രം തീക്കുവാൻ ദ്രോജരാത്രാസത്തെ വീണിനു ക്കുണ്ണി. എന്നാൽ ഇതിനൊന്നാം തജ്ജാലപ്പാതിയും ആ

ഭാരതീയവാദി യാത്രക്കൂൺമെന്നു സകലതും വിശ്വാസിച്ചോടി; ചോദ്യങ്ങൾക്ക് ചില ഉത്തരങ്ങൾ ഗണ്ഡഗാർഹത്താട്ടം റൈറ്റ് ഉണ്ടത്താൽത്തനിൽപ്പി; എന്നാൽ പല തുകാണ്ട്രം ലജ്ജിതനായി ബാധ്യതയ്ക്കിൽ ഭദ്രായി ഒളിച്ചുവെച്ചിരുന്ന മുട്ടക്കലിശിഞ്ചുടെ ഒരു ഭാഗം കുചേരാഡ് സംഭവത്തിനിടയിൽ അതു താഴേക്കാവാശവാൻ കണ്ണു; തന്റെ ഭക്താന്തരാ ഭിക്ഷ്യാഖ്യാരാഥാരാ തങ്ക്കൂൺ അദ്ദേഹം പിടിച്ചി; കുചേരാഡ് അംഗും എന്നും മനോവികാരങ്ങൾ ഉണ്ടായിരുന്നിപ്പിശ്ചാഖാമന്നും അതും പിക്കരേ വേണ്ടും.

ബാല്യകാലത്തിൽ തങ്ങൾ ഭാഗഭാക്കകളായിരുന്ന പല കമകളിലും പ്രാസ്തുവാ പാഠത്തു സദാചാഖിച്ചും അവർ അന്നത്തെ രാത്രി വളരെ ചോക്കി. അന്നത്തെ ശ്രദ്ധാജ്ഞായ അശൈന്യങ്ങൾക്കാഡികളിലും സംഭാഷണങ്ങളിലും റൈറ്റ് കുചേരാഡ് ഒരു വലിയ ഘത്തിക്കായിരുന്നു. പിന്നൊ ദ്രിവസഹിത പ്രഭാതാ പെട്ടുന്നും അതുകൊക്കാതിരുന്ന കിൽ അതു മുഖമാണും പല മനോഹരാദിപ്പസ്പച്ചുകൾ ആളിക്കുകിക്കുന്നും സവർത്തി അനുന്നും അനുഭവിക്കുന്നും സവർത്തി അനുന്നും അനുഭവിക്കുന്നും അനുഭവിക്കുന്നും അനുഭവിക്കുന്നും അനുഭവിക്കുന്നും.

എന്നാൽ തലേദ്വിവസം നടന്നതുപോലുള്ളതു ഒരു അനുനാലഘരിക്കിൽ അല്ലതേനും കുടി മഞ്ചിയശേഷം കുചേരാഡ് പിന്നൊന്നാം വളരെച്ചുലജന്തിനു മുമ്പ് സപ്രഹരിതിലേക്കു കടക്കി. തന്റെ ഭാരിപ്പുരുത്തിനിലെ മഹിണി ചെണ്ണു മാത്രമുണ്ടാം മാത്രമേ താൻ കാര്ത്താളേപ്പാ എന്നവെച്ചും അദ്ദേഹം വളരെ വിശ്വാ-

അഭ്യ. ഒരുപാട് വിശദാവത്തിനു പുക്കരം അള്ളുത്തം, അഞ്ചേരിയിൽ സപ്രദയം കിന്നിക്കുത്തു് ഗംഡിരമായ മൺഡാഹികകളും മറ്റ് ദേശങ്ങൾ വിഭവങ്ങളും കണബ്ലോഡ്, ഉണ്ടായി; ഏറ്റവും ദേവതയെ വടിവിൽ, തന്നെ ആ മനോഹരസൗധ്യങ്ങളിലേക്കു കണ്ണിലും അനുഗ്രഹ യായതു തന്റെ പഴയ പത്രികാബന്ധനാരിജത്തു് കുമ്ഭ ലണ്ഠനു അള്ളുത്തത്തിനു വീണ്ടും അനേകം മാറ്റു കൂടി. മഹാത്മാശാഴ്ചക പ്രസാദാക്കാണ്ടു നൃക്ഷേപം എന്നേന്നു നിഖിലിക്കാത്തതു്? അവരുടെ മാർത്തപദ്ധതിയും സപദാവത്തണ്ണുകളിൽ വിത്രുചിശാസ്ത്രം ഭാഗ്യശാഖായാൽ നൃക്ഷേപം അനാമ്പ്രയ്ക്കണം സിഖിക്കാൻമുള്ള.

സത്യകാര്യ സപദാവത്താഹാത്യാത്മക മാറ്റാക്കു തുരത്തേംബാഹരണമാകുന്നു. താപസമാജത്തെ യാഗാലി കുർമ്മപരിഷ്വാക്കികളും ശാഖൂപാംനങ്ങളും ചാന്തങ്ങളും കബാളു് സത്യകാര്യ വൈദിപ്പത്തിൽ ദാവരുടെ വാത്രം സന്ധ്യാഭ്രംബം വരുംബാവാൻ വലിച്ച ഒരു അഭിനിവേശം ആണിയു്. താൻ ഒരു ശ്രൂതാമണംനായിത്തന്നീലോ ഏന്നു് അദ്ദേഹം പലപ്പോഴിം ഉല്ലംഖനിക്കുന്നു; എന്നെന്നും ആ പുരാതനകാലത്തു് ശ്രൂതാമണമ്മും മാതൃമേ വേദാദികൾ അഭ്യസിലും പാടണംനായിത്തന്നു്. തന്റെ ശോഭനേത്ര യോ അതിൽ പായത്തക്ക പ്രശ്നപ്പിഡിയും ഒരു ചുവർക്ക നേരും പാരി തന്നിൽക്കൂടി യാതൊരു അഭിവാദനം ഇല്ലാത്തതു് തന്റെ മാതാവിഭാവു് അതു വലുതും അഭിവാദനമോ ഏന്നു് അദ്ദേഹം വോദിയു്. അദ്ദേഹത്തിന്റെ മാതാവു് ഒരു പാവപ്പെട്ട ശ്രീ ആയിരുണ്ടു്. താൻ ഒരു പാവപ്പെട്ട പരിഷ്വാക്കിയാബന്ധം പുതിയെന്നും തന്റെയും ഫോ

യമാകുമം സത്യകാമൻ എന്നും ജവലയെന്നാണെന്നു മല്ലാതെ. മരറാനും തനിക്കു് അറിവില്ല, എന്നു ഉത്തരം മാത്രമേ തന്റെ മാതാവിൽക്കിനു സത്യകാമൻ സിഡിച്ചുള്ളി. അദ്ദേഹം ഒരു താപസന്റെ സമീച്ചാ ചെന്നു് തന്നാക്രൂരെ വിള്ളാത്മിയായി സ്പീകരിക്കണം എന്നപേക്ഷിച്ചു. തന്റെ ഗോത്രത്തുപുറി അതു ബ്രാഹ്മണൻ ചെങ്ങു ചോദ്യത്തിനു്, തനിക്കു് അതു് അറിവി ല്ലെനും താൻ സത്യകാമജാബാലനാണെന്നും തന്റെ മാതാവു് ഒരു പാവക്കുപ്പുടെ പരിചാരിക്കാണെന്നു്, മരം പടി പറഞ്ഞു. സത്യകാമൻ സത്യവാക്കികൾ കേട്ടു് വളരെ അഭിനന്ധിച്ചു ബ്രാഹ്മണൻ അദ്ദേഹത്തെ യമാവിധി തന്റെ ശിഖ്യവർദ്ധത്തിൽ ഉംപ്പുട്ടത്തി.

ബ്രാഹ്മാവിധിയായി സ്പീകരിക്കപ്പെട്ട സത്യകാമൻ ഗ്രാവിഞ്ഞു കാലി മേച്ചു ഗ്രാഹിണാം സന്ധാരിച്ചു. അദ്ദേഹം ഗ്രാഹവത്തിലും, മേച്ചിൽസമലതതിലും, പക്ഷികളിലും, അശ്വിയിലും മറ്റും നിന്നു വിള്ള അഭ്രസിച്ചു. താൻ പരിച്ചു സകലതും ഗ്രാവിനോടും ഉണ്ടാവണ്ണായിരുന്നു. ഗ്രാവിനു കേട്ട സഹ്യപ്പുനായി അതുന്താഴും അഭ്യർത്ഥിക്കാനും എങ്കിനെ കരസ്ഥമാക്കി എന്നു കരിക്കൽ ചോദിച്ചു. ‘താൻ അതു നാലു ദിക്കുകളിലും, സൂര്യൻ, ചന്ദ്രൻ, വിള്ളത്, അശ്വി, എന്നവേണ്ട തന്റെ പ്രഭുഭിയിൽ പെട്ടു സമ്പ്രദായപ്പുകളിലും നിന്നു സന്ധാരിച്ചുതാണെന്നു് ഉത്തരം പറഞ്ഞു.

സത്യകാമൻ തീച്ചുയായും തന്റെ മാതാവിനു ബഹുമാനം ഉണ്ടാക്കി. യമാത്മവിള്ളാലും സമലാ

അദ്ദേഹത്തിനാ സിലക്കാച്ചി. അദ്ദോഹത്തിന്റെ സ്വപ്നം മാറ്റാത്തപ്പും ഉള്ളതുജകമാണെന്നും മുഖ്യമാണെന്നും.

ഗീതജ്ഞൻറെയും സത്യകാരകൾക്കും ഒരു ഉദ്ദിഷ്ട ദ്രാഹ്യക്കുംങ്ങൾ നബിൽ ചില ഭ്രാംഗങ്ങളിൽ കരിക്കുവാനും ചെയ്യുന്നതുണ്ടെന്നും കരിക്കുവാനും ചില സംഭവങ്ങളിൽ നിന്മുള്ളവയും ഭ്രാംഗങ്ങൾ നബിൽ ചെയ്യുന്നതാണ്. അഞ്ചൊത്തവാസം കഴിഞ്ഞ നബിൽ എത്തിപ്പിട്ടും ധർമ്മാദിക്ഷയും ശിഖിക്കുന്ന തവിക്കു താബകാരുപ്പുടി കിഴുങ്ഗം ഒരുപ്പോലെ വാങ്ങുവാൻ ഒളിക്കുന്നതു വെക്കിപ്പുമുണ്ടോ, ശക്കിയും മാനവും കൈക്കൊണ്ടു പ്രാജക്കുംഖാഡി പ്രാപ്തി തുടങ്ങണ്ണെന്നും വിച്ഛുംപ്പുതാനാണോസനും അമൃതം ജീവാധ്യം എന്ന കൂദ ഉഭാഹരിച്ചു കണിക തന്റെ ഘട്ടത്തെ നാശം ചെന്നിണ്ണും. ക്ഷതിയയംസമയം ഓൺഡും ലീർഡും ദർശിക്കിയും ആരു തെ രാജസ്താനുലൂപ്പിംഗാഡാഡിജും വിച്ഛു. അവക്കെ ഘട്ടത്തെ സജ്ജയുണ്ടും ചുഡാത്ത തതിക്കു തോറ്റിയും. പ്രതീകാരാധിപാദ്യം ഇല്ലാതെ അരയാറു ശ്രദ്ധാനന്ദനാഡി വസിച്ചുതും ആ ക്ഷതിയലൂപ്പി ഫും സംബിളിപ്പും. അവക്കെ തന്റെ ഘട്ടത്തോടും ഇല്ലാതെ ഗർബിയും പറഞ്ഞു: “മാതാപിതാശരിക്കെ നിന്നു ക്ഷാണ്ടും തെ സംഗതാഷ്ട്രം ഉണ്ടാക്കിയും: നീ ശത്രുക്കരംഗിൽ സംഭവിച്ചതെന്തെ വർദ്ധിപ്പിക്കുന്നു, നീ ഏങ്കിലും തെങ്ങളുടെ ഘട്ടത്തും ആരാധി എന്നും അവിലും പ്രതികാരാധി കാരണമുണ്ടും തീരു ഇല്ലാത്ത വെറും നൃഥക്കസ്ഥിതായ നീ മുതിരക്കുന്നതുവരെ നിരാഗനാഡിപിംഗാതെ സ്വന്തതും ചെയ്തു ശ്രദ്ധാനന്ദനം ചെയ്യുന്നതും വരുന്നുണ്ടോ എന്നും ദർശിക്കും ആരമ്പാവും മാനം ചെയ്യുന്നതും. ഭേദം വെക്കിഞ്ഞു മനസ്സിനെ ശ്രദ്ധി

കാർണ്ണാഭിയ നിരോധനക്കാണ്. നിന്റെ ഇ കിട്ടി
വെവരിക്കാം അതീവ സജീവാശം വളരുന്നു. അകു
യാൽ ദ്രോഗങ്ങൾ കർത്തവ്യമില്ലാതെയും. ശ്രദ്ധയും
സംശയം തൊന്ത്രാത്മവല്ലോ, അകാശത്തിൽ ചാരിക്കുന്ന
പ്രക്രമിക്കുന്നോലെ, അവരിൽ പഴയ കാണ്ഡക്ക
താണ്. വഞ്ചപാതയോടു ചാത്തപ്പാലെ കിടക്കാതെ
കീത്തികരാഡു പ്രവൃത്തികൾക്കാണ് ബഹുമാന്യമുണ്ട്
അതിനീങ്കു, സപ്പുകാലങ്ങൾ ജീവിച്ചിരുന്നുള്ളില്ലോ
അതും കാലം ഉള്ളജ്ഞപ്രവന്നി ജീവിക്കു. വളരെ
ശാലം പുക്കത്തുകിടക്കുന്നതിനുകാരം അല്ലകാലങ്ങളും
കുള്ളു അള്ളിക്കുന്നതു അതേ ശൈത്യമായിട്ടുള്ളതു്.
നിന്റെ ഷണ്യതപരമും പതിച്ച കാലത്തു നീ തന്നെ
ഉഖാടിക്കുന്നതാകും. ദാനം, സത്യം, വിശ്വാസം
ഇവയിൽ പാരിനിൽക്കാതെ എഡയുള്ളവൻ മാതാ
വിന്റെ മലംകുണ്ണം. പ്രാണിത്വം, മനസ്സുക്കി,
സബ്രഹ്മാനാഥി, വീഞ്ഞം എന്നിവക്കാണ് മറരുള്ളവരു
താഴീനിൽക്കുന്ന പ്രതാപവാനാകുണ്ണം പ്രജഷണം.
ഇങ്ങനെ മനിച്ച കിടക്കുന്നവനെ ബന്ധുക്കൾ കൈവി
ട്ടുകയേ നിന്നുണ്ടിയുള്ളൂ. അമഞ്ചംശാഹവീഞ്ഞാഭി
പ്രാണി ചുത്തുകാരു ഒരു മാതാപാഠ പ്രസവിക്കാതിരി
ക്കുന്നു. കൂടു നൃക്കു വേണ്ടതുനു. പ്രക്രമം, നൃക്കു
അഭിപ്രായം വേണു. അതിപ്രാത്യവൻ ആശം പെണ്ണു
കെടുവൻതന്നുകുണ്ണം. തന്മാനത്തിലും അകാല
ത്തിലും ഉള്ള ഗുണ്ണിയും അനുകൂലയും വെള്ളപ്പറ്റുന്നു
ഉണ്ടാകുന്നതല്ല; ഒടി, പേടി, ഉയർപ്പിയിൽ അനുഗ്രഹമി
പ്പാണു ഇവാളുള്ളവൻ എനിക്കുലും വന്നുകുന്നില്ല. എഡയും
കാരിജവിശ സമാഖ്യി സപ്രതി സവിത്ര നേടുന്നു
താണ്. മുൻകും, ഉണ്ടജിതചിത്തൻ, എന്നവള്ളുമല്ലാതെ

ജീവിക്കുതു്. അവൻ ഒരിസ്ത്യാല്യാ അവൻകൂലം അവന്നു സന്തതി സുഖം അനുഭവിക്കും; കാട്ടിനു രഹസ്യങ്ങളും; അവന്റെ കീഴ്ത്തി എന്നു കിണകിപ്പും; ബുദ്ധിമുഖം പുണി ചുറ്റു ഇരുദേശത്തായും സജ്ജാവച്ചിരുന്നു കേട്ടിട്ടും ഉണ്ടിപ്പും; അവൻ ഇല്ലാതെവന്നാൽ അമ്മയുടെ ഇംഗ്ലീഷു ദൈഹി യെല്ലാം പിന്നായെന്തിനാണോ? ദ്രോഡണങ്ങളും സുഖജി വിത്രും ജീവൻതന്നെയും വെറുക്കേണ്ടി വരുമ്പല്ലോ.* മന്ത്രപ്രഞ്ചത്തെന്നും ഇ വിലാപസ്ഥാ കേട്ടു വിശ്വാസി ക്കാതെ വിദ്യു വീംബാ തുടർന്നും; ഒരിസ്ത്യാട്ടു നുംബു നിന്നു മനസ്സും മനസ്സും ലോകം കിട്ടുന്നു. ഒരു പാരിവാഹകനെ ദ്രോഡാം നിന്തുവാൻ വാദിയാക്കു അനുശ്രാന്താ അനുശ്രാന്തിക്കുതു്. മഴക്കിനിതു, ജീവിക്കും ഇന്ത്യൻ കിട്ടിതും സുരക്ഷാത്മം ചുലജന്നപോലെ പ്രശ്നപിരു നൂൽ ബന്ധുവർദ്ധവും നൂറും കീ ദൈഹിക്കായി വർദ്ധി ക്കുന്നു. ശാഖിക്കൊരു തേരുപ്പു്, വിശ്വലുക്കന്നും കൊണ്ടു പ്രത്യുഖ്യമാക്കാതെവന്നു, പ്രാജ്ഞിം കേട്ടു നിന്തു ചുന്നാണോ. മരിക്കാൻ പ്രാക്കന്നവനു് സിഖ്യുലാധികാരി വിശ്വലുക്കന്നപോലെ തോന്തരാ കിണിപ്പു വാദിക്കു എന്നും സഭാപദ്ധതിപ്രസംഗം, സിഖുരാജാവിഡു് ഇങ്ങനെ അലഘമാരായ മന്ത്രിമാരം ബന്ധുക്കളിൽ ഇല്ലാം അവർ മുൻവലനായ കിണും റൂപസന്ധിയിൽ സഭയും ചീകരാം. സജീവയൻ ഏറ്റു കീ കിണും പ്രവർത്തി രാത്രി അരകാക്കുതെ അന്തു് അന്തപ്രതിംഘാക്കിച്ചുപ്പുള്ളുക. കീ അട്ടു കാലം കുഷ്ഠപ്പുട്ടേക്കന്നു വീംബാ തേരുപ്പിരായിക്കി തുരന്നു തൊന്തു കേട്ടിട്ടുണ്ടോ; അതുകൊണ്ട് അവൻ എന്നും ഉപദേശം നിന്തുന്നില്ല. അനുശ്രാന്തി സിഖിക്കുന്ന താങ്കു

സമ്പൂർണ്ണ ഒറ്റപ്പുവൻാം എന്നിരെ മുട്ടി ഉണ്ടാക്കും. ഭാവിപ്പുരേഖയെ ഉണ്ടാക്കിക്കൊടുത്ത് ഒരു പ്രശ്നം ചോദിക്കുന്നു. എന്നേണ്ണം നിന്നും മരിച്ചിരുന്നും ദാഖലാശ്വരത്തിൽ തുട്ടിനീ എന്നിനാ ജീവിച്ചുന്നു? നാം അസ്ത്രാധികാരിയും അഞ്ചു യിക്കാട്ടുരുട്ടോടുവരും, അതും അതുകൂടിക്കാത്തവയാം ആയിരിന്നേ പ്രാബല്യത്തിൽ ജീവിക്കുന്ന എന്നവനാൽ ആരാധനയും കൈപ്പുകൊണ്ടു കണ്ണുകൊണ്ടു ചെയ്യും. മുക്കു വാഗ്മാനം ഒരുപ്പുംപോലും അതിനാപരി ദേഹാജ്ഞപ്പാദ വിശുദ്ധയും സന്ധാരിച്ചുപോലെ ശ്രൂനിയനാ ചെയ്തു ശേഖ്യപ്രകടനങ്ങൾക്കും മഹാജനയ സ്ഥാനം നീ അധികാരിക്കുന്നതാണോ? നല്ല ക്ഷമിയകൾക്കിൽ അനിച്ചുവൻ ഉപാധിവന്നിനാ മാനസിച്ചു ദിവംകുംബക്കും മാറ്റാത്തയും വന്നാണെങ്കിലും; അവൻ ഉള്ളഖിതതനാ ചെയ്തു, വന്നാണെങ്കിലും; ഉള്ളിരുന്നു മാനസംഘടിക്കുന്നു. ഇതു അനുഭിക്കും നിന്നും ഇംഗ്ലേഷുകളും സജീവയിൽ കൊ വരിയും ചെയ്യുകണ്ടിലും. ദക്ഷാം പീജവുംഡായ അഡാക്കുഡുകൾ മുണ്ടനെ വിശ്വാം റിലേഫിലും: “ആപാറം മാത്രാവേ, നിന്നും ഒന്നും കാരിന്തുകൊണ്ടു തീർത്തതു തന്നേക്കും നിന്നും ക്ഷമിയുടെ കരിനു തന്നു. പെട്ടു മാറ്റുന്നു” എന്നും ഒപ്പിൽ അസ്ത്രാധികാരിയും എന്നും പോലീക്കുന്നും നീ വട്ടം മുട്ടുനു. മുണ്ടനെ പ്രത്യോഗിക്കുന്നും ദേ അഭി പറയുന്നോ? എന്നുണ്ടെന്നില്ലെങ്കിൽ, പോരിക്കു നാം മരിക്കുന്നവിൽ പരിനെ നാശയും ഇപ്പു ഏതിനാണു? മേഖലാങ്ങൾക്കും എല്ലു കാണ്ടാം; സുഖജീവിതവും ജീവനം മുമ്പാ തന്നെയെല്ലു?”—“എന്നും കാണേണാം,” വിദേശ മുന്ന്, “മുഖിക്കണ്ണാർ ശേഷുഭായ ആവധ്യകരം കാണുന്ന ധർമ്മത്തിന്നും അവർക്കു

പിടിപ്പാക്കണ. അവയോൽത്താണു നാൻ നിന്നു
ഇങ്ങനെ മേരിപ്പിക്കുന്നതു്. വേണ്ടനു വികും കാട്ടേണ്ട
സംഭാഷണിൽ അലസനായിരുന്നാൽ നീ നിഡിത്തം
അയഞ്ചുപിയും ആയിരുന്നീലും. കാത്തരുകമ്പം ചെ
യും തുച്ഛും നിരുപ്പുകമ്പം ചെയ്യും ഇരിക്കുന്ന ചുജാഡാ
യും ഇഹപരശ്ലോഹങ്ങളിൽ മേരുപ്പിലും, ക്ഷമിക്കു
യും വിധിച്ചിട്ടുള്ളതാക്കണ. ഇളിച്ചുവും ദിച്ചുവും
അവാ ഫലം ദന്തപാലയാക്കണ. സപകമ്പം ചെയ്യും
മുള്ളവയോൾപ്പുറും രജും ഉണ്ണാക്കിലും.” “എനെ
അയാൾ അഡാ, ചുറ്റേണ്ടു് ഇംഗ്ലീഷിലി ബുദ്ധി ഉപാദ
ശിക്കുന്നതു്. ജൂഡിത്തയായ നിനക്കു കാണണ്ടും വേണു
താക്കണ—” എന്ന വീണാം വിശ്വാസത്തിൽ മാതാവു്
ക്ഷേമിച്ചു അധികം മേരിപ്പിക്കുവാൻ ദൈനികവശം
ബോക്കുള്ള യുദ്ധത്തിൽ ചുത്തു വിജയം കരസ്ഥമാണെന്നു
താൻ കാണാനുതാവി അവർ പാണ്ടു. ഇതു കേട്ടു്
ക്ഷീണിച്ചുകിട്ടു ചുത്തു എത്താണു് ഉണ്ടാം പണവും
ആളും ഇല്ലാത്ത തനിക്കു് ഒരു ഏഴാം ദിവസിനു സിഖിക്കും?
ഈ നിലയ്ക്കു വിജയം വല്ലവിധിയും ദാടിക്കുമുണ്ടെങ്കിൽ
ഈ ബുദ്ധിശാലിനിയായ മാതാവു് അതിനുള്ള വഴി
ക്കുറിക്കുമെന്നും അതുപുകാരെല്ലാം താൻ പ്രവർത്തി
ക്കുമെന്നുണ്ടോ, പാണ്ടു. വിശ്വേ കേരളപ്പാദാനുള്ളതുകേട്ടു്
തുടങ്ങിയതിൽ സാല്ലും ചാവിതാത്തുതു അടങ്കാറിക്കുന്നു.
അതുപരം ഇല്ലാത്തതു് ഉണ്ടാക്കുന്നതു ഉള്ളതു നാലിൽ
നിന്നു കണക്കിട്ടുണ്ടു്? നിന്നുടെ പ്രവൃത്തികൊണ്ടു് ഉണ്ടേണി
ക്കുന്ന ഫലം ചിലപ്പോൾ കിട്ടാതെയും കിട്ടിയെന്നും

വരാം. ഫലം നിയമിത്തീതിയിൽ എന്നം ലഭിക്കേണ്ട വരദാത്മപ്പി, പാർപ്പി, പ്രധാനം ചെയ്യാശ്രതാൽ ഒരി ക്ഷേമം കിട്ടകയില്ല. എന്നാൽ അതിന്റെ നിയമിത്തന്മാക്കൽ. അതുകൊണ്ട് വ്യാകാലങ്ങൾ കൂടുതും ഫലം സിലഡിക്കേണ്ട് ഉറച്ചും ഉണ്ട് “ ഉസാഹമായി പ്രയ തിഥത്തെന വേണം; അവനിൽ ഏറ്റപ്പെട്ടും തീര്മ്മായി ഉളിക്കും. ജീവൻ വെച്ചിരിക്കും ഒരു തന്നോടും നേർജ്ജം, എന്നവിശ്രാന്താൽ ഗ്രഹത്തിൽ വസിക്കുന്ന പാബി കൈപ്പും അവനെ ഒരു നിയമക്കുമായി ഡേപ്പുചും. ഒരു വികുന്നിയെ നേര്ത്ത് കീഴടക്കവാൻ സാധിക്കുന്നി ശ്രൂക്കിൽ വില സാധിക്കു വെള്ള നാട്ടു് നിന്നുവോരു ക്കവാൻ ഒരു അതൃപ്പം സ്വാസ്ഥിക്കേണ്ടും. ക്രമേണ ധനവും ബന്ധവർദ്ധവും നാട്ടു് ഉണ്ടായിക്കൊള്ളും. ഇവ രണ്ടും കൂടാതെ ഒരു കാല്യം നാട്ടു ചെയ്യാറുന്നതല്ല. തന്റെ വിശ്രാംപിക്കിയിട്ടിട്ടും സാവധാനത്തിൽ തന്റെ കാല്യം നേടിക്കൊള്ളും ശ്രദ്ധിക്കുന്നതാൽ കൂടുതലാക്കും. ഡേപ്പുചും ഉണ്ടായാലും അതിനെ പ്രകടിപ്പിക്കവാൻ ചാടില്ല. ഡേംകോണ്ട നട അറിയുന്നിപ്പിശ്രാന്താൽ നഘുടെ പാക്കുക്കാണും പലതം നമ്മുണ്ടാൽ വിട്ടുവിരിഞ്ഞുവരിക്കും. പ്രഭാവം, സുഖിസാമ്പത്തിപ്പും എന്നിവ നിന്നിൽ കാണുന്നായിട്ട് താനിങ്ങേന നിന്നു ഉപദേശിക്കും.” ഇപ്രകാരം പല വിലയററ വാക്കു അഞ്ചാൽ റഹിലുവെള്ളുപ്പും ചുണ്ടിങ്ങു സജ്ജയൻ പ്രഖ്യാപനായി ഇങ്ങനെ പറഞ്ഞു: “മാതാവു് എന്നിക്കു മാറ്റും കാട്ടമെണ്ണിൽ താൻ, ഭ്രാഹം വഹിക്കുണ്ടോ, കണ്ണിൽ ചാടി മരിക്കുണ്ടോ എന്തുവേണ്ടുമെന്നില്ലും വെള്ളം. സുധാവൻം പോലെ താനിയെ ഉപദേശിക്കും നിബിത്തം തന്റെ സംഭാരത്തിനും വിജയത്തിനും ഒരു നിയമക്കുമായി

അമിക്കന്നാണ്.” കനി തന്റെ കമ ഇങ്ങനെ അവ സാനിപ്പിക്കുന്നു: ഉത്സാഹിച്ചുചാട്ടുന്ന കതിരോഹലു മുകളും ദേഹംകൊണ്ട് ഉണ്ട് രാജകുമാരൻ കല്ലുന പുടി എല്ലാം ചെയ്തു. അതുനും പ്രാഥസാഹതൈ ചെയ്യുന്നതു, തേജസ്സു വർദ്ധിപ്പിക്കുന്നതു, ജയാവൃവുമായ ഇന്ന കമ പരാജിതനായ ഭ്രംഗന മന്ത്രി കേരളപ്പിശേഷം താണ്. ഏതു വിഷയത്തിലും ജയം കാംക്ഷിക്കുന്നവൻ ഇന്ന കമ അറിയൽത്തിനിരുപ്പേണ്ടതാക്കുന്നു. ഇതിനും അതു മാത്രം പ്രേരണവലും ഉണ്ട്.

വാക്കുകളിൽ പ്രേരണയ്ക്ക് എത്തുമാത്രം ബലമുണ്ടുണ്ടോ കൊണ്ട് കാട്ടാവുന്നതാണ്: മഹാഭാരതയുല്ലത്തിന്റെ അവസാനഘട്ടത്തിൽ ഒരു മീറ്റുകാരായ നൃപതം, മുത്തവന്മാരും, അപേക്ഷാമാരും മാത്രം ശ്രേഷ്ഠിച്ചു. സദാദാരാനാർ സകലജം വളരുപ്പി രിഞ്ഞ മുഞ്ഞാധനം യുദ്ധങ്ങൾ നിശ്ചിതതാ തനിക്കുണ്ടായ വിഭവതായ ക്ഷീണം തീവ്രവാനാ നിപുണത്തിലുണ്ടായിൽ ജീവിപ്പാനും വേണ്ടി പെപ്പുവായന്നുഡാത്തിൽ മായ കൊണ്ട് ജലസ്തും ചെയ്തും എഴിച്ചുകിടന്നു. ശ്രീരാമാം പാണ്ഡവമാരം അതു കണ്ടപിടിച്ചു. ശ്രീരാമാം തന്റെ ഉപദേശപ്രകാരം ധർമ്മചര്യർ അഭ്യാസേ ജലത്തിൽനിന്നു പുറത്തുവരാതുവാൻ ഇങ്ങനെ പാണ്ഡവ: “സർക്കാരിയ രേഖും തന്റെ നാട്ടിനേയും നന്ദിപ്പിച്ചിട്ടും വെള്ളത്തിൽ ഇരഞ്ഞിരിക്കുന്നതും എല്ലാം ഉദ്ദേശിച്ചുണ്ടെന്നറിയുന്നില്ല. പക്ഷും, ജീവനിൽ ആശുപ്പണികുംബിരിക്കാം. അതു ഞാൻ സമർപ്പിയില്ല; ഞങ്ങളുടെ യുദ്ധം തന്നെ ചെയ്യുക,

യുദ്ധം പേടിയും വെള്ളത്തിലിംങ്കിരിക്കുന്നതു് കൂട്ടിയ നായ നിന്മക്കു യണ്ണുമെല്ല. ചുറ്റാശാത്രവസ്ഥവൽക്ക് ഞങ്ങളു എല്ലാം കൊല്ലിച്ചിട്ടു് യുദ്ധത്തിൽ ജയം തനി കില്ലപ്പുന്ന കണ്ണു് സപ്പജീവൻ കൊതിയും കുറയ്ക്കിൽ കൈച്ചിരിക്കുന്നതു് ഒരു തുരമാനിക്കേ ഭ്രംബനംബരുക ഇത്തും. നിന്മർ ചെറുജീവും, മാനവും, വികുശവും, ഗവ്വും, ശാസ്ത്രജ്ഞിയുംവും മറ്റും ഇല്ലോടും എവ്വിടെ ദേശാഭി? എട്ടുനേരും കൂട്ടിയമ്പുട്ടി നേരും പോരടിക്കുക. നേരകിൽ നേരും കൈകളും നീ ഇം ഭ്രംബി വാഴുക; അല്ലെങ്കിൽ നേരും കൊന്ന നീ ഭ്രംബി കിൽ വീഴുക; എത്തുവിലും കുനികു് ഇല്ലോടും ഒരു നേരുകുത്തുന്ന ദേശം.” ഭദ്രാധനയും അ വാഹനകൾ കേട്ടു് താൻ പ്രാണദിയം മുലം പേടിയും കുറയ്ക്കിലേയും, പ്രോത്സാഹനം, തേരോ, അവന്നാഴിയോ, സൃഷ്ടാരോ, ബന്ധവൽക്കരും ഇല്ലാജുഡാരു അല്ലെശാനാദ്ദേശി ദുപ്പാർ ഉദ്ദേശിയുതാണും കടും അപൂർവ്വം അവക്കം ഇണക്കായ ദേശം എഴുനേരും യുദ്ധം വെള്ളാമെന്നും ഉത്തരം പ്രാണത്തു, ധനം ടുതു അങ്ങിനെ വിത്രേം നൽകുവാൻ നിശ്ചിയും. ഭദ്രാധനനാകട്ടെ തന്റെ സഹജമാജം ഭ്രാംബിയാരായ ബന്ധുക്കളും നീവും നാലിയും ഇന്തി തനിക്കു് അവയ്ക്കില്ലും, അതിനാൽ യുദ്ധത്തിൽ നിന്മ പിണ്ഡി ഉദ്ദിഷ്ടായ സന്തുംസ്വരത്തി കാക്കിക്കുന്നവും, ഭ്രാംബിയിലും അക്കാരം തുടം: “നിന്മർ അത്ത പ്രഖ്യാപക്കിട്ടുന്നവാലെ അത്മാനത്തായിരിക്കുന്ന. ഭ്രംബി കൊടുക്കുവാൻ നീ

കയ്തതനാണെന്നിങ്ങനാലും നിന്മിൽ നിന്മം ഇരുപ്പാം
അതു വാദാൻ താൻ തസ്യാറിലു. നിശ്ചയക്കുമിലവ്വാത്ത
ഭേദി നീ ഏതെന്നെന്നാണോ അഞ്ചു നൃത്യക്ക, ഒരി
ക്കൽ അഞ്ചു മുഖാന്തരം കലാക്കുമ്പേരിംബാധ താൻ
ധന്മാഡാനാരം നിന്മാടു ഭേദി യാവിലു. അതിലോടി
യാൾ നീ തുണികുന്നേയോളു ഭേദി തജന്നതല്ലോ അനു
തീർത്തു പാണ്ടിട്ടു് ഇരുപ്പാം രാജാവല്ലുജാവൻ ഭേദി
ബുദ്ധങ്കേ താൻ എടുപ്പുകൊള്ളു അം എന്ന പാഡാനാതിൽ
നിന്മു ബുദ്ധിഭേദോ, മുഖതിരിക്കുന്നേയോ എന്നാണു
പ്രകാരിക്കുന്നതു്? തന്ത്രകൊണ്ടു ഭേദി വിച്ചിരിക്കുന്നവനു
പാണ്ടാലും നിന്മ ഇരുപ്പാം വികാൻ നിബൃത്തിലിലു;
ങ്ങ മഹത്തിരാഡോ, അതു നിന്മാടു നേര്ത്ത ഒരു ക്ഷത്രി
യാം, ഒരു പ്രതിഗ്രാഹണി ഭേദി വാദാവുന്നതുമല്ല.
ഉഖ്യനാധ നിന്മു ജീവൻ ഇരുപ്പാം എടുന്നു പാശ
ഉംബാം”; നിന്മ എന്നിങ്കു ജീവിപ്പിക്കുന്നേനിങ്ങനാലും
ജീവിക്കാൻ നിന്മു കഴിവിലു. ദാനാദൈ വാദവലു
ശാൻ ഉദ്ധൃതിയു സുതക്ക നീ ദാനദൈരു ദേഹ നട
ത്തിയ കുട്ടംബക്കുടം ദാനദൈരു ദൈ കണ്ണാടിച്ചു
നോക്കു. അക്കാരണനതായ ഉഖ്യനാധ നീ ഇന്തി ജീവി
ക്കുമല്ലു. എഴുന്നൂറു മുദം വെള്ളുഡേ നിന്മക്കു രഥം
യുള്ളി.” ഇം വിധത്തിൽ പ്രാജ്ഞവാദാർ ഉദ്ധൃതാധനനു
വാക്കുപ്രാരംബകാണ്ടു ഉപാട്ടിയു. രാഗിയാധ ഉദ്ധൃതാധന
ഉറ്പുകുളംവാൻ വാദിക്കുടം ഇത്തോന്ന പ്രാജ്ഞാഗിങ്കു
ണംതില്ലായിരുന്നു. വൊള്ളുത്തിനേരാജ്ഞി ഇവദൈന പറഞ്ഞു;
നിങ്ങലും പെണ്ണാട്ടിം മുദംസാമഗ്രിക്കുടം ഉണ്ടെന്നു.
അതാനുബന്ധാത താൻ ദാജും ഒരുവിലു നിശ്ചന്ന

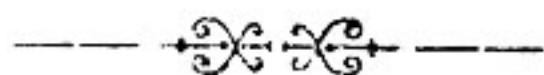
നിങ്ങളോട് യുദ്ധംചെയ്യുന്നതു മന്ത്രാദികാരിയില്ല; വിശേഷിച്ചു്, കമ്പ്യൂക്കർസില്ലാതെയും തള്ളം മറിവേറ്റം ഇരിക്കുന്ന എൻ്റെ സ്ഥിതിയും കാഞ്ഞണ്ടുതാണു്. പ്രാണ്യവസ്ഥാരാജ നിങ്ങളിൽ ദൈവനേയും മുഖ്യനേയും പാശ്ചാത്യാലയരേയും മഹാരാജരേയും എന്തിനും ഭയമില്ല; നിങ്ങളിൽ ഓരോത്തുനേരാട്ടം പാടവെച്ചി ഒരുപ്പിലു് എൻ്റെ അന്നജമാനരാജും ബന്ധധനങ്ങളോടൊക്കെയുള്ള കടം തൊന്ത്രം വീഴ്ന്നതാണു്.” ധർമ്മപുത്രൻ ഈ വീരവാദത്തിനു മരം പാടി ഇല്ലകാരം പറഞ്ഞു: “അല്ലെങ്കിലും മന്ത്രാധികാരിയും വലിയകാലുംതന്നെ, നീയും ക്ഷമയുംം അനിശ്ചയത്തു്. യുദ്ധത്തിനായി കൂതിരാഡേണവെച്ചുതും ഭാഗ്യമായി. നീ തും യുദ്ധമുണ്ടാക്കാനും അനുഭവതും മഹാഭാഗ്യമായി. എറം ഫോട്ടു യുദ്ധം നീ സഹിക്കുന്നതായി പറഞ്ഞതല്ലോ. തൊക്കും വോയിച്ചു കൊള്ളോടും ഇല്ലെങ്കായ അനുഭവം സ്വീകരിച്ചും യുദ്ധത്തിലു് എഞ്ഞുക. വേണുമെങ്കിൽ, തൊക്കും വോയിച്ചു കൊന്നാൽ നീ രാജാവായിക്കൊള്ളാണും തൊന്ത്രം അനുവദിക്കാം.” ഈ വാക്കുകൾക്കും പ്രതിവാക്കുകൾക്കും വീരവാദമന്ത്രിൽ കൂടിച്ചു മുട്ടകയായിത്തന്നു സുഖ്യാധനനും ചെയ്തു. അതുകൊടു വെള്ളുത്തിന്തിനിന്നും എഴുന്നേരുക്കുക; നീ ഗദയിൽ സമർപ്പനെന്നു പറഞ്ഞതല്ലോ. എങ്ങനാടും മഹാരാജക്കിലുമോ ഗദാഭുദ്ധം തുടങ്ങി നീ അഞ്ചായിത്തിനുക; കൂത്തിരുപ്പാർ ചെയ്താലും, ദേവദ്രുംനും സഹായം ഉണ്ടായാലും നിന്റെ ജീവൻ ഇന്നതന്നെ അവസാനിച്ചിരിക്കുന്നു, എന്നു യാഡിച്ചിരുന്നു അതുന്താരുക്കുചുള്ളുത്തു വാക്കുകൾ കൊണ്ടു ഭയ്യാധനനെ വീണ്ടും ശല്പപ്പെട്ടതിനി. ഇതു് ആ രാജാവു് തീരെ ക്ഷമിച്ചില്ല. വില്പത്തിൽ ഇങ്ങനെ ചീരുന്ന പാന്തിനേയും ചമ്പട്ടികൊണ്ടു

ബുദ്ധി അടി സർവിക്കാതു നട്ടു കത്തിരേഡ്യം പ്രോലെ
അയാറി കോപവും അസ്പദമതയും പ്രകാരിപ്പിച്ചു്
വെള്ളം അടിച്ചു കലാവി പ്രാണിന്തകിട കൈത്തി
വലിയ ഇതനുതദ്ദും വരവിച്ചു കാഖനെപ്പുംപും കു
യ്ക്കേലേങ്കെ പുറപ്പേപ്പട്ടി. അയാറി കുരുക്കു് മൃത്തുന്നയു
കണ്ണു് പാണ്യവനാജം പ്രാജ്ഞാലഭം എൻ്റിച്ചു കൈ
കൊട്ടി. അതു ഭാജണപരിഹാസം പുണ്ണിക്കു തിങ്കിയ
തീക്കണ്ണാളിക്കണക്കു് അഭ്യാരിക്കണാണിയുണ്ട് ദശ
കോപത്തെ നേരുടി വർദ്ധിപ്പിച്ചു്. പാണ്യവനാജാർ
മുഹിപ്പിക്കുന്ന റിയാ മുഖംകാബി കുറുക്കു നുംകം
മുന്നു മുന്നുകൾ മുഖം കുറിച്ചു് തീരുമ്പുനോടുകൂടി
നില്ലുന്ന പാണ്യവനാജാർ മുതിര്ന്നു വിലതു സംസാരി
ച്ചിട്ടു് ഭാരതയുംതന്ത്രിലെ അതിഭ്യുമാനഭായ തീര
ചുങ്ഗാധനാജും, തനിനാ തജ്ജാഹായി. യുദ്ധിപ്പിക്കുന്ന
മുക്കുംഗരിയ, വാഷകരംക്കണാജു പ്രാണാജാന്ത്രം
ചുങ്ഗാധനാനു അതു മറ്റാന്തരംതന്ത്രിക്കിനു കുറയ്ക്കു ചേരു
വാനും പാണ്യവനാജാർ അതു വരവിച്ചു ഗ്രാവിനെ
യപാണിച്ചു് വിതകാലപ്രാത്മിതജായ സ്ഥിരമാസനും
നിർപ്പാകലം പ്രാണിപ്പും ഇടയാക്കിയിരും.

കർമ്മദരം വാദികരം ദിക്കും ഉള്ള മുന്നേപ്പോലെ
നഞ്ഞട വിവാരങ്ങരം ദിക്കും സ്ഥാപിക്കാതിന്ത്യബാജുനു പ്രാ
ദയാഭതിപ്പു. അതുകൂടുതു ഒരു കൈബാധാതെനു വിളിച്ചു്
പാദത്തുപടി ചുഡിപ്പാടിനു ശ്രദ്ധാ വിന്നുവലിച്ചു്
അതുതുരായ മർബ�ഡിഡാരാ വണങ്ങിയപ്പും വകുവന്നി
യായ ഒരു പുതു അദ്ദേഹം ഉണ്ടാകും മുന്നു് അവർ
അദ്ദേഹത്തെ അതുംസിച്ചുവള്ളു. രക്ഷാളിയിൽ ജനിച്ചു്

ഒരു വാക്കുവാൻ തീരുകയും ചെയ്യും. ഇതുപോലെ ദിവസങ്ങൾക്കും ഉദാഹരണങ്ങൾക്കും നമ്മൾക്ക് അറിയാം. ഇന്നും സൗംഖ്യികമായി മാറ്റം അക്കദാപ്പച്ചിലുന്നവർക്ക് കൗൺസിൽ പ്രഭയാഗിഃബാതെ മന്ത്രങ്ങൾ സെഡ്യൂലും അഞ്ചു ഫൈളുണ്ട്; അതും വിവാഹാരത്തിൽ പ്രാജ്ഞാനത്തിലാണ്ടോ.

ഉത്തരവുപരിപാലനത്തിലൂടെ വിവാഹവും വാക്കും പ്രാജ്ഞിക്കും കുറഞ്ഞിരിക്കുന്നതിനിൽക്കും. അവ പ്രാജ്ഞും വിവാഹാരങ്ങളുടെ അവർ പ്രാജ്ഞാരാത്രുമ്പോൾ, അവരുടെ വ്യക്തിലാക്ഷ്യവും ലോകത്തെ വൈദിക വ്യാനതാരികകും. അവരുടെ അനുസരിക്കുവാനം അവരുടെ പ്രാജ്ഞികരം അനുകരിക്കുവാനം ബാഹി ജനങ്ങൾ സന്നദ്ധരായിരിക്കും. അവർ സ്വപ്രാജ്ഞികളിൽ വിശ്വാനാരാധിതനാർഥി അഥവാ അഭിവിദ്യാരത്വവാദി ജനങ്ങളും ലോകം ചുഡിച്ചുംപോൾ അവരുടെ പ്രാജ്ഞാരാത്രുമ്പോൾ കൂടാതെ യുദ്ധങ്ങളും കർമ്മങ്ങൾക്കാണും ഉറന്നാരം ശരം പ്രവർത്തിക്കുവാനുള്ളതാക്കുന്നു.

ଓ. গুৱাহাটী।

Fig. 1. Schematic diagram of the experimental setup.

അദിരൂപങ്ങളായ പദാത്മങ്ങളിൽ ആകർഷണം കിട്ടിത്തന്നു വില അവയ്ക്കരണിയങ്ങൾ തന്റെ വിനു

രിക്കദേഹ നിസ്സാരങ്ങേളന്ന് ഉത്സുജിക്കയോ മാത്രമല്ല നാം ചെങ്ങുനാതു്. വിലപ്പോരും അവ മേതുവായി നാം വലിയ കഴുപ്പത്തിലും ആചാരത്തിലും അക്കസ്ത്രേം അവ മാനവും ജീവഹാനി തന്നെയും അന്തഭീക്ഷണഭിവജന്ന. രാവണൻ സിതാലിൽ കാശംകാണ്ടു മതിമരക്കണ്ണാൽ അനേനകം അവമാനങ്ങളും ദുഃഖിയ പുത്രത്തുംബാനും ബന്ധുവർദ്ധസദേതം കൊടുത്തായ നാന്ദവും വരിച്ചപ്പോ. യാതിക്കേം അങ്ഗത കാരണാന്താൽ വളരെ വലച്ചില്ല സാക്ഷി. ദേവയാനിയുടെ അറിവും സ്ഥാനത്വവും ഇല്ലാതെ അദ്ദേഹം ശംകിഷുയിൽക്കൂടി സന്തനായിരത്തിന്. ദേവയാനി വളരെ സങ്കരപ്പേം വിവരം തന്റെ താതൻ ശൈക്ഷിക്കാൻ അറിയിച്ചു. അധികം ചെങ്ങു യാതിക്കേ താങ്കളാൽ വാഗിയാൽ ജാബിക്കണമെന്ന മഹാശി വിധിച്ചു. പ്രോക്കസവം ദ്രോഢാന്തതു വിഷാദിച്ചു ചക്രവർത്തിയുടെ അപേക്ഷപ്രകാരം ജായും ദൈനന്ദിനവും പരസ്പരം വിനിമയം ചെങ്ങുന്നതിനു മഹാശി വിശ്രാംഗിച്ചിപ്പു. അദ്ദോഹസദേതാട്ടകൂടു തന്റെ പുത്രമാനിൽ ഓരോത്തനോടും ദൈനന്ദിനമന്നും അംഗ്രഹം ആവശ്യപ്പേം. പുഞ്ച ശ്രീചുണ്ഡ മരം പുത്രമാൻ അഭിരൂപം വഴിപ്പും താലുക്കായ തീപുമായ ഇല്ലാംഗം മുലാ കോപിച്ചു. അദ്ദേഹം അവരു ഓരോത്തരം ഉറുശാപം കൊണ്ടു ദ്രോഗിപ്പും മടിച്ചിപ്പു. മോഹിനിയുടെ ആസാദം കാഞ്ഞമാക്കി തന്റെ ഏകപ്പത്രൻ ധന്മാനഗണ്ഠൻ കൊല്ലുക്കും തശ്ശാംഗങ്ങൾ തൈങ്കിയതും പാതണമായ കാമകേക്കുക്കും നിഖിത്തമായിരുന്നു; ഏകില്ലെങ്കിലും മോഹിനിയുടെ നടപടി തശ്ശാംഗങ്ങൾ ദേഹം രസിച്ചിപ്പു.

അജ്ഞനെ ഇട്ടുങ്ങി ഭാഗം നേരിട്ടേബാധ രാവണം, യഥാത്തിക്കും, രഘൂഗഭാദ്യം എന്നുഡോഹു നൃക്കിം കോപമുണ്ടാകുന്നു. സജീവനീവിലു അഭിസിച്ച ശ്രഷ്ടം യാത്രയത്തെനും പ്രാത്മിച്ച കച്ചവള്ളു പേരിൽ ദേവയാനിക്ക്' ഇട്ടുണ്ടെനു നിമിത്തം കട്ടതായ കോപമുണ്ടായി അദ്ദേഹത്തെ ശ്വിക്കാതെ വിടാൻ സാധിച്ചില്ല. താൻറെ ജ്ഞാനം നിശ്ചയിച്ചു അഭിഷേകം വിള്ളപ്പെട്ടതി വന്നവാസം വിധിച്ചു മുത്താനും അറിതും കൈകൈയീസക്താം വുലും എന്നാൽ വന്നുനു മായ പിതാവിനേപ്പോലും ബന്ധിച്ചും അങ്ഗയായും ദൈഹികമാക്കിയും രാമാഭിശേഷവനം നടത്തുന്നതാണു ലക്ഷ്യം 'നോഷവിസ്താരിതേക്ഷണ'നായി തത്തീന്നപ്പോ. ചുജക്കത്തിൽ, നമ്മുടെ അരുളുമഹത്തിനു വിള്ളും നേരിട്ടേബാധ കോപം നൃക്കി പ്രത്യും ഉള്ളവാകുന്നു. പിതൃദക്കതിമാനം ബുദ്ധിമാനമായ ലക്ഷ്യം തന്നെയും സപ്തവിതാവിനേക്കുടി ബന്ധിക്കാമെന്നു തോന്തി. ക്രൂയം മനസ്സുരെ കൊല്ലുന്നു. മുത്തക്കമാരെയും ഹിംസിക്കാൻ കുലൻ മടിക്കുന്നില്ല. വാച്ചുവും അവാച്ചുവും എന്നതാണുന്നു' അയാൾ അറിയുന്നില്ല. അയാൾക്കു ചെറുപ്പാൻ ചാടില്ലുംതത്രും പറവാൻ ചാടില്ലുംതത്രും ഇല്ല; പദ്ധതിക്കുംകൊണ്ടു യോഗ്യമാരെ നിഡിക്കുവാൻ അയാൾ തയ്യാറാകുന്നു. ക്രൂയംകൊണ്ടു അവലുമാരെ കൊല്ലുകയും വല്ലുമാരെ ബഹുമാനിക്കുയും ചെറുപ്പുകും; കോപനും സപ്തതം അത്തമാവിനേപ്പോലും മനിപ്പും മടിക്കുന്നില്ല. എന്തിന്യിക്കും കോപം ശക്തിയായി ജപലിക്കേബാധ നമ്മുടെ സകല

കാമ്മകളിൽ കൈട്ട് നിന്തുവരുമ്പോൾ ഒരു കമ്മമെഴുപ്പ് നാം
ചെയ്യുവോക്കുണ്ട്.

സംഭവിച്ചുക്കൊ, പാണധിന്റെ അടുത്ത അവകാശിയും പ്രായമുള്ളതുവന്നേന്ന കീലയ്ക്ക് ഒരുപ്പെട്ടോ യർപ്പുത്തു കിട്ടുണ്ടതായിരുന്നു. എന്നാൽ അദ്ദേഹം പരതി രാജും കൊണ്ടു തുട്ടുന്നി. അതിന്റെ തല സ്ഥാനമായ ഇങ്ങനുസമ തനിൽ ഉണ്ടായും ഒരു കീരകാശ ഒരു സദ്വാന്മാരിയാം ഉണ്ടായിരുന്നു. അവിടെവേച്ചു സാമ്പാട്ടു ദഗ്ധിയുറുവെന്റെ ഓജസ്വത്തിനൊപ്പും ഒരു രാജുവുമുഖം യർപ്പുത്തു നടന്നി. യർപ്പുത്തുപ്പേര് ഒരു ഷപ്പൽത്തോടു ഉപാധിപ്പാൻ എതിയുറുത്തു പ്രാദിക്കുന്ന ഉണ്ടാക്കിയുണ്ട്. ഇതെല്ലാംകുറച്ചു ചേരുന്നായനെ ശാഖി വന്നില്ല. അതുവിധിനാം അഞ്ചുവീഡി വലുതായ അസ്ത്രം, കിട്ടപ്പെട്ടുകൂട്ടിയും, ദിജാട്ടകരാറും, നെടുവിൽപ്പുകളും കൊതുക്കിയും ഒരുലാൻ ശാഖി അതി നൊമ്പേരുള്ള കാരണം ഏതൊന്നും ഉറുപിച്ചു. അതിനു ചുറ്റും ഇങ്ങനെ പ്രവർത്തിക്കുന്ന ദൈപ്തികമാക്കുന്നും ഇങ്ങ മവംപോലെ നടന്നു എന്നും ഇംഗ്ലീഷുപുതാ പാതയും പറവി കൊണ്ടും എന്നി എന്നും ഏതിനിക്കും കൊണ്ടും രാവും പകലും ബാംഗ് വെള്ളപ്പോക്കുന്നു. നിന്മി ലോ വെള്ളത്തിലോ ചാടിയോ, വിഷം തിരുന്നു എന്നും ജീവൻ കൂടുകയുള്ളാതെ ഒരു നിവൃത്തിയില്ല. ശത്രുക്ക്രീഡ മുഖിയും നമ്മുടെ ക്ഷേമരും കുഞ്ചിയും അടക്കപ്പെട്ടിരിക്കാൻ ഓജസ്വിജായ ശാഖ സ്കൂലിയോ ബണ്ണമടക്കാ അണ്ടു. തനി യേ ഏതിങ്കും അവക്കുടെ രേഖപ്പെട്ടു കുറസ്മരിക്കാൻ കഴിാറുണ്ട്; തുണ്ടുക വേണ്ട അനുള്ളാദ്ദേയും കാണാനില്ല. പാതമ്പും നാശനിനു കാണാൻ അവർ വർദ്ധിച്ചുവന്നതുള്ളൂ. ആക്കരായും ദൈവാധിനംതന്നെ ശ്രേഷ്ഠം; പ്രശ്നങ്ങൾത്തിനു സ്ഥാന

മിച്ചുന്ന ഉംഗു് മരിക്കാൻ എംഗെ തജ്ജാറാക്കിരിക്കുന്നു. കയ്യാളുന്നതി ഇപ്പു വിവാഹ താഴെനാട് പാലംനാ.” ശേഷി അനുപ്പു സാമ്പാടു വിഭ വരിക്കാപദ്ധതിക്കു കൊണ്ട് നിരുവകയുള്ളതനാണ് തുമിച്ചു. എന്നാൽ അതു ഹമിക്കുന്നില്ലെന്ന കണ്ട്, പ്രാണ്യവന്നീ ഹരിക്കു വാൻ മുത്രക്കാണില്ലോതെ ഒരാന്നിനാലും സാധിക്കുന്ന തന്റെനാം, അതു താൻ വരവില്ലെങ്കാട്ടിനെന്നും തക്കി പാശായു് അഡാഞ്ചേ സംശയാനുപൂർവ്വിത്തി. മുതിന യുദ്ധ രാജുകൾ ദാനവാദം വാദാക്കൽ മുന്ത്യാധന വിശദ മുണ്ടായില്ല. അതു സർക്കാരുകരുടായ സംബന്ധത്തിൽ നിന്നു വികുവനാണു മുതാജുനാ വും തുമിച്ചു. കൂടുച്ചു തിരിക്കു നോക്കാൻ ശേഷിവരാഞ്ഞതുംപോലെ പ്രാണ്യവാ നാഞ്ചി സകല സാധാരണാനും നാളുപൂർവ്വി, തങ്ങളും പ്രാണ്യവാ നിലം പ്രാണ്യത്തിലും അക്കരുപ്പും. കെവിൽ അവരുടെ ശല്പം ഒലിപ്പ് ഏകഭവം ഉണ്ടാക്കാതിരിക്കുന്നു കരാറിന തുറാ വാദനാപദ്ധതി വീംഗാം അവത്തിക്കാരുണ്ണ തെ വനവാസവും അശ്വനാതവാസവുംകുന്ന എറ്റവും മുന്ത്യാധന അഥവരു കടക്കിവിട്ടു, അതു എറ്റവുംകുന്നാണു അവരു തു അകറിനിരുത്താൻ സാധിക്കുന്നില്ലെന്ന് കണ്ട് അ യാം അവരുടെ സ്വാധീനം അപേക്ഷകരുപ്പാം താഴീ കെവിൽ അതിഭയങ്ങരും സർക്കാരുകരവുമായ മഹാ ഭാരതയും നടത്തി മുരഖരണ്ണത്തിനു താനും പാതുമായി. മുന്ത്യാധന അതിലുംതന്നിൽ തുല്യമില്ലെന്നു ഉണ്ടു എന്നുംകുന്ന. അശ്വനാതു ചരിത്രത്തിൽ ഫോം മുളച്ചു വളരുന്ന തിരുത്തു നാഡിക്കുന്ന മലട്ടാവരു ചിത്രവുത്തിക്കു ഉണ്ടാക്കുന്ന സകല ഭാവംകേളും സൗഖ്യം പ്രതിബിം പിച്ചുകാണുന്നു.

ഇവിടെ ദർശനം തനിൽ നാക്കാമായ ഒരു പ്രസ്താവനം കൂടി ഉൾപ്പെടാം: പ്രഭാചോദന എന്ന പ്രത്യേക ഒരു കൊച്ചിലുണ്ടായിരുന്നു. അങ്ങാളുടെ നാജുകൾ സ്വപ്നതീകരം മുട്ടാടംവയ്ക്കുമ്പും പിടിത്തമല്ലാണ്ടു് തന്റെ ദാഹരി കിട്ടണമെന്നു് ജ്ഞാനപ്പെടുത്തുന്ന ഒരു അലത്തിനാണിരുന്നു. ദോഹപ്രകാരം ലഭിക്കേണ്ട മുതൽ അവന്വരെ കൈവരാവുമുട്ടുകൊള്ളാൻ പലക്കും ആ അറം ഉണ്ടാകും; പത്രം, ദാഹരി കഴിഞ്ഞതാൽ സ്വത്തിലും അതു നിശ്ചിതമാം പാസ്സും റിപ്പോഷ്ടുണ്ടാവു എന്നതു നിശ്ചയാണു്. ദാഹരി വാണിജ സ്വാധീനം ആക്കരിക്കുന്ന ദാഹരി വൈരികൾ എന്നതിനി ബന്ധുക്കൾ തയ്യാറാക്കിയ ഒരിന്തം ഉണ്ടാക്കാൻ നോക്കും. മരിക്കാനിനു ഒരു കിട്ടിയോരും ഒരു വിലക്കു കൂടി അവിടെ പ്രവേശിച്ചു് ദാഹരിക്കാർക്ക് കിട്ടിയ മുതൽ മിശ്രതും നശിപ്പിക്കും. അതുകൊണ്ടു് സദാഹരണമാക്കുന്നതു ദാഹരിക്കാർക്കു് നില്ക്കുന്നില്ല. ഇങ്ങനെ മുഖ്യമായാൽ പ്രവർത്തി വേണ്ട ദാഹരി വെറുതു് അഥവാ അഭ്യർത്ഥിതാർക്ക് കഴിയാതെ ദാഹരിക്കു ലോറിക്കുണ്ടാൽ നീ ഒരു ഫീതു ആനയായി വരും” എന്നു് വിഭാവന വാണിതത്തു മുട്ടാക്കാതെ സ്വപ്നതീകൾ ജ്ഞാനപ്പെടുത്തുന്ന ഒരു തനിൽ വസിക്കുന്നും ഏറ്റു പാകാരം ചുവിച്ചു. ഒരുപോലും കൊരും കൊണ്ടു് മനസ്സുപ്പാം കൂടുതൽക്കിട്ടം ധനത്തിലും അതുശുശ്രാവം ദോഹരിതരായി വച്ചു വെവരായും ഗവ്യം വച്ചുകൊണ്ടു് വളരെക്കാലം വസിച്ചുംഡാഡം ക്രൈസ്തവന്മാരുടെ തീരിക്കായി നശിച്ചു.

വിലപ്പേഡ നമ്മക മതിയായ ഔദാനമില്ലാത്ത
 ഒരു വിഷയത്തിൽ വെറും താഴുള്ളം ആഭാസംകൾ നാം
 പ്രവേശിച്ചു എന്നവരാം; അതു ഭവിഷ്യത്തിലോ നമ്മുൾ
 അതുകണ്ട് അക്കഷ്മിക്കാൻ ശ്രദ്ധിയാണായിരിക്കും. സ്ഥല
 കലാശങ്ങളുടെ പ്രോണ നിമിത്തം വില സമയം ഒരു
 ഉപേഗത്താൽ സാധിപ്പാൻ വഹിയാത്ത ഒരു സംഗ്രഹി
 നാം ഏതുകണ്ഠാം മതി. അതു തെത്തിയും നജ്ഞക പ്രവേ
 ശംമാറ്റം നാം അറിത്തുകൊണ്ട് ചെയ്യുന്ന; മറ്റൊരു
 അതുപോലും അറിയാതെ യദ്ദേശ്യം ചെയ്യുന്നതാണ്.
 രണ്ടിലും പ്രവേശിക്കുന്ന അപൂർവ്വത്തിൽ വല്ലവിധ
 ത്തിലും വിജയം ഉണ്ടാക്കുന്നു. അല്ലെങ്കിൽ ഉണ്ടാക്കാം
 എന്നൊരു ലോലധാര ഗ്രൂപ്പവിനു അക്കലെ മിന്നന
 പോലെ തോന്നം; പക്ഷേ, പ്രവേശിച്ചുകഴിയുവോ
 ഫേയ്ക്കും നജ്ഞക എന്തെങ്കിലും വലിയ കുറിഞ്ഞിൽ ചെട്ടു
 ലത്തേപ്പോലെ ഉഴുവും; എന്നെന്നാൽ ഭവിഷ്യത്തുകളും
 പൂറി അവധാനപ്പെട്ടും ചിന്തിക്കാൻ നമ്മക്കു് അവ
 സരം ലഭിച്ചില്ലപ്പോ. - ഇവിടെ ചിത്തവിനാശംമാണ്
 നമ്മക പ്രകടമായി ഉണ്ടാക്കുന്നതു്. ഇതാൽ മേരുവാം.
 ഇതു് കാര്യക്രമങ്ങളിൽ മറ്റു വികാരങ്ങളും ചേരുവും
 മുച്ചാലട്ടങ്ങളും എന്നീനു ഒരു എന്തെങ്കിലും അവ
 സ്ഥാപിക്കുന്നു. സീതൈ കാമിച്ചു രഖബന്നു് സഭാപദ്ധതി
 അഭ്യം നായകരസംഭവങ്ങളും നിരവധി ഉണ്ടാക്കും,
 താൻ നാശിച്ചും സീതൈ വിച്ഛക്കാട്ടപ്പും കഴിയാ
 തിരിക്കേണ്ടി ഒരു ദേശം, ഗ്രൂപ്പവിവേകത്തുണ്ടുത, ബാധി
 ചുവപ്പോ. അതുപോലെ മന്ത്രം ഉണ്ടാക്കും തശ്ശാംഗങ്ങൾ,
 ലക്ഷ്മിണ്ണം, ഭഞ്ഞാധനനം മുഖ്യസ്വാത്മകിൽ ചെട്ടു

ലുനവക്ക് ഇം അവസ്ഥ ഉണ്ടായ കാണാം. 1900-ൽ
തതിനെ വച്ചിരുപ്പുള്ളതെകാജ്ഞാനല്ലോ യധിപ്പിക്കുന്ന മുതിനെ
തഞ്ചാരായതു്. അദ്ദേഹത്തിനെ മുത്തോടു ചേരുവെള്ളിലും
വിളിച്ചുകൊണ്ട് വാറിയാണെ ഒരു ആശങ്കയിൽ
അതിലുണ്ടായിരുന്നു. അതു കലാരക്ഷാബന്ധം സംജ്ഞ
നിന്നിത്വമാണെന്നുണ്ടായം ബുദ്ധിമാന്മാരുമായി വിശ്വാസി
അഭിപ്രായപ്രകാരവും അവിജാതിക്കം എഴുപ്പും നിന്നിത്വം
അഭ്യന്തരം ഘോഷപ്പെട്ടതെന്നു വെളുത്തുണ്ടിട്ടു്, ഏദൊരു
തന്നെ മുഖ്യമാണെന്നും മുതിലും സത്യസാമി വാദം
ബന്ധിപ്പിച്ചു കുറഞ്ഞുവായി അവലൂതിപ്പെട്ടെന്നു് രക്ഷിക്കുന്ന
മനിൽ അട്ടേരും തന്റെ ഒരു ദൈനീയമാനിത്വം
വരാജാവാനിരുത്തു്. മുതിനു ദേഹം ഉണ്ടാക്കിയും പരിശി
രിക്കുക, മഹാംമഹാബുഡ്ധി ജയിക്കേണ്ട പല സംഗ്രഹിക്ക
ഉണ്ടു് മുക്കം എന്നു് അവസാനമായി രക്ഷി
ക്കി മുന്നിനു കൊടുത്തിട്ടും ക്രാറിക്കിയെന്ന കൂദിച്ചു്
സമ്പദവും, സാരജനാഡം, താനം, പ്രാബല്യവിലും പണ
യന്ത്രിൽ കുടഞ്ചാണും അദ്ദേഹം കാരണമായി. പ്രാബല്യവി
ലുത്തസമഖ്യയും വാജ്രാക്ഷണമെന്നു് ദിംഞ്ഞായന്തെ മുതൽ
പ്രാതികാശി അവിക്കിച്ചുപൂജാരാം ഗ്രാന്താണും നീ വായു
നുതു്, എന്തു രാജപ്പത്രനാണു് സപ്രത ഭേദ്യതെ പണയ
പ്പെട്ടതി കൂടിക്കൊന്നതു്? മുഖം മുതലാറാക്കേണ്ടും
മാത്രം പിടിച്ചുവാടായ രാജാവിനു് പണയും വെച്ചുപാർ
മഹാരാജാമാരിപ്പേണ്ടും, എന്നു പ്രാബല്യി കോപവും
താപവുംകൊണ്ടും വരണ്ടു. വാസ്തവംതെന്നു, മുത്തന്തിയു
വളരെക്കുഴഞ്ഞു നൂറ്റുന്തോലും ദമ്പദ്ധിയെ പണം
പ്പെട്ടിരുക്കുണ്ടായില്ല, റൂണായും താൻ, പാഠാത്തു
തതിനു, പണയപ്പെട്ടവന്റെ പണയുംകുഞ്ഞുണ്ടും

അപ്പുഡയാ' എന്നുള്ള റാബ്ബാലിഡ പ്രസ്താവാർക്കാണി
പ്രസ്താവിച്ചതിനും, 'ഉത്തരം പറവാൻ ശേഷമുണ്ടാൽ
ജുഡിക്സിന്റെ മനസ്സ് ഏടുക്കും റാബ്ബാലിഡ അഭിഭീക്ഷാ'
എന്നാണെ കൂടി പറയുന്നതും. പ്രാഞ്ചാലിഡൈക്രൂട്ടി പണ
യംബെച്ചതും വലുതാണെ ദിശാലും കണ്ണും, അങ്ങെ
യുടെ കൈയ്യും ഗണ്ടും തൊന്തർ ചുട്ടോട്ടു, സംരദ്ധവാൻ തിജ്ഞു
കൊണ്ടുവരിക, എന്നും അശംഖാലിഡായ ലീംഗൾ റാക്കാ
തെ ഗർജ്ജിച്ചുപോകി. ശുംഖു തോറിക്കും പിന്നീടും
കൂടുതലെന്നിനും?' എന്ന പ്രാഞ്ചാലിഡും ആ അവസര
ത്തിൽ ചോദിച്ചു. ഇംഗ്ലിഷ്യൻ, വാസ്തവത്തിൽ, മോ
റംഗുളുന്നായ ധർമ്മത്തെന്ന് അപ്പുഡാഴിന്ത എഡ്യസ്മി
തിഡൈസ്കൂറി അവക്കും ഒരു പ്രിക്കിഞ്ചും കിട്ടിയിട്ടില്ലെന്നു
തോന്നുണ്ടും. ഒപ്പേതവന്നതിൽ വെച്ചും ലീംഗസന്തോഷം
പ്രാഞ്ചാലിഡേക്കും അവജന്തെ കൂട്ടുത്തിഥും കാരണം താൻ
തന്നെ എന്ന സംശയിച്ചിട്ടും ധർമ്മത്തെ തുടൻ ഭാഗം
അല്ലെന്നതിന്റെ ചാരിത്ര്യത്തിലെ ഒരു ക്ഷണാസന്ദം
മാകുന്നു. അപ്പേരം തുടൻ പ്രാഞ്ചു; തോൻ ചുതുകൂടി
ചുതും സവർജ്ജിവേണ്ടാട്ടുക്കുടി രാജും കൈവരണമാണോ
മെന്നു വിചാരിച്ചായിരുന്നു! എന്നാൽ വത്തിക്കാത്ത
എന്ന ഭജ്യങ്കൾ വണ്ണിച്ചു. ശേഷിയുടെ കൂടി കണ്ണു
ചുപ്പാം മനസ്സിനെ അട്ടേണ്ടുതായിരുന്നു. പ്രശ്നി,
മനസ്സുന്നീറ ദേഹത്തു ഉംബാഡി കൈടുക്കിത്തന്നു
ചെയ്യും. മാനവും, വീണ്ടും, പ്രസ്താവിക്കുമ്പോം മുടി
ക്കഴിക്കാണെങ്കിൽ മനസ്സിനെ അടക്കാൻ സാധിച്ചില്ലെ, എങ്കിലും
വെള്ളാം! എന്നീ ലീംഗസന്ന, നീ പറഞ്ഞതെന്നു കൈക്കു
ണ്ണിതുന്നു, ആ രാജുംലോഭിക്കായ ധാത്രംകൂടിനും നാശം

ഇങ്ങനെ വലുതായ അനുഭവിക്കു ചൊല്ലിച്ചു് ദാസു തനിനം പാറുമാണി. ദോഷാധിനം, നൃക്കു ചുണ്ണാലി അ സ്ക്രൂറു കുടുംബത്തിന്റെ! പ്രിനീ, ടുനർലൂതു നടന്ന തിലു നൃക്കു താഴു ചാരി വിവാഹത്തിനം ഇടക്കായി. ഓഗ്രൂംതനീ, അശ്വൂരു എൻ്റെ കൈവുടക്ക ദുൽഹായ തൊന്തും നടക്കാണത്തു്. ചെഞ്ചാഡി വിദ്യപിഡിനീ നീ എന്താണു് കരം ചെയ്യുന്നതിനു മുകു് ഇത്തുപ്പാം പറയാതിരുന്നതു്? കാലുദോഷം കാണു് ഇങ്ങനെയെല്ലാം ഭവിച്ചു. വാസ്തവത്തിൽ, ഏകിങ്കി വാലുതായ മുഖം മുഖം; വിഡി ഭക്ഷിച്ചുവന്നുപോലെ ദാനു താമിക്കുന്ന—ഇതുാണി വാദികൾ ഒന്നാരംകാണു ഒരി രഹാം കർക്ക മുഖിയിൽ ചൊല്ലു കൈവെന്നു പാശ്ചാത്യാചാലുപാദിക്കു നേനു പറഞ്ഞേണ്ടില്ല.

തന്റെ കുട്ടിക്കളെ രക്ഷിച്ചുകൊടുക്കാതിരുന്നതിനാൽ പുസ്തിസ്തേരിക്കു കുന്ന പരജിഷ്ഠാഭാഗം ഭാരം അനുബലാതിപ്പുട്ട ശോപ്പാലഭ്രാംഖനനോടു് ഇനിശേഷ ജനിക്കുന്ന ശിന്തുവിനെ താൻ രക്ഷിച്ചുതാനെന്നുണ്ടും അല്ലോ തപവക്ഷം അണിച്ചുവേണ്ട ചെയ്തുകൊള്ളും എന്നും അഉള്ളനീ ശൈലിയും ഒരു പുതിയിൽക്കു ചെയ്തു. എന്നെന്നും താസമയം ഗ്രീക്കുഡൈ, ബാലാദവനോ, മറോദ അതിൽ താല്പര്യം കൊണ്ടാണതെന്നുകൊണ്ടുണ്ടും അഉള്ള നീ അന്തപ്രാബല്യിലും. എന്നാൽ അടഞ്ഞതു ജനിച്ച ശിന്തുവിന്റെ ശവരീം പോലും കാണാണും താൽ പാത്മം അണിക്കു ചുംകാൻ തന്നു നീഡുചിച്ചുവെല്ലോ. ഇതു് സന്ദർഭത്തുടെ ഫുജനിമിത്തം ഉണ്ടായ ഒരു യദ്ധേരം സംഭവമാണു്.

തന്നെക്കാണ്ട് കഴിയാത്ത ഒരു കാഞ്ചം സാധിക്കാ
മെന്ന വീണ്ടവാൻ പറക്കും, തന്റെ ബഹുവീഞ്ഞങ്ങൾ
അനുശ്രദ്ധിച്ചു ദിനും വിനിയോഗിക്കും ചെയ്യും
അനിഷ്ടത്തിലും അബുലത്തിലും അവസാനിക്കുന്നതും
തേ നിസ്സാരമനിസ്ഥിതി കാണിക്കുന്നും. അതും മു
മാക്കുന്നു. നേരു തേ തേരാളി തനിക്കു് ഉണ്ടായിരുന്നു
കുൽ സാക്ഷാത്ത് ഫൽപ്പനന്തപ്പാലെ പ്രവേശി നമ്മുടെ
പത്രക്കുളേ കൊരവുമാരിൽ നിന്നു താൻ വീണ്ടെട്ടുക്കു
മായിരുന്നു, എന്നും മറ്റൊരു സ്ഥീകരിക്കുന്ന സമക്ഷം വീരവാദം
ഓലാഷിച്ചു ഉത്തരവ് വിക്രഹനത്തിനു മതിയായ ഭാഷ്യം
നുമാകുന്നു. ഗംഭീരമായ കൗരവപ്പും കണ്ണപ്പും അയാൾ
തേരിക്കുന്നും എടുത്തു ചാടിക്കുള്ളെന്തു. സുഹന്നൂർ
അയാളും മുടിക്കുത്തിപ്പിച്ചിട്ടിട്ടും തേരിൽ കൊണ്ടിട്ടും,
മാത്സ്യഘാതക വസിച്ചു സ്വന്തതപ്പാം കൊരവു
ക്കാൻ കൊണ്ടപോയാലും, സ്ഥീകരിച്ചു ചുത്തുപാടും തന്നു
പരിഹരിച്ചും താഴേക്കുപ്പും, തനിക്കു് യുദ്ധംചെയ്യാൻ
വരിയ, തന്റെ നഗരത്തിൽ അങ്ങമില്ല; താതെനു
എനിക്കു പേടിയാണും, എന്നാശ്രീ വിലച്ചിക്കാൻ
അയാൾ തുടങ്ങി. അതു ശ്രദ്ധപൊണ്ടപ്പും പാഠത്തവനു
സമാധാനം ഉണ്ടാവാൻ അജ്ഞന്മാർ വളരെ ക്രൈ ഉപ
ദേശിക്കേണ്ടിരുന്നു.

‘താനൊഴിഞ്ഞുണ്ടാ രാമൻ, എന്നും അട്ടഞ്ചിട്ടും
ഞ്ചവിൽ, അവിടത്തെ ഇംഗ്ലോപോലെ ചെയ്യാം’ എന്ന
വിധം തുരീരാഖന്തു മുമ്പിൽ ബുദ്ധി മണിച്ചു പരാത്രാഖനം,
പരജമാപനക്രമി പാതാളത്തിലേക്കു് അക്കാഷ്മിക്കുന്ന
ബേം ഭാവിച്ചു് അദ്ദേഹത്തിന്റെ ജടാകാന്താരത്തിൽ

മാടി വള്ളക്കാലം നട്ടു തിരിഞ്ഞ ഗണങ്ങൾ, മേൽപ്പ് കണ്ണിപ്പും ഉംഖും മേജാത്തങ്ങൾക്ക് വലിയ ശല്പം അണുമുണ്ടു്. കുപ്പിലെ ദേശിയുകളുടെന്തിയ സഹരം എങ്കിലും, കവാടിനില വശസ്ത്രത്തിൽ താഴി കാണാം.

ഇനി, തെവൻറും, ഉൽക്കുട്ടത്തിലിൽനാണ്
ഒരു സഹായർ അവക്കുംത്തിൽ ഒഴിഞ്ഞോ, മരംകു
തക്കണ്ണാക്കുന്ന ഉൽക്കുട്ടാമ്പിതിങ്ങളിലും ദേപജി
ക്കുന്നോ ചെയ്യുന്നു. ഇതു നാശസ്വരൂപകാണ്ഡം ഇനിക്കുന്ന
ഒരു ദിവസം അധിക്രോഢിയും ധനം
ജാമീകരം സ്വന്തരൂപ നാളുപുതിയിൽ മരം വന്നവാസം വരിയും
തിൽ അതുപരം സഹൃദായ ഉദ്ദേശ്യനും ഇവിടെ
സുഖാനുഭവാക്കുന്നു. തന്ത്രജ്ഞപാലു ധനമുച്ചുത്തുടർന്ന് രാജ
സുഖാനുഭവിക്കുന്ന അഗ്രപുജിയും അദ്വാഹിതനാലിന്തീന്
അനീതിക്കും വിശ്വാസാലാഭായ ഒരു ദിവസത്തിൽ ഒരു
വൻറും മുന്താവും ഇന്ത്യൻ അനുഭാവക്കുന്ന വിദേശത്തിനും
ഉത്തരപുരാണമാക്കുന്നു. ദീപ്യൻ അനീതിക്കു സ്തുതി
ചുത്രും അഭാവം സഹിച്ചില്ല. ദീപ്യനു പരാമ്പരയിൽ വാച
ഭക്തിക്കും അജ്ഞനും ശിഖിയും, കാർണ്ണതന്ത്രം, ദോഷനെ
ഭരം, നിസ്ത്വലുനായ ഉദ്ദേശ്യനെന്നും, ദിനാം യദി മാളി
സുതിക്കാവുന്നതാണും; അവർ അതിനും അർഹന്മാരാം
കുന്നു. വെളും എല്ലാഭാരതും സുതിക്കു പാതയല്ലാതെ
അനീതിക്കു സ്ഥോത്രം ചെയ്യുന്നതും തങ്കളും സമ്മതി
ക്കുന്നതല്ല. അതും ഒരു സാഹസകർമ്മമാക്കുന്നും ഒരു മരം
മരം അജ്ഞനും മാതൃമല്ല അദ്ദേഹത്തിന്റെ രാഹരാഞ്ചു
ക്കുത്ത ബഹുഭാഗിയും ദീപ്യനാമിക്കേംഡിയും കരിക്കമാക്കി

ആക്ഷेपിക്കുന്നവിധം ഗ്രീക്ക് വിദേശം അതു കൂടി യാളി ദിനുപാലനിൽ പ്രതിബിംബിക്കുന്നു. ഇപ്പോൾ വിവേകം നാശിച്ചും അഥവാ നാശം അടങ്കുന്നു.

ഈ ഒന്നെന്ന ബാഹ്യലോകത്തുള്ള റാറോറോ വിഷയങ്ങൾ അണാനേന്നും അഭ്യർത്ഥിക്കുന്നും നമ്മുടെ എഴുപ്പുകൾ അക്കഷിക്കുന്നവനും എഴുപ്പുകൾ നാനാതരം വികാരങ്ങൾം ചുണ്ടുപാട്ടു ചെയ്യുന്നതു അഥവാ അക്കഷിക്കുന്നവനും മേൽ ഉഭവിച്ചു അണന്നക്കാർ ദിശയിൽ വ്യക്തമാക്കുന്നഡീസ്സും. റാറോതരം വികാരത്തിനും അടിസ്ഥാപിച്ച വലാസത്തായിക്കണ്ണം പൂരാണം പാതയാണും മറ്റൊരു പ്രകാരത്തിൽ ദ്രോജാലജ്ഞും അർഹനാശാഖാണും കാണാം. എങ്കിലും ശരിയായ ആത്മസംശയം ഇപ്പോൾ യാൽ അവക്കുടി വലിയ ആപാത്തകൾം കേരിട്ട്. ആ ഭിംബിതി നമ്മൾക്കും ഉണ്ടാക്കാതിരിപ്പുണ്ട് നാം കഴിയുന്നതും ശ്രദ്ധക്കേണ്ടതാക്കും. എന്നാൽ, നയിക്കാൻ ആളിപ്പാതെ കാരിൽ തോന്തിയപോലെ ചൂയുന്ന ഒരു വാദിയെയും, ചുപലസപ്രഭാവമുള്ള വാനരങ്ങതയുംപോലെ സർബാ നാനാവിഷയങ്ങളിൽ ഭേദിച്ചു ചാങ്കുമ്പോൾ ചെയ്യുന്ന മനസ്സിനെ സംശയം ചെയ്യുക, എങ്കിനെയാണോ? ലോകജീവിതം ഭാസുന്നായിരിക്കണമെങ്കിൽ തീർപ്പുയായും നമ്മൾക്ക് കൂടുതൽ ആത്മദമനം ഉണ്ടാവുകതാണ് വേണം; അതു നമ്മുടെ ജീവതത്തിലെ പല താവളങ്ങളിലും യദ്ദോ സംഭവങ്ങളിലും നാശ അനുഠാനവായിക്കുണ്ട്; അതാശു ദെഡ്രും.

എന്നാൽ അത്തരം എങ്ങിനെയാണ് ശില്പിച്ച്
സാധിക്കാതു്? അതിവേഗത്തിൽ പായുന്ന ഒരു ധാരി
നീറ ഗതി പെട്ടെന്ന തൃത്താൽ ദൈഹക്കും അതു്
തൃക്കുവക്കിനു കൊണ്ടിൽ തന്ന പാതയു് അപകടം
ഉണ്ടാക്കിയോ. വെറിയ വെറിയ തദ്ദീപ്പാർക്ക് അകലെ
യകലെയായി നിക്ഷേപിക്കുവക്കും അതിനീറ ഉള്ള
കുറേണ കുറഞ്ഞ വരുന്നതാണു്. അങ്ങിനെ വേഗം
കുറത്തുവരുവേ സാരഭായ ഒരു തദ്ദീപ്പം തന്ന
വെള്ളാലും പിന്ന വിഷയമില്ലെന്ന വരുന്ന; കണ്ണകം
നിശ്ചിയാസം നജ്യക ഹസ്തക്കുവതാണു്. അതു
പോലെ സാവകാശത്തിൽ അല്ലാലും നിരോധനം വെള്ള
വ്യാഹ്യവിഷയങ്ങളിൽ നിന്ന് ഏതുവരുത്തി
പ്രിച്ച തുഞ്ഞിയാൽ കുറേണ അയയ്ക്കു നജ്യക മോത്ത്
കീഴിൽ ആക്കിക്കൊള്ളുന്നു. അക്കയാൽ നൃഥ വേണ്ടതു
നിരന്തരമായ അല്ലാസ്വം വിഷയവിനിയൂത്തിയുംബാണു്.
മില സമയം നാം ശ്രദ്ധിക്കുമ്പോൾ ഏതും നാം അറി
യാതെ മരാം ദിക്കിൽ പാണ്ടുപോയി എന്ന വരാം.
അതു ഗതിയെ പെട്ടെന്ന തടയാതെ ഒരു ദശ അഭാവ
പിച്ചുകൊടുത്തു സാവകാശത്തിൽ നാടിവിളിച്ചു
ലക്ഷ്യത്തിലേക്കു കൊണ്ടുപോയവാൻ ശ്രദ്ധിക്കു
പാടുള്ളൂ. ഇങ്ങനെ സദാ വെളുന്നതാണു് അല്ലാസം.
ഈതു ശ്രദ്ധാതെ വ്യാഹ്യപദ്ധതിക്കും കുറഞ്ഞുള്ള
തിശ്യത്തിൽനിന്ന് കുറേണ ഏതുവരുത്തി പിന്തിക്കു
താണു് വിഷയനിവൽക്കുള്ള കെട്ടലും. ഈ രണ്ട്
ഉപാധിക്കൊണ്ടു നുഡിക്കു മനസ്സിനെ വശന്തരാക്കാൻ
സാധിക്കുള്ളൂ. വിരകാലത്തെ നിരന്തരാല്പാസംകൊണ്ടു

വിഷയവേരാഗ്രംകാണ്ടമാണ്ടലോ വിശ്വാമിതൻ ആ തന്സംഖ്യാതിയായിത്തീർന്നത്. അത്തമസംയമം ഇല്ലാതാ മററനേകം ഒന്നിമാരെപ്പോലെ തൊട്ടതിനും പിടിച്ചതിനും കൈക്കൊണ്ടിരുന്നു. അദ്ദേഹം കരിനമായ തപാവും തീരുമായി ഒരു കാലം വസിച്ചുതുടർത്തിയെന്നും അദ്ദേഹം തിന്നിരുന്നു മനിഷിപ്പാൻ എത്തി. ആ തുറിമ വസിച്ചുന്ന അവബന്ധപ്പെട്ടതാസ രിച്ചു് അദ്ദേഹം പ്രയതിച്ചു പരമാനം തഞ്ചാരാക്കി. എന്നാൽ അദ്ദേഹത്തിന്റെ സ്ഥാനം സ്പീകരിക്കാതെ മറ്റൊരു ഒന്നിമാത്രം ഭക്ഷണം കഴിച്ചു മടങ്ങി, താൻ തഥാ മഹം ഭക്ഷിച്ചതിനാൽ വിശ്വാമിതനോടു കരച്ചുനേരം കഴിയട്ടേ എന്ന കല്പിച്ചു മറഞ്ഞു കളിഞ്ഞു. പിന്നു വളരെക്കാലം കഴിഞ്ഞു ദിവസം തിരിച്ചെത്തുത്തുനാതുവരെ അദ്ദേഹം തലയിൽ ചുട്ടുള്ള ചോരമായി അതേ നിലയിൽ താഴെന്നു നിന്നു. അങ്ങിനെ പ്രത്യുക്ഷമാക്കിയ പ്രശസനീയമായ അത്തമസംയമത്തെ വളരെ ദ്രാഘിച്ചു് അനന്നം വാങ്ങി ഭക്ഷിച്ചു തുള്ളുന്നായി ക്ഷമിയതപം പോയി മുഖമണ്ണത്പം സിലിച്ചുതിന്റെ ഉപലക്ഷണമായി മുഖമന്ത്രം എന്ന സംഖ്യാധനവെള്ളു മടങ്ങി പ്പോയി എന്നു് ഒരു കമ്മയുണ്ടോ.

യാതിരുടെ വരിതം വിഷയവേരാഗ്രം വളരുന്നുതിനു മതിയായ ഒരു കമ്മയാണോ. യാതി വളരെ ക്കാലം ലോകസുവാസം അന്തിമിച്ചിട്ടും തുള്ളുന്നാക്കാതെ വീജാടം അതേ നിലയിൽ വർത്തിപ്പാൻ ചൂജിയിൽ നിന്നു ചെറുപ്പുനാ വാങ്ങിയില്ലോ. അങ്ങിനെ വളരെക്കാലം കഴിച്ചുകൂട്ടിയിട്ടും തനിക്കു തുള്ളിയണ്ണാക്കണിപ്പുന്നുകണ്ടു,

അതു ഹം രമണീയവസ്തുസന്ദർഭകാണ്ട്, നെഞ്ചു
തീയിൽ വീണാലേന്മോലെ നന്നിനനാനിനു വർദ്ധി
ക്കയേ ഉള്ളിവെന്നും രഹഗംഗ്രഹങ്ങൾ, സ്പർശ്നാ, ഗോ
ക്കരം, ബൂഡികൾ എന്നിവ രോധിക്കും രുചി
നയ്ക്കുന്നതെല്ലുണ്ട്. റാത്രാലേ ശാന്തതയുണ്ടാക്കുന്നതു
വെന്നും അക്കയാൽ യഥാത്മശ്രദ്ധവും ഉണ്ടാക്കുന്നതിനു
ഇട്ടുണ്ടപ്പോഴാണികൾ വള്ളിക്കണമെന്നും നിശ്ചയിച്ചു
അനുഭൂതി അതുമുമ്പും നേടി ഏതുവിൽ നിന്നും ഒരു
മടക്കി വാങ്ങി. യാതാക്കിയും ഇന്ന് വിധത്തിൽ സുഖാന
ഭോഗങ്ങളിൽ വ്യാപുതനായിത്തന്നു അവ തുടർച്ച
കുന്നു മനസ്സിലായി; അതായതും വിഷയവൊഹപ്പും
ഉണ്ടായി.

ഇങ്ങനെ ഇടവിടാതെയുള്ള അന്ത്രാസംകൊണ്ട്
വിഷയവൊരുജ്ജപ്പംകൊണ്ട് മനസ്സിന്റെ ഉട്ടുവേലു
മായ ശത്രിയെ തടയണമെന്നതും, മനസ്സിനെ ഒരു പ്രകാ
രത്തിലും പ്രവൃത്തുവമാക്കാൻ സഹതിച്ചുകൂടാ
എന്നല്ല. ഇവിടെ പ്രധാനമായി നോക്കേണ്ടതും, കായി
കമായ പ്രവൃത്തിക്കൈക്കാരം മാനസികമായ ഭ്രംകാരങ്ങൾ
അടക്കവാനാണ്. അക്കയാൽ നിശ്ചയമായും നാം സദി
പ്രമാണങ്ങളിൽനിന്നും രേഖകളും വിശമിച്ചുകൂടാതെതാക്കുന്നു.
നന്നു വിഷമിച്ചുക്കുന്നതും ഓവാന്തത്തിൽ അതുമുമ്പും
ഇല്ലാതെ വെറും അതു അപ്പുമാക്കി ചില നിശ്ചിത
പലങ്ങൾ കാംക്ഷിച്ചും ഉപ്പമാണുള്ളിൽ പ്രവേശിക്കുന്ന
താക്കുന്നു. അങ്ങിനെ ചെറുാതെ അവരാം, വിഹാരം,
ഓച്ചുകൾ, സപാപം, ജാഗ്രദവാസം എന്ന ഭാര്യ

വിഷയത്തിലും മനസ്സിനെ വേണ്ടോലെ നിയന്ത്രിച്ചു
കാണാ മഹാദ്രമത്തിൽ പ്രവർത്തിച്ചാൽ ക്ഷേഖലമല്ലാത്ത
തെ ജീവിതം നയിപ്പാൻ നമ്മക്ക് സാധിക്കുന്നതാണ്. ദേവയാനി
തന്റെ അസ്ഥാനത്തിലുള്ള അഭിലാശം
പുറപ്പെട്ടവിഷയം അതിനെ വഴിപ്പെട്ടില്ലെന്ന കണ്ണു
ചൂപിക്കുമ്പോൾ ചെയ്തപ്പോൾ കച്ചൻ ആ അവസരത്തിലെ
ലും തന്റെ ഏദയത്തെ നിയന്ത്രിച്ചു ഉംഗിയായി പങ്ക്
കാരകയാൽ അദ്ദേഹത്തിനും ഒരു ക്ഷേഖവും നേരിട്ടില്ല.
കച്ചൻ പറഞ്ഞു: “നീ എന്തേ ഗ്രാമപാതയാണ്? ഇതുകൂടി
ന വിട്ടുള്ള ഒരു കാഞ്ഞവും താൻ ചെയ്യുന്നതല്ല. യദേശ്വരം
ശ്രീക്കുരുക്കേ വേണ്ടും. ഔഷ്ഠി ധന്തപുട്ടി പ്രവർത്തിക്കുന്ന
എന്ന ശ്രീചുട്ടുരും നിന്റെ ആഗ്രഹം സഹായമാകാണ്ണു
യാൽ ആണെല്ലാ. അതുകൊണ്ടും നീ നിന്നുണ്ടായപോ
ലെ ഒന്നും സാധിക്കുമ്പോൾ. മുനിക്കമാരനായ താൻ നിന്നു
പരിണയിക്കുമ്പോൾ. താൻ പറിച്ചു വിലു ഫലിക്കു
ല്ലെന്ന നീ പറഞ്ഞതു വുമാതന്നെ. എനിക്കും എനിക്കു
നിനും അതു പരിക്കുന്നവനും അതു ഫലിക്കാതിരിക്കു
മ്പോൾ.” പ്രലോഭനങ്ങൾ ലേണ്ണം ഗണ്മാക്കാതെ കച്ചൻ
അദ്ദോഹത്തെന്ന അവിടും വിട്ടു സ്വന്ധാനത്തെക്കു
യാറുണ്ടായി.

ഇനിയും, ഒരു ചതുരാവിനെ തന്റെ കുഴത്തിൽ
കോപിച്ചു വലിച്ചുവിത്തു തന്നെ ഭസ്തുപ്പെട്ടത്തിയ
പരീക്ഷിത്തിനെക്കറിച്ചും അല്ലവും കോപഭാവം കാണി
ക്കാതെ രാജാവിനു നന്നയൈക്കുത്തിയ ശ്രീകാൻ ആത്മ
ദമനംവളരെയുള്ള ഒരു ഔഷ്ഠിയായിരുന്നു. അതുനിമിത്തം

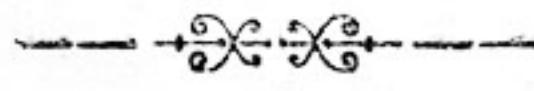
അദ്ദേഹത്തിന്റെ തരുപാപത്തിൽ ഒരു ഭംഗവും നേരി കിട്ടു. ഒരു ചില ഉദാഹരണങ്ങൾ മുടി ഉല്ലഭിക്കണ മെഖിൽ കെളുവാസങ്കിൽ മുതിനു എത്തിൽ ശ്രീമൃജ നെ പിടിച്ചുകെട്ടിവാൻ ഉദ്ധോധനാവികരം ശ്രദ്ധാലി നിശ്ചയിച്ചുതറിഞ്ഞു് വേണ്ട കാര്യതലകൾ ചെയ്യു സാത്ര കിഴും, ശ്രീമൃജരം, അശോകവനത്തിൽ ചെയ്തു് രാവണന്റെ പ്രജാപണങ്ങൾക്കു വഴിപൂർണ്ണാതിജ്ഞനാ സീതയും സവിശ്ശേഷം പ്രസ്താവാവരിയാരാക്കണ. ഇവരുടെ അത്തരു സന്ദർഭങ്ങളിലെ ചാഡാരാംകൊണ്ടു് അവക്ക് ദോ വരുതും നേരിട്ടിരുന്നതെന്നും ബന്ധുരാജാവാദാശാഖി.

ആത്മദഹനം എന്നതു് ഭീതപാങ്കാണാട്ടുള്ള ക്ഷേമയ പ്ലൂം മേറ്റുറയ്ക്കുവൻ സ്ഥാപിച്ചാക്കണ. തന്റെ സ്വന്നിയെ പിടിച്ചുകെട്ടേണ കേട്ടതിൽ സാത്രകിം മനസ്സിൽ ഉണ്ടാണി; അതു ദൈത്യാഖ്യാനിയിൽ നിന്നു ചുറ്റുപെട്ട ഒരു മുദ്രവാദികാരാരംഗരായിരാക്കണ. അദ്ദേഹം പാണ്ഡിതും ഗ്രാമവർ ദേഹിക്കണ ഒരു കമ്മംഡാണു് അവൻ ചെയ്യാൻ നിശ്ചയിച്ചിരിക്കുന്നതു്. എന്നാൽ അതു് രീക്ഷയും സാധിക്കുമ്പോൾ അവൻ ദൈത്യാഖ്യാനിയിലും പാഠകാശം ഏറ്റുണ്ടാണെന്നു അഭിഭിപ്പിച്ചാൽ ബാലക്കാരങ്ങളും കാടം, കുന്നായാ, ലോദം എന്നിവയ്ക്കു വരുപ്പെട്ടു് ഇവൻ മഹാത്മാവായ ശ്രീമൃജനെ പബ്ലിക്കാൻ ദന്തങ്ങൾ.” ഇതിലേക്കു് ഒരാരായ ഉദാഹരണം ഉണ്ടായിക്കാം. ശത്രു മാളിക്കെട പേരിൽ കേരവലം അടിംതത്തത്തുല്പരായ ക്ഷേമകാട്ടന്നതു് അയുക്തമാണെന്നു ധന്മാന്ത്രികനാടു് പബ്ലിക്കും ദുരത്തുള്ളനായ പ്രസ്താവനം തജ്ജിൽ നടന്ന ഒരു സംഭാഷണം ചുങ്കമി, പാബ്യാലി ബോധിപ്പിക്കുന്നു.

ബലിയുടെ സംഗ്രഹം ക്ഷമയും തേജസ്സും തജ്ജിൽ എതാൻം⁹ അധികം നല്ലതും എന്നാണിരുന്നു. പ്രസ്താവന പറയും: “എന്നോഴിം ക്ഷമിക്കുന്നതും എന്നോഴിം കോപിക്കുന്നതും നന്നാലും. എന്നോഴിം ക്ഷമിക്കുന്നവനെ സ്വന്തം ഭൂമാർ യജമാനന്റെ എന്ന മട്ടിൽ ആചാരിക്കുന്നു. ആ മനസ്സാർ അഡാളുടെ ഉത്തരം അപാരാരിക്കുന്നും മറ്റൊരു ദോഷകൾ ചെയ്യും ചെയ്യും. അഡാളുടെ ക്ഷുന്നകൾ അവർ ആചാരിക്കുന്നു. അവരും അഡാളുടെ സ്വന്തനും അഡാളുടെ നിന്തിക്കാനും മട്ടിക്കുന്നു; അഡാളുടെ സ്വന്ത ഭാഞ്ചുമാരുടെ ചുവരിതും നശിപ്പിക്കാനും ഭാഞ്ചുമാർ തോനിച്ചവാസമാചരിപ്പാനും മറ്റൊരു ഇടവന്നുകും. ഇങ്ങനെ അവമാനം വുണ്ടും ജീവിക്കുന്നതിനെക്കാം മറിക്കയാണും¹⁰ ഉത്തരം അതുപരിപ്പാലെ സ്ഥാനത്തിലും അസ്ഥാനത്തിലും സദാ കോപിക്കുന്നവനും നന്നാലും. അഡാളുടെ നാട്ടുകാരം പെന്ധുജനങ്ങളും വെറുക്കിം. അതു ശരൂക്കേണ്ടിട്ടും വർദ്ധിപ്പിക്കുന്നു. അതുകൂലം അഡാളരാജി¹¹ അവമാനവും ദ്രവ്യങ്ങളും നേരിട്ടം. താപം, ദേപശം, മോഹം എന്നിവ എന്നോഴിം അഡാളുടെ ഒരു ദയാത്മ പൂർക്കലപ്പെട്ടിരുന്നു. കോപം നിമിത്തം മനസ്സുക്കും ഉഗ്രശിക്ഷ അഡാളരാജു നൽകും. ഉപകാരം ചെയ്യുവന്നോടും അപകാരം ചെയ്യുവന്നോടും ദയാപ്രാലെ കോപിക്കുന്ന പക്ഷം വീടിലുള്ള ഹാസിനെപ്പോലെ ലോകവാസികൾ അഡാളുടെ ദയപ്പെട്ടിനാണാണും. അവൻ¹² ദഹിക്കുന്നും വെറുപ്പായും ഉണ്ടാകുന്നതല്ല. വല്ല പഴിതും കിട്ടിയാൽ ലോകർ അവനെ ഉപേക്ഷിക്കുന്നു ചെയ്യും. ആകയാൽ അതിക്ഷേമയും അതിക്രോധവും നന്നാലും. വേഖകാലത്തും¹³ ക്ഷമയും ക്രോധവും കാട്ടുന്നവൻ¹⁴ ദഹിത്തും

അല്ലെങ്കാക്കില്ല” എന്നും മറ്റും തുടങ്ങം. എന്നാൽ ധർമ്മാത്മകൻറെ അഭിപ്രായത്തിൽ ബലവാനും ദർശവാനും ആചാരത്തു നേരിട്ടാലും കോച്ചിക്കാതിരിക്കണമെന്നാണ്. അനവധി ചുഡ്യുമ്പും കാരണമാക്കാനു കോപം മനസ്സും അടക്കേണിട്ടാണ്. സജീവനങ്ങൾഈ അതിനെന്നാണു സൃഷ്ടി ചേന്നതു്. ഒരു ദീംഗ്രംഭിക്കും, ബുദ്ധിമാനും, തേജസ്പിക്കും കോപം കഴും ആവശ്യമില്ല. കാഞ്ചകാഞ്ചവിവേചനയോ വേണ്ടവണ്ണും കാഞ്ചത്തെ അറിയുകയോ കോച്ചി ചെയ്യുന്നില്ല ആക്കയാൽ സപ്രയമ്പം ത്തിൽനിന്നും ചെലിക്കാത്തവനാണ്, കോച്ചിയല്ല, നല്ല വൻ എന്ന ധരിക്കണും. ഭ്രമിക്കാത്ത ക്ഷമയുള്ള വർ ഉണ്ടാവുക നിന്നിത്തം ജന്മക്കരംകു ജന്മവും അഭിരൂദ്ധിയും സാധിക്കണും. നമ്മുടെ അസ്ത്രവചനങ്ങൾഈ പറ്റുതോ ദേഹപീഡകൾ ചെയ്യുന്ന അവസരത്തിലും ക്ഷമിക്കണമെന്നിം കോപം ജയിച്ച നമ്മുട്ടാരി അറിവുള്ള വരെനും, ദ്രോഹപ്രചാരണക്കാരനും ദ്രോകർ കൊണ്ടാട്ടാതാണ്. എല്ലാം ക്ഷമിക്കണാതുകൊണ്ടു് മഹത്തായ ചുഡപ്പത്രം നമ്മുടെ സിലിക്കുക്കണും. ആക്കയാൽ ക്ഷമ തന്ന കാഞ്ചമായിട്ടുള്ളതു്. ഇങ്ങനെ അനേകം സാരവാക്കുങ്ങുതു അതേ അദ്ദേഹം ക്ഷമയെ വാഴ്ത്തുണ്ട്.

എന്നാൽ പ്രഭ്രാദനം ധർമ്മപതിനാട്ടം ആത്മ ദമനം വേണമെന്നു് നമ്മുടെ ഉപദേശിക്കുന്നണില്ലോ. ആത്മാവമാനം ഉണ്ടാക്കാതെ സുക്ഷമിക്കാൻ ധർമ്മപതിനാട്ടം നാഭേദാട്ട കല്പിക്കാതിരിക്കുവില്ല. അടിഭത്തമല്ല, ക്ഷമ, ജിതേദ്ധീയതപം, ദൈഖ്യം എന്ന പല നാമത്തിൽ നാം അറിയുന്ന ആത്മദമനം.

രൂപം.

